

~~4414~~

884

സിനിമയുടെ
ജനനം

V. S. RAMAKRISHNAN
GRANDHA SALA
THENNOORKONAM,
VIZHINJAM

GRANDHA SALA
THENNOORKONAM
VIZHINJAM

MALAYALAM

Cinemayudaye Jananam

(BIRTH OF THE CINEMA)

BY

N. K. SUKUMARAN

Advocate, Trivandrum.

First Impression March 1959

RIGHTS RESERVED

PUBLISHED BY THE AUTHOR

DISTRIBUTORS

NATIONAL BOOKSTALL

KOTTAYAM KERALA STATE

Rs. 1-50

No. 414

സിനിമയുടെ ജനനം

അഥവാ

884

വിലും ഫീസും ഗ്രീനിന്റെ ജീവിതകഥ

എൻ. കെ. സുകുമാരൻ

നാഷണൽ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ

കോട്ടയം - തിരുവനന്തപുരം - എറണാകുളം - തൃശ്ശൂർ.

വില ക. 1-50.

PRINTERS
SANTHARAM PRESS
Pettah-Trivandrum

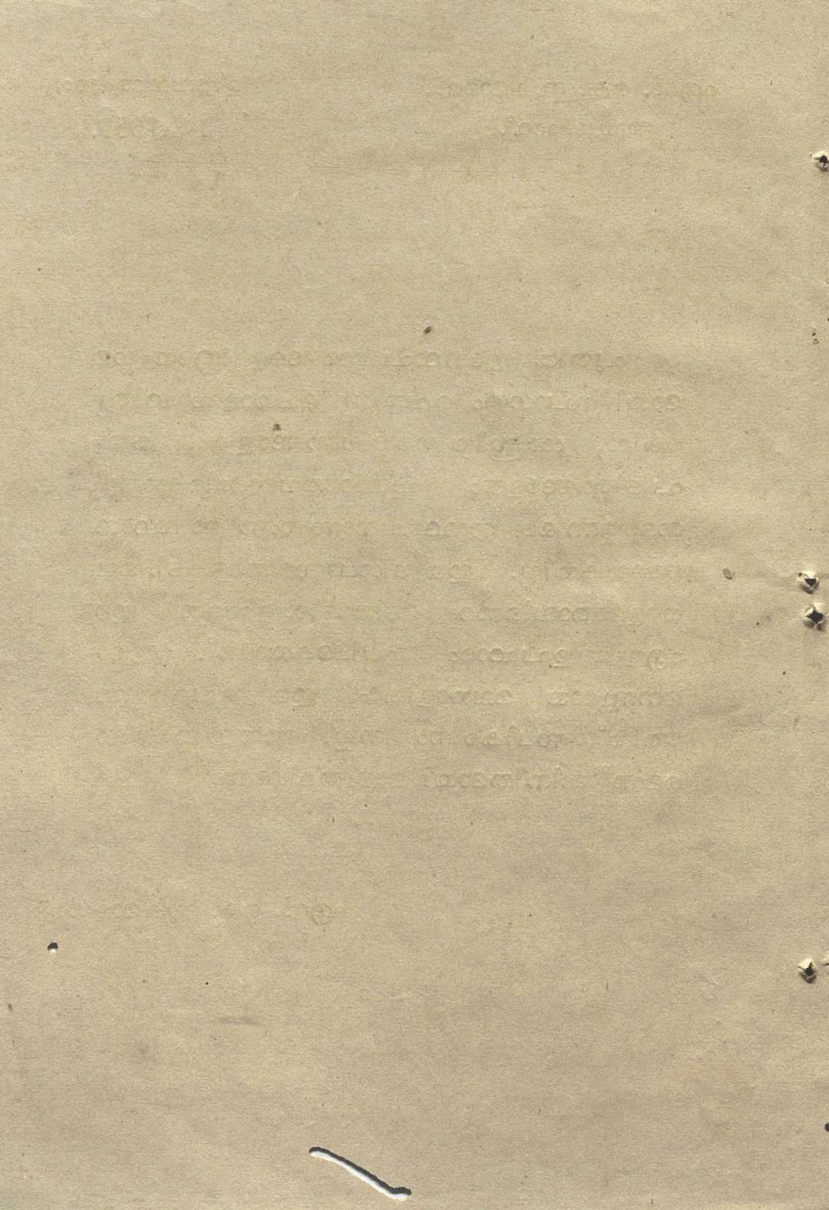
Cover page design & Block making
PRINTERS BLOCKS TRIVANDRUM

എൻ. കെ. സുകുമാരൻ,
അഡ്വക്കേറ്റ്.

തീരുവനന്തപുരം,
1-3-1959.

പുതിയ ഗ്രന്ഥാപഹാരങ്ങളെ ഏതായാലും
മായി സ്വാഗതം ചെയ്യുന്ന മലയാളസാഹിത്യ
ത്തിൽ, ശാസ്ത്രീയ ഗവേഷണങ്ങളേയും, കണ്ട
പിടിത്തങ്ങളേയും പ്രശ്നാർത്ഥമാക്കിക്കൊണ്ട്
നടത്തുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥാപഹാരസാരം അസ്ഥാന
ത്താവുകയില്ല. ഈ വിശ്വാസത്തോടുകൂടി, മല
യാളമാതാവിന്റെ മടിത്തട്ടിൽ ഞാൻ ഈ
എളിയ ഉപഹാരം അർപ്പിക്കുകയാണ്. മഹാ
മനസ്സരയ മലയാളികൾ, ഈ ചെറുഗ്രന്ഥ
ത്തിന്, സ്വീകരണം നൽകി അനുഗ്രഹിക്കണ
മെന്ന് വിനീതമായി അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

എൻ. കെ. സുകുമാരൻ.

സിനിമയുടെ ജനനം

1. പ്രാരംഭം.

മനുഷ്യൻ അപ്രാപ്യമെന്നു കരുതിയിരുന്നതും, അവൻ അസാധ്യമെന്നു വിധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുമായ മണ്ഡലങ്ങളിൽ ജീജ്ഞാസുവായ മനുഷ്യൻ ഒളിഞ്ഞും പതുങ്ങിയും കടന്ന്, അവിടുള്ള രഹസ്യങ്ങളെ അപഗ്രഥനം ചെയ്ത് ചൂഷണം നടത്തിത്തുടങ്ങിയതിന് മനുഷ്യചരിത്രത്തോളംതന്നെ പഴക്കമുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ള രഹസ്യാന്വേഷണങ്ങളിൽവെച്ച്, അവന്റെ സഹജീവികൾക്കു പ്രയോജനം വരുത്തക്കവിധത്തിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്താവുന്ന പലതും കണ്ടെത്തുകയും, അവയെ പ്രചാരത്തിൽ കൊണ്ടുവരികയും അവൻ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അത്യുത്തരങ്ങളുടെ മാറാലകൾ അവൻ യാതൊരു പ്രതീക്ഷയും മുന്നറിവും കൂടാതെ കീറിമാറി, നവനവങ്ങളായ ശാസ്ത്രീയരഹസ്യങ്ങൾലോകത്തിന് തുറന്നു കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അപ്രതീക്ഷിതമായി തന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുന്ന ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ പ്രതികരണത്തെ വിടാതെ പിൻതുടന്നുകൊണ്ട്, അവ ശ്വസനീയങ്ങളായ പല ഭാവനകളേയും യാഥാർത്ഥ്യമാക്കിത്തീർത്തവനാണ് മനുഷ്യൻ. അങ്ങനെ കൈ

വരുത്തിയ നിരവധി നേട്ടങ്ങളുടെ പ്രാരംഭചരിത്രങ്ങൾ ഭാവിതലമുറകളെ ഇരുത്തിച്ചിന്തിപ്പിക്കുന്ന വിധം വികാരവും ഗാർഭീര്യവും തുളുമ്പുന്ന വിശദാംശങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയാണ്. അത്തരം ചരിത്രങ്ങളിൽ അന്തർലീനമായ ശാസ്ത്രജ്ഞാനത്തോടൊപ്പമോ ഒരു പക്ഷേ അതിലേറെയോ രസോദ്ദീപകമാണ് അതിലേർപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മഹാമാരുടെ ജീവിതത്തിന്റെ പാനം.

വിനോദം മനുഷ്യന്റെ ലളിതകലാവാസനകളിൽ മുഖ്യമായതാണ്. വിനോദത്തെ ലോകത്തിലെ ഒന്നാകിട വ്യവസായമായുംകൂടി ഉയർത്തിയത് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നാം പരിചയപ്പെടുന്ന കഥാനായകനാണെന്നു പറയുന്നതിൽ അപാകത കാണുകയില്ല. തന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ട ഏതാനും ശാസ്ത്രജ്ഞാനശകലങ്ങളെ, നിസ്സ്പാതമവും നിഷ്കാമവുമായ ചിന്താസരണിയിലൂടെ പിന്തുടന്ന് ക്ലേശഭ്രയിഷ്ടമായ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളിൽപോലും, അവയെ ഭാവനാപൂർണ്ണമായ വിധത്തിൽ കൂട്ടിയിണക്കി, ഇന്നത്തെ സിനിമാപ്രസ്ഥാനത്തിനു ജനനം നൽകിയ 'ഐയിസ്' ഗ്രീനിന്റെ വികാരോജ്ജ്വലമായ ജീവിതകഥയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം. ചലച്ചിത്രങ്ങളുടെ മായാവിഭ്രാന്തിയിൽ വിലയം പൂണ്ട് ആറ്റാദ ചിത്തരായിക്കഴിയുന്ന കോടാനുകോടി മനുഷ്യരിൽ ആരെങ്കിലും ഈ അമൂല്യശാസ്ത്രസമ്പത്തിനെ ലോക

‘ത്തിനു ക്ഷാശ്ച മഹാത്മാവിനെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹം ജീവിതായോധനത്തിൽ തരണംചെയ്തു നിരവധി പരാജിതഫലങ്ങളെപ്പറ്റിയും ചിന്തിക്കാറുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ക്രിസ്തുവർഷം 1869-മാണ്ടിലേയ്ക്കു നമുക്കു പോകാം.

2. സ്റ്റാഡിയോയിലെ ശിഷ്യൻ.

ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ‘ബ്രിസ്റ്റോൾ’ എന്നൊരു പട്ടണമുണ്ട്. അവിടെ ‘ക്വീൻസ് റോഡ്’ (Queen's Road) എന്ന തെരുവിൽ ‘ഗട്ടൻബർഗ്’ (Guttenburg) എന്ന ഒരു മാനുസ് 1860-മാണ്ടുമുതൽ ഒരു ഫോട്ടോ സ്റ്റാഡിയോ നടത്തിവന്നിരുന്നു. പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ രണ്ടാമദ്ധ്യത്തിൽ ഫോട്ടോ എടുപ്പു വ്യവസായം ലാഭകരമായ ഒരു തൊഴിലായി ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പലരും സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. അക്കാലത്താണ് രാസദ്രവ്യങ്ങൾ പുരട്ടിയ കണ്ണാടിയില്ലാത്ത സൂര്യപ്രകാശത്തിന്റെ സഹായംകൊണ്ട് മറ്റൊരു പതിപ്പിക്കാമെന്നും അതിൽനിന്നും ഫോട്ടോകൾ പകർത്തിയെടുക്കാമെന്നുമുള്ള അറിവിനെ ധാരാളമായി പ്രയോഗത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നത്. അതിനു മുമ്പുള്ള കാലങ്ങളിൽ കലാകാരന്മാർ വരച്ചെടുക്കുന്ന പടങ്ങൾ മാത്രമേ ഫോട്ടോയുടെ സ്ഥാനത്തു് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളൂ. മനുഷ്യന്റെ മുഖമൊഴി വിജയപ്രദമായി വരച്ചെടുക്കുക എന്നതു് വളരെ ചെലവുള്ള ഒരു സംരംഭം ആയി

രുന്നു. അതിനുവേണ്ടി പ്രഭുക്കന്മാരായ ചില കലാ
 രസികന്മാർ വിദഗ്ദ്ധന്മാരായ ചിത്രകലാകാരന്മാരെ
 ചുമതലപ്പെടുത്തി, അവർക്ക് ഭാരിച്ച തുകകൾ പ്രതി
 ഫലം കൊടുത്തു്, തങ്ങളുടെയോ തങ്ങളുടെ ഉറാവരു
 ളുടെയോ ഹായാചിത്രങ്ങൾ വരപ്പിച്ചിരുന്നു. ഈ
 സംരംഭം ഒരുപൂർണ്ണസംഭവമായേ നടന്നിരുന്നുള്ളൂ. കലാ
 കാരന്മാർ വലിയ തുകകൾ പാരിതോഷികം കൊടുക്കുക
 എന്നതിനു പുറമേ, വളരെ നേരം അയാളുടെ മുമ്പിൽ
 ഭാവപ്രകടനങ്ങൾക്കു വ്യത്യാസം വരുത്താതെ നിശ്ച
 ലരായി നിന്നുകൊടുക്കുക എന്ന ബുദ്ധിമുട്ടും അങ്ങനെ
 പടം വരപ്പിച്ചിരുന്ന ധനികന്മാർ സഹിക്കേണ്ടിയുണ്ടാ
 യിരുന്നു. ഫോട്ടോഗ്രാഫി നടപ്പിൽ വന്നതോടുകൂടി,
 ഞ്ഞാടിയിടയിൽ വിശദാംശങ്ങളെ യാതൊരു വ്യത്യാ
 സവും കൂടാതെ അപ്പാടെ പകർത്തി എടുത്തു ചിത്രം
 നിർമ്മിക്കാൻ സാധിച്ചു.

ചുരുങ്ങിയ ചെലവിൽ നടത്തുന്ന ഈ പ്രവ
 ത്തനംകൊണ്ടു്, സാധാരണക്കാർക്കും തങ്ങളുടെ ഫോട്ടോ
 കൾ സമ്പാദിക്കാമെന്നു വന്നതു് ഈ കലയുടെ പ്രചാ
 രത്തിനു് വളരെ ഉപകരിച്ചു. വ്യക്തികളുടെയും കുടും
 ബങ്ങളുടെയും സീനികളുടെയും മറ്റും ഫോട്ടോ പിടി
 ചെടുക്കുക എന്നതു് ഫോട്ടോഗ്രാഫിയുടെ പ്രാരംഭദശ
 യിൽ ഇന്നത്തേക്കാളും കൗതുകകരമായിത്തോന്നിയി
 രുന്നു. അനേകം ആളുകൾക്കു് ആദായം ഉണ്ടാക്കി

ക്കൊടുക്കുന്ന ഒരു തൊഴിലായി ഫോട്ടോഗ്രാഫി അങ്ങനെ വളർന്നുവരികയും ചെയ്തു.

ഗട്ടൺബർഗ് തന്റെ തൊഴിലിൽ ഒരു സഹായി ആവശ്യമായി വന്നു. നല്ല ബുദ്ധിയും അനുസരണവും, ഉത്സാഹശീലവുമുള്ള ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനാവശ്യം. അങ്ങനെയുള്ള ഒരാൾക്ക് നല്ലൊരു ഭാവി വാഗ്ദാനം ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹം ഒരുക്കമായിരുന്നു. 1869-ാമാണ്ടു് ജൂലായ്മാസം 12-ാംനു് ബ്രിസ്റ്റോളിലുള്ള ഒരു കൊല്ലപ്പണിക്കാരുടെ മകൻ ശിഷ്യത്വം സ്വീകരിക്കാനുള്ള സന്നദ്ധതയോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തെ സമീപിച്ചു. “വില്ല്യം ഗ്രീൻ” എന്നു പേരുള്ള പ്രസ്തുത ബാലൻ അന്നു പതിനാലു വയസ്സുമാത്രമായിരുന്നു പ്രായം. ഇത്ര ചെറുപ്പമായ ഒരാളെ ശിഷ്യനായി സ്വീകരിക്കുവാൻ ഗട്ടൺബർഗ് അല്പം മടിച്ചു. എന്നാലും പ്രഥമനോട്ടത്തിൽ അയാളൊരു സമർത്ഥനാണെന്നു തോന്നിയതിനാൽ ഗ്രീനിനെ അദ്ദേഹം ശിഷ്യനാക്കി.

അഞ്ചു് ആൺമക്കളും രണ്ടു പെൺമക്കളും ഉള്ള ഒരു കുടുംബത്തിലെ ഏറ്റവും ഒടുവിലത്തെ സന്താനമായിരുന്നു ഗ്രീൻ. വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവു വീടു പുലർത്തിപ്പോന്നിരുന്നതു്. പഠിത്തത്തിൽ ഗ്രീൻ വളരെ ബുദ്ധിമാനാണെന്നു് തെളിയിച്ചിരുന്നു. കെമിസ്റ്ററിയിലും ഫിസിക്സിലും

അയാൾക്ക് പ്രത്യേകം താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു. പള്ളി കൂടത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസം തുടന്ന് നടത്താതെ തൊഴിലിനു പുറത്തിറങ്ങുക എന്നതായിരുന്നു സാധാരണക്കാർക്ക് ജീവിതത്തിന് കൂടുതൽ വക നൽകിയിരുന്ന വഴി. ഉന്നതമായ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തിക്കുവാൻ കഴിവും സാമ്പകാശവുമുള്ളവർ മാത്രമേ തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ഒരു ഘട്ടം കഴിഞ്ഞാൽ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ തുടന്ന് പഠിപ്പിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. എഴുതാനും വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാനും നല്ലപോലെ കഴിവുണ്ടാകുന്ന ഘട്ടമായപ്പോഴേയ്ക്കും ഗ്രീൻ പഠിത്തം നിറുത്തി. തൊഴിലന്വേഷിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോഴാണ് ഗട്ടൺബട്ടിന്റെ ശിഷ്യനായിത്തീരുന്നതിന് സംഗതി വന്നത്. ഈ ശിഷ്യത്വമായിരിക്കണം, ഗ്രീനിന്റെ ഭാവിജീവിതത്തെ രൂപപ്പെടുത്തിയത്.

3. ഗുരുവിനെ വെല്ലുന്നു.

ഗ്രീൻ ഒരു നല്ല ഫോട്ടോഗ്രാഫറായി വന്നു. പക്ഷേ, അനുസരണയുടെ കാര്യത്തിൽ അയാൾ അല്പം പിന്നോക്കമായിരുന്നു. എല്ലാ കാര്യത്തിലും ഗുരുവിന്റെ ചൊൽപടിയിൽ നില്ക്കാൻ അയാൾ പലപ്പോഴും കൂട്ടാക്കാതിരുന്നു. സ്വന്തം തൊഴിലിന്റെ കലാപരമായ വശങ്ങൾ അയാൾ വളരെവേഗം പഠിച്ചു. ഗുരുവിനേക്കാളും ഭംഗിയായി അയാൾ പല വിദ്യകളും ഫോട്ടോഗ്രാഫിയിൽ പ്രയോഗിച്ചുതുടങ്ങി. സ്റ്റുഡി

യോയിലെ സന്ദർശകരുമായി അയാൾ തന്റെ ഗുരുവിനെക്കാൾ സമത്വമായ രീതിയിൽ ഇടപെടുകയും അവർക്ക് തൃപ്തി നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സ്രീകളുടേയും കുഞ്ഞുങ്ങളുടേയും ഫോട്ടോകൾ എടുക്കുമ്പോൾ പുഞ്ചിരികളും പ്രത്യേക വിധത്തിലുള്ള നോട്ടങ്ങളും അവരിൽ വരുത്തി, അതിനെ അപ്പാടെ ഫോട്ടോയിൽ പകർത്തുന്നതിനു അയാൾ പല വിദ്യകളും സമത്വമായും വിജയകരമായും പ്രയോഗിച്ചു വന്നിരുന്നു. ഇതൊക്കെ ഗുരുവിന് പുത്തരിയായിരുന്നു. അക്കാലത്തെ ഫോട്ടോഗ്രാഫറന്മാർ അതൊന്നും ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല. ഗുരുവിന് അയാളുടെ കഴിവിൽ പലപ്പോഴും അസൂയപോലും തോന്നിത്തുടങ്ങി. ഫോട്ടോ പിടിക്കുന്നിടത്തുനിന്നു മാറി ഫോട്ടോ കഴുകി ശരിപ്പെടുത്തുന്ന മുറിയിൽപ്പോയി ജോലി നോക്കുവാൻ അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും ഗ്രീനിനെ നിർബ്ബന്ധിച്ചിരുന്നു.

4. ചരിത്ര പരിശോധന.

ഫോട്ടോഗ്രാഫി എന്ന കലയെപ്പറ്റി എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചു എഴിസ്ഥമാക്കുന്നതിനാണ് ഗ്രീൻ തന്റെ വിശ്രമവേളകൾ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്നത്. കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ ഈ രംഗത്തു പണി എടുക്കുകയും കഷ്ടത അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്ത മഹാത്മാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽക്കൂടി പിൻതുടരുകയും അവരോ

ഓത്തു സങ്കടപ്പെടുകയും സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ ഗ്രീനിന് കഴിവുണ്ടായിരുന്നു. “വിൻചി”, “നിശിഫോർ”, “നയപ്സി” തുടങ്ങി ഈ രംഗത്തു വളരെ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടും പ്രായോഗികമായി വിജയിക്കാത്ത പല മഹാത്മാരേയും ഗ്രീൻ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഏടുകളിൽ കണ്ടുമുട്ടി. “നയപ്സി” എന്ന മഹാൻ നെപ്പോളിയന്റെ കാലത്തു ഒരു സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു. ഉദ്യോഗത്തിൽ നിന്നും വിരമിച്ച ശേഷം സൂര്യകിരണങ്ങൾകൊണ്ടു രാസദ്രവ്യങ്ങൾ പൂശിയ കണ്ണാടിച്ചിലിൽ സാധനങ്ങളുടെ രൂപം രേഖപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി തന്റെ സകല സമ്പത്തും ചെലവഴിച്ചു നിരവധി പരീക്ഷണങ്ങൾ അദ്ദേഹം നടത്തിവന്നിരുന്നു. 1814-ാമാണ്ടു മുതൽ തുടങ്ങിയ പരീക്ഷണങ്ങൾ യാതൊരു കരയിലും അടുക്കാതെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സകല സ്വത്തുക്കളേയും നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, 1833-ൽ അദ്ദേഹം മരിക്കുന്നതുവരെ സ്വപ്നമായി അവശേഷിച്ചതേയുള്ളൂ.

നയപ്സിയുടെ സഹപ്രവർത്തകനായ ലൂയിദാഗ്രൂർ (Louis Dauguerre) എന്ന ഒരു പാരീസുകാരൻ ‘ഡയോഡ്രാമാ’ മാനേജർ, നയപ്സിയുടെ ശ്രമങ്ങളെ പിൻതുടന്നുകൊണ്ട് സുപ്രധാനമായ ഒരു കണ്ടുപിടിത്തം നടത്തി. ചില പ്രത്യേകതരം രാസദ്രവ്യങ്ങൾ പുരട്ടുകയും, മററുചില രാസദ്രവ്യങ്ങളുടെ ആവിക്ക് അഭിമുഖീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ലോഹത്തകി

ടിൽ ഇത്തരം ആവിഷ് സാധനങ്ങളുടെ ഹായ പകർത്താൻ കഴിയുമെന്നതായിരുന്നു കണ്ടുപിടിത്തം. 1837-ൽ നടന്ന ഈ കണ്ടുപിടിത്തത്തിന്റെ വിജയം ഭാഗ്യത്തിന്റെ എന്നപോലെ ഗ്രീനിന്റെ ഹൃദയത്തിലും സന്തോഷം കോരിച്ചൊരിച്ചു. ഫോട്ടോ പിടിക്കുന്നതിന്റെ പ്രഥമപടിയായ ഈ കണ്ടുപിടിത്തം നടത്തിയ മഹാനെ ഗ്രീൻ ആരാധിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. കറെ നാളത്തെ പുസ്തകപാരായണം ഗ്രീനിന്റെ ഭാവനയെ തട്ടിയുണർത്തി.

5. ടാൽബർട്ട്

ഒരു ദിവസം ഗ്രീൻ സ്റ്റുഡിയോയുടെ മുൻവാതലിൽ ഓടിച്ചെല്ലുന്നതു ഗട്ടൺബർട്ട് ശ്രദ്ധിച്ചു. റോഡിൽ കൂടി കടന്നുപോയ ഒരു പൊക്കമുള്ള മനുഷ്യനെ അതുഭൂതം നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെ നോക്കിക്കൊണ്ടു ഗ്രീൻ വളരെനേരം അനങ്ങാതെ നിന്നു. ജോലിക്കു മടക്കം വരുത്തി ഇങ്ങനെ വാതലിൽ പോയി നില്ക്കുന്നതു കണ്ട് യജമാനൻ ദേഷ്യപ്പെട്ടു. “അങ്ങേയ്ക്കു ഈ മനുഷ്യനെ അറിഞ്ഞുകൂടെ. അദ്ദേഹമാണ് ടാൽബർട്ട്. അദ്ദേഹമാണ് നെഗറീവ് പ്ലേറ്റുകളിൽ നിന്നും പാസറീവ് ചിത്രങ്ങൾ പകർത്തി എടുക്കാനുള്ള വിദ്യ കണ്ടുപിടിച്ചത്. ഫോട്ടോ ചിത്രങ്ങൾ കൂടി അച്ചടിച്ച ആദ്യത്തെ പുസ്തകം ഭൂമിമേൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് അദ്ദേഹമാണ്.” ഗ്രീൻ മറുപടി

പറഞ്ഞു. പക്ഷെ ഈ വർത്തമാനത്തിൽ യജമാനൻ യാതൊരു താല്പര്യവും ഉണ്ടായില്ല. “ഓഹോ, അങ്ങനെ പലതും എഴുതുകയും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തു പലരും ഉണ്ട്. നമുക്കതൊക്കെ അറിഞ്ഞിട്ടു” എന്തുകൊണ്ട്? നീ ചെന്നു നിന്റെ ജോലിചെയ്യൂ” എന്നു മാത്രം അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു. ആ രംഗം അങ്ങനെ അവസാനിച്ചു. ആറു കൊല്ലം ഗ്രീൻ ഗട്ടൺ ബർട്ടിന്റെ സ്റ്റുഡിയോയിൽ വല്ലവിധവും കഴിച്ചു കൂട്ടി. പിന്നെ ആ യുവാവ് മറ്റൊരു ജീവിതരീതി തുടങ്ങി.

6. കുടുംബജീവിതം

പത്തൊൻപതു വയസ്സായപ്പോൾ ഗ്രീൻ വിവാഹം കഴിച്ചു. ‘ഫ്രീസ്ഫെലന’ എന്നായിരുന്നു ഭാര്യയുടെ പേര്. അവരുടെ പേരിന്റെ ആദ്യഭാഗമായ ‘ഫ്രീസ്’ എന്ന പദം തന്റെ പേരിനോടു ചേർത്തു. അങ്ങനെ വില്ല്യംഗ്രീൻ “വില്യംഫ്രീസ് ഗ്രീൻ” ആയി. വിവാഹത്തോടുകൂടി സ്വതന്ത്രമായ കുടുംബജീവിതം നയിക്കാൻ അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. ഗട്ടൺബർട്ടുമായി യോജിച്ചു കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ നിവർത്തിയില്ലാത്ത ഒരു നിലവാരം, അവിടെനിന്നും പിണങ്ങി പിരിയുകയും ചെയ്തു. ബാത്തൂ എന്ന മറ്റൊരു ചെറിയ പട്ടണത്തിൽ ഒരു സ്ട്രീ ഒരു ഫോട്ടോസ്റ്റുഡിയോ നടത്തിയിരുന്നു. ഗ്രീനിന് അവിടെ ഒരു ജോലി കിട്ടി. അദ്ദേഹവും

ഭാര്യയും ബാത്തിലേയ്ക്കു താമസം മാറി. ഒരു കൊല്ലം ജോലി ചെയ്തപ്പോൾ അവിടത്തെ ജോലിക്കു പുറമെ ബ്രിസ്റ്റോളിലും പ്ലിമത്ത് എന്ന പട്ടണത്തിലും ഓരോ സ്കൂളിനോടുകൂടി തുടങ്ങി പ്രവർത്തിപ്പിക്കുവാൻ ഗ്രീനിന് സാധിച്ചു. അത്രയ്ക്ക് വരവും, തൊഴിൽപരമായ അഭി വൃദ്ധിയും അദ്ദേഹം നേടിയെടുത്തു. ബാത്ത എന്ന സ്ഥലത്തു താമസിച്ച് ഇരുന്നപ്പോൾ ഗ്രീൻ ഒരു പെൺ കുട്ടിയുടെ പിതാവായി. കുട്ടിയ്ക്ക് 'എത്തൽ' (Ethel) എന്നു പേരുമിട്ടു.

7. പുതിയ നിർദ്ദേശം.

വെളിച്ചവും നിഴലും ആണല്ലോ ഫോട്ടോഗ്രാഫി യിലെ പ്രധാനമായ രണ്ടുപാധികൾ. അവയെ പല വിധത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചും നിയന്ത്രിച്ചും നിരവധി പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി, പരീക്ഷണങ്ങളുടെ ഫലങ്ങളെ നിരീക്ഷണം ചെയ്യുന്നതിൽ ഗ്രീൻ അതിവ തല്പരനായിരുന്നു. അവ ഉപയോഗിച്ച ഫോട്ടോഗ്രാഫി യിൽ വളരെ പുതുമയുള്ള പരിഷ്കാരങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഏറ്റെടുത്തി. ഒരു സ്കൂളിനോടു സഹായമായ മേൽനോട്ടം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നത് പരീക്ഷണത്തിന് കൂടുതൽ സൗകര്യം അദ്ദേഹത്തിനു നൽകിയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തൊഴിലിൽ നിന്നും നല്ല വരുവു കിട്ടിത്തുടങ്ങി. എന്നാൽ ഭാര്യയ്ക്ക് ആസ്ഥാനം വിടപ്പെട്ടതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബത്തിനു പലപ്പോഴും വളരെ ക്ലേശിക്കേണ്ടിയും വന്നിരുന്നു.

ബാത്ത് എന്ന പട്ടണത്തിൽ ഗ്രീൻപത്തുകൊല്ലം താമസിച്ചു. ഈ താമസത്തിനിടയിൽ ഗ്രീനിന് മുൻ പറഞ്ഞ “ടാൽബർട്ട്” എന്ന മഹാനെ കൂടക്കൂടെ സൗകര്യമായി കാണുന്നതിന് സാധിച്ചിരുന്നു. ടാൽബർട്ടിന്റെ സ്വന്തസ്ഥലം “ലീക്കോക്ക് ആബി” (Lecock Abbey) ആയിരുന്നു. ഗട്ടൺബർട്ടിന്റെ സ്മരണയോടെ വാതിൽക്കൽവെച്ച് അദ്ദേഹത്തെ ഗ്രീൻ ആദ്യമായി കണ്ട രംഗം ഗ്രീൻ അദ്ദേഹത്തെ പലപ്പോഴും പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചുരസിപ്പിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹവുമായി ഗ്രീൻ രസകരമായ ശാസ്ത്രീയ ചർച്ചകളിലും ഏറ്റെടുക്കുപതിവായിത്തീർന്നു. ഈ ചർച്ചകളെ വലിയ നേട്ടമായിട്ടാണ് ഗ്രീൻ കരുതിയത്. ഫോട്ടോഗ്രാഫിക്ക് പരിഷ്കൃതലോകത്തിൽ വലിയൊരു സ്ഥാനം ലഭിക്കുമെന്ന ടാൽബർട്ട് എപ്പോഴും ഗ്രീനിനോടു പറയുമായിരുന്നു. “പണം സമ്പാദിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം മാത്രമല്ല ഫോട്ടോഗ്രാഫി; അത് ശാസ്ത്രീയ പുരോഗതിയുടെ അസ്ഥിവാരിക്കല്ലുകൂടിയാണ്” എന്നു ടാൽബർട്ട് അവകാശപ്പെട്ടിരുന്നു. നക്ഷത്രലോകത്തെ ചിത്രങ്ങളിൽ പകർത്തുക എന്നതു മുതൽ അണക്കെട്ടുടെ ജീവിതദശകളെ വിവിധ രൂപത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തുക എന്നതുവരെയുള്ള എണ്ണമറ്റ കാര്യങ്ങൾക്കു ഫോട്ടോഗ്രാഫി ഉപയോഗപ്രദമാകുമെന്ന് അദ്ദേഹം സ്വപ്നംകണ്ടു. ഒരു പക്ഷേ, ഒരു കാലത്തു സംഭവങ്ങളേയും ചലനത്തെയുംതന്നെ അപ്പാടെ ചിത്രത്തിൽ കാണിക്കുന്നതിനും ഈ കല പ്രയോജനപ്പെടരുതെന്നില്ല, എന്ന്

അദ്ദേഹം ദീർഘദർശനം ചെയ്തു. ഈ വിജ്ഞാനശാഖയിൽ നൂതനമായ പാതകൾ വെട്ടിത്തുറക്കുവാൻ കെൽപ്പുള്ള ഒരു സാഹസികനാണ് ഗ്രീൻ എന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ടിരുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ തലസ്ഥാനമായ ലണ്ടനിൽ ഗ്രീൻ താമസം മാറണമെന്നും അവിടെ നിരവധി സാങ്കേതിക സ്ഥാപനത്തിൽ നിന്നും മറ്റും ലഭിക്കാവുന്ന ശാസ്ത്രീയ വിജ്ഞാനത്തെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തി മുൻപോട്ടു പോകണമെന്നും ടാൽബർട്ട് നിർദ്ദേശിച്ചു.

8. റഡ്ജുമായുള്ള പരിചയം.

ആയിടയ്ക്കു് ജോൺ ആർതർ റോബർട്ട് റഡ്ജ് (John Arthur Roebuk Rudge) എന്ന ഒരാൾ ഗ്രീനിന്റെ സ്നേഹിതനായി. യുവാവായ ഗ്രീൻ റഡ്ജുമായി പരിചയപ്പെടുന്ന കാലത്തു് റഡ്ജ് വളരെ വൃദ്ധനായി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. നീണ്ടു നരച്ച താടിയോടു കൂടിയ ആ വൃദ്ധൻ ഗ്രീനിന്റെ മനസ്സിൽ വളരെ സ്വാധീനം ചെലുത്തി. ജീവിതത്തിന്റെ നല്ലൊരു ഭാഗം കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ചെലവഴിച്ചിരുന്ന ഒരാളായിരുന്നു റഡ്ജ്. ബാത്തുപട്ടണത്തിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിൽ ഒരു ചെറിയ പരീക്ഷണശാല അദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ചു് അവിടെ സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന 'ബയോഫാന്റിക് ലാന്റേൺ' (Biophantic Lantern) എന്ന ഒരു സാമഗ്രി

കാണാൻ അദ്ദേഹം ഗ്രീനിനെ ക്ഷണിച്ചു. യാദൃച്ഛികമായി കണ്ടുമുട്ടിയ ഈ സാമഗ്രിയാണ് ഗ്രീനിന്റെ കമ്മമാറ്റം അദ്ദേഹത്തിനു തെളിയിച്ചുകൊടുത്തത്. അതിൽനിന്നും കിട്ടിയ വിജ്ഞാനമാണ് സിനിമാ (ചലച്ചിത്രം)യുടെ കണ്ടുപിടിത്തത്തിൽ ഗ്രീനിനെ കൊണ്ടുചെന്നെത്തിച്ചത്. പക്ഷേ ആദ്യമായി അതു കണ്ടപ്പോൾ ആ കാഴ്ചകൊണ്ടു വികസിക്കാനിരുന്ന ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഭാവിയെപ്പറ്റിയുള്ള യാതൊരു രൂപവും ഗ്രീനിന്റെ ഭാവനയിൽ ഇല്ലായിരുന്നു.

9. “ബയോഹാൻറിക് ലാൻറൺ”.

റഡ്ജിന്റെ കണ്ടുപിടിത്തം ഗ്രീനിന് കാണിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹം തുടങ്ങി. ഇരുട്ടുള്ള ഒരു മുറിയിൽ അദ്ദേഹം ഗ്രീനിനെ കൊണ്ടുചെന്നു് ഒരു കസേരയിൽ ഇരുത്തി. തന്റെ മുൻപിൽ അല്പം അകലെയുള്ള ഒരു വെള്ള ചുവരിൽ നോക്കി ഇരിക്കാൻ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടു് തന്റെ അതൃപ്തവിളക്കു് റഡ്ജ് കത്തിച്ചു. എന്നിട്ടു് അതിന്റെ വെളിച്ചത്തെ ഏതോ ഒരു ചിപ്പുകൊണ്ടു് മറച്ചു. ഉടനെ ഒരു മനുഷ്യരൂപത്തിന്റെ വ്യക്തമായ മറയ ചുവരിൽ തെളിഞ്ഞുകണ്ടു. വെളിച്ചത്തെ മറച്ച ചിപ്പിൽ വരച്ചിരുന്ന പടത്തിന്റെ രൂപമായിരുന്നു അതു്. ചിപ്പിലെ പടത്തെക്കാൾ വളരെ വലുതായിരുന്നു ആ നിഴൽ എന്നു മാത്രം. അല്പംകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഗ്രീനിന്റെ അതൃപ്തം വർദ്ധിക്കുമാറു് ആ

പടം ചലിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി. ഈ ചലനം ഒന്നാകെ നോക്കിയപ്പോൾ ആ മനശ്ശുരൂപം ഒന്നു തലകീഴായി കരണംമറിഞ്ഞ് വീണ്ടും മുൻപിലത്തെപ്പോലെ വന്നു നിന്നതായി ഗ്രീനീനു തോന്നി. വീണ്ടും ഈ പ്രവൃത്തി ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടു. ചുവരിനു ജീവനുണ്ടോ എന്നു ഗ്രീൻ സംശയിച്ചുപോയി. അല്പനേരം ഈ വിദ്യ ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച കാണിച്ചശേഷം റഡ്ജ് മുൻ വിവരിച്ച ചിപ്പിനെ മാറിയതോടുകൂടി ചുവരിൽ യാതൊരു ഛായയും കാണാനില്ലായിരുന്നു. മുൻപിലത്തേപ്പോലുള്ള വെള്ള ചുവരുമാത്രം ശേഷിച്ചു.

ഗ്രീനിന്റെ അത്ഭുതം നിറഞ്ഞ കണ്ണുകൾ ഇമ വെട്ടാതെ ചുവരിലേയ്ക്കു തുറിച്ചു നോക്കിയ മട്ടിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. റഡ്ജ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തോളിൽ തട്ടി സ്വപ്നലോകത്തിൽ നിന്നും അദ്ദേഹത്തെ ഉണർത്തി. “ലോകത്തിലേയ്ക്കു ഏററവും വലിയ അത്ഭുതം ഞാൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു.” ഗ്രീൻ താനറിയാതെ പതുക്കെ ഉച്ചരിച്ചു. വളരെ തണുത്ത സ്വരത്തിൽ ആ ഗൃഹനാഥൻ ഗ്രീനിനോടു സംഭാഷണം തുടങ്ങി. “ഓ! ഇതിൽ മഹാത്ഭുതം യാതൊന്നുമില്ല. എനിക്കു പല പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നുമായി കിട്ടിയ രണ്ടു മൂന്നറിവുകളെ പ്രയോഗത്തിൽ കൂട്ടിയിണക്കി ഈ സൂത്രം പഠറിച്ച് എടുത്തെന്നുയുള്ളു. ഈ കളിപ്പാട്ടത്തിന്റെ രഹസ്യം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞുതരാം. വരിക. ഇതു പൊളിച്ചു നോക്കി മനസ്സിലാക്കുക” എന്നു മാത്രം അദ്ദേഹം

മറുപടി പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ടുപിടിത്തത്തിന്റെ വിശദാംശങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഗ്രീനിയെ ധരിപ്പിച്ചു.

10. വിശദാംശങ്ങൾ.

അത് ഒരു ദീപസ്തംഭത്തിന്റെ മാതൃകയിൽ കൂട്ടിയിണക്കിയ ഒരു സംപ്രദായമായിരുന്നു. ഏതാണ്ട് ഒന്നരയടി പൊക്കമേ കാണുകയുള്ളൂ. ഏറ്റവും മുകളിലായി നടുവിൽ നല്ല പ്രകാശം പരത്തുന്ന ഒരു വിളക്ക്. വിളക്കിന്റെ രണ്ടുമുന്നിഞ്ചു അകലത്തിൽ ചുറ്റുമായി ഏഴു കണ്ണാടിച്ചില്ലുകൾ കൂട്ടിയിണക്കിയ ഒരു ആവരണം. ഈ ഓരോ കണ്ണാടിച്ചില്ലും ഒരു മനുഷ്യരൂപം കരണംമറിഞ്ഞു വരുന്നതിന്റെ ഓരോ ഘട്ടത്തെ കാണിക്കുന്ന ഓരോ പടം കറുത്ത മഷിയിൽ വരയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ആദ്യത്തെ പടം മനുഷ്യന് നേരെ നിൽക്കുന്നത്; രണ്ടും മൂന്നും പടങ്ങൾ കരണംമറിച്ചിലിന്റെ ഓരോ ഘട്ടം പുരോഗമിക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ ചരിഞ്ഞു ചരിഞ്ഞു വരുന്നത്; നാലാമത്തെ പടം കരണംമറിഞ്ഞു തലകീഴായി നിൽക്കുന്നത്; അഞ്ചും, ആറും, ഏഴും പടങ്ങൾ തലകീഴായി നിൽക്കുന്ന സ്ഥിതിയിൽ നിന്നും തിരിയെ പഴയനിലയിൽ വരുന്നതിന്റെ ഓരോ ഘട്ടം; അങ്ങനെയാണ് ഏഴു ചില്ലുകളും ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഒരു കൈപിടിയിൽ പിടിച്ചു കറങ്ങുമ്പോൾ ഈ ചില്ലുകൾ ചേർത്തആവരണം നടു

കിരിക്കുന്ന വിളക്കിനു ചുറ്റും സാമാന്യം വേഗത്തിൽ
 കറങ്ങുമായിരുന്നു. ഈ യന്ത്രത്തിൽ ഒരു ഭാഗത്തു്
 ചിപ്പിൽ നിന്നും അല്പം അകലെയായി കണ്ണാടി
 കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു ലെൻസും (Lens) ഘടി
 പ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. വിളക്കിൽ നിന്നും പുറപ്പെടുന്ന
 വെളിച്ചം എല്ലാ വശത്തും ഈ വിധത്തിൽ വീശുന്ന
 തിന്മ അനുഭവിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ഈ ലെൻസ് ഇരി
 കുന്നതിനു നേരെയുള്ള ഭാഗത്തു മാത്രം, അതിനു
 സമീപം വരുന്ന കണ്ണാടി ചിപ്പിൽക്കൂടി വെളിച്ചം
 കടക്കുന്നു. അതിനെ ലെൻസുവഴി പുറത്തേയ്ക്കു
 പോകാൻ അനുവദിക്കത്തക്കവണ്ണമാണ് അതു ക്രമീ
 കരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലുള്ള വെളിച്ചം
 അതാതു ഭാഗത്തുള്ള കണ്ണാടി ചിപ്പുകളിൽ തട്ടാതിരി
 കത്തക്കവണ്ണം മറ്റൊരു മറ ഒരു ചെറിയ ഇരുമ്പു
 തകിടുകൊണ്ടു് നിർമ്മിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടു്. കണ്ണാടി ചിപ്പു
 കൾ കൂട്ടിയിണക്കിയ ആവരണത്തെ കറക്കുമ്പോൾ
 ഇരുമ്പു തകിടുകൊണ്ടുള്ള മറ ഇല്ലാത്ത ഭാഗത്തുകൂടെ
 പുറത്തുപോകുന്ന വെളിച്ചം മാറിമാറി വരുന്ന ഓരോ
 ചിപ്പിൽ പതിയ്ക്കുന്നു. കണ്ണാടി ചിപ്പുകളിൽ കൂടി
 കടന്നുവരുന്ന വെളിച്ചം ചിപ്പിൽ വരച്ചിരിക്കുന്ന പട
 ത്തിന്റെ രൂപം ചുവരിൽ പതിപ്പിക്കുന്നു. ചിപ്പു
 കളിൽക്കൂടി കടന്നുവരുന്ന ഈ വെളിച്ചം ചിപ്പിന്റെ
 അല്പം അകലത്തായി വെച്ചിരിക്കുന്ന ലെൻസിൽക്കൂടി
 കടന്നുവരുമ്പോൾ പടത്തിന്റെ മറയ വളരെ വലു
 തായി ചുവരിൽ പതിയുന്നു.

ഗ്രീനീനെ അതുതപ്പെടുത്തിയത് അതൊന്നും ആയിരുന്നില്ല. ഓരോ പടവും ചില്ലിൽ അനങ്ങാതെയാണല്ലോ ഇരിക്കുന്നത്. ഈ പടങ്ങളുടെ മരായവേഗത്തിൽ മാറി മാറി ചുറ്റിൽ പതിയുമ്പോൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു മനുഷ്യൻ പ്രവർത്തി ചെയ്യുന്നതു പോലെ നമുക്കു തോന്നലുണ്ടാകാൻ കാരണമെന്താണ്?

11. ചിന്തയിന്റെ കാരണം.

ചലിക്കുന്നുവെന്നു തോന്നലുണ്ടാകുന്നതിന്റെ കാരണം റഡ്ജിനു അറിയാമായിരുന്നു. “അതിൽ യാതൊരു മായാവിദ്യയുമില്ല. എന്തിന്റെയെങ്കിലും കാഴ്ച നമ്മിൽനിന്നും മാറ്റപ്പെട്ടാലും, അതു കഴിഞ്ഞു കുറച്ചു സമയത്തേയ്ക്കുകൂടി അതിന്റെ കാഴ്ച നമ്മുടെ കണ്ണിൽ തങ്ങിനിൽക്കുന്നു. അതായത്, അത്രയും ചെറിയ സമയത്തേയ്ക്കുകൂടി നാം അതിനെ തുടൻ കാണുന്നു. ഒരു സെക്കൻറിന്റെ കേവലം പത്തിലൊന്നു സമയം മാത്രമാണ് ഈ കാഴ്ച നമുക്കു തുടൻ ലഭിക്കുന്നത്. അപ്രകാരം ആ കാഴ്ച നമ്മുടെ കണ്ണിൽ തങ്ങിനിൽക്കുന്ന സമയത്തിനിടയിൽ മറ്റൊരു സാധനത്തിന്റെ കാഴ്ച നമ്മുടെ കണ്ണിനു ലഭിക്കുന്നു എന്നു വയ്ക്കുക. മാഞ്ഞുപോകാൻ ഏതാണ്ടു സമയമായി നിൽക്കുന്ന കാഴ്ചയും പുതിയ കാഴ്ചയും തമ്മിൽ കലരുന്നു. രണ്ടാമത്തെ സാധനത്തിന്റെ കാഴ്ച ആതന്നെ മായി വന്നതാണെന്നു നാം അറിയുന്നില്ല. രണ്ടും ചേർന്ന്

തുടച്ചുയായ കാഴ്ചയായിട്ടേ നമുക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നുള്ളൂ. മുൻപു വിവരിച്ച ഏഴ് ചില്ലുകളിലെ ചിത്രങ്ങൾ വേഗത്തിൽ മാറിമാറി കണ്ണിന്റെ കാഴ്ചയിൽ വരുമ്പോൾ അവ വേറേ വേറേ ചിത്രങ്ങളാണെന്ന് നമ്മുടെ കണ്ണുകൾക്കു തോന്നാൻ ഇട വരുന്നില്ല. അവ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം നാം വേറേ വേറേ ചിത്രങ്ങളായി കാണാത്തതുകൊണ്ട് തുടച്ചുയായി നടക്കുന്ന പ്രവർത്തിയായി നമ്മുടെ കാഴ്ചയിൽ അനുഭവപ്പെടുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഏഴ് ചില്ലിലും വേറെ വേറെ ചിത്രങ്ങൾ തന്നെയാണുള്ളത്. ഓരോന്നിന്റേയും കാഴ്ച വേഗത്തിൽ മാറി മാറി ഒന്നിനു പിറകെ ഒന്നായി നമ്മുടെ മുമ്പെ വരുമ്പോൾ, നില്പുലമായി നിൽക്കുന്ന ഒരാൾ കരണം മറിഞ്ഞിട്ട്, തിരിയെ ആ സ്ഥാനത്തു വരുമ്പോലെ ആ ചിത്രങ്ങൾ നമുക്കു തോന്നിക്കുന്നു." ഇതായിരുന്നു റഡ്ജിന്റെ വിശദീകരണം. റഡ്ജിന്റെ ഏഴ് പടങ്ങൾ കൈകൊണ്ടു വരയ്ക്കപ്പെട്ടവയായിരുന്നു.

12. പുതിയ പരിപാടി.

ബുദ്ധിമാനായ ഗ്രീൻ; ഈ വിവരണത്തിന്റെ പൊരുൾ നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കി. ഇതുവരെ കിട്ടിയ അറിവു വച്ചുകൊണ്ട്, പുതിയ ഒരു പദ്ധതി നടപ്പിൽ വരുത്താനുള്ള പ്ലാൻ, നിമിഷനേരംകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ ഉദിച്ചു. "ഇങ്ങനെയൊരു പ്രവൃത്തിയുടെ വിവിധഘട്ടങ്ങൾ ചിത്രീകരിക്കുന്ന പടങ്ങൾ

കൈകൊണ്ട് വരച്ചുണ്ടാക്കുന്നത് ശ്രമകരമായ സംഗതിയാണല്ലോ. ഫോട്ടോഗ്രാഫിയുടെ സഹായംകൊണ്ട്, ഇതുപോലുള്ള പടങ്ങൾ എടുത്ത് അവയെ ചില കളിൽ പകർത്തി ഈ വിധം പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൂടെ? അതു വളരെ എളുപ്പമായിരിക്കുമല്ലോ" എന്ന് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. "ആകാം, ഞാനോ, ഗ്രീനോ ഇതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ഫ്രാൻസിലെ 'മറേയ്' (Maray) എന്നൊരു പ്രൊഫസർ, നടന്നുപോകുന്ന ഒരു മനുഷ്യന്റെ നടത്തയെ അനേകം ഫോട്ടോകളിലൂടെ പകർത്തിയെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഫോട്ടോ പിടിക്കുന്നതിനു ഉപയോഗിക്കുന്ന 'തോക്കു' എന്നദ്ദേഹം വിളിച്ചിരുന്ന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം പക്ഷികൾ പറക്കുന്നതുപോലും പകർത്തിയിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ, ടെംസ് നദീതീരത്തുള്ള കിംഗ്സ്ലാൻ പട്ടണത്തിലെ സ്വദേശിയായ 'മേബ്രിഡ്ജ്' (Maybridge) എന്നയാൾ ഇരുപത്തിനാലു ക്യാമറകൾ ഒന്നിച്ചു സംഘടിപ്പിച്ച് പ്രവർത്തിപ്പിച്ച്, ഒരു കതിരയുടെ ചാട്ടത്തെ ഫോട്ടോയിൽ പകർത്തി, ഇതുപോലെ വിളക്കിനും, ലെൻസിനും മദ്ധ്യേ വച്ചു കാക്കി കതിരച്ചാട്ടത്തെ ചിത്രീകരിച്ചു. പക്ഷേ, അവർ അതൊക്കെ ചെയ്തതു കൂടുതൽ അറിവു സമ്പാദിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മാത്രമായിരുന്നു. സാമ്പത്തികമായി അവർക്ക് വലിയ കഴിവുണ്ടായിരുന്നു. സ്വന്തം വിനോദത്തിൽ കവിഞ്ഞ് ഒരു ലക്ഷ്യവും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവരുടെ ഉപകരണങ്ങളെപ്പറ്റി ഇപ്പോൾ വിശദമായ യാതൊ

രവിയും ആക്കും ഇല്ല. എനിക്ക് അതുപോലെ ഫോട്ടോ പിടിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കാനുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ സമ്പാദിക്കാനുള്ള പണമില്ല. ഈ അറിവുകൾ വച്ചു കൊണ്ട് ആളുകളുടെ മുമ്പിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചു, അല്പം വരവുണ്ടാക്കാനുള്ള ഒരു ചെറിയ മാതൃക നിർമ്മിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം. ഈ അറിവുകളെ തൊഴിലിനുള്ള വഴിയാക്കാൻ അവരാരും ഇതുവരെ ശ്രമിച്ചില്ല. എനിക്കാണെങ്കിൽ പണവുമില്ല. വളരെ ശ്രമപ്പെട്ട് ഈ പടങ്ങൾ ഞാൻ വരച്ചെടുത്തു് ഈ സമ്പ്രദായം സംഘടിപ്പിച്ചതാണ്". ഇതായിരുന്നു റഡ്ജിന്റെ മറുപടി.

“അങ്ങനെയൊക്കെങ്കിൽ ലാഭകരമായ രീതിയിൽ ഈ അതുഭൂതകരമായ കണ്ടുപിടിത്തത്തെ ജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം ശരിപ്പെടുത്താൻ ഞാൻ നിങ്ങളെ സഹായിക്കാം. നിങ്ങളോടൊത്തു പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്താൻ എന്നെ നിങ്ങൾ അനുവദിച്ചാൽ മതി. നാം വിജയിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ എനിക്കു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. എനിക്കു കിട്ടുന്ന പണമെല്ലാം ഞാൻ ഇതിനു വിനിയോഗിക്കാം” എന്നു ഗ്രീൻ പറഞ്ഞു. റഡ്ജിന് ഈ നിർദ്ദേശം വളരെ ഇഷ്ടമായി. അങ്ങനെ അവർ സഹപ്രവർത്തകരായി. സിനിമാപ്രദർശനത്തിന്റെ സംവിധായകനാകാൻ ഗ്രീനിനെ പ്രാപ്തനാക്കിയത് ഈ കൂട്ടുകെട്ടായിരുന്നു.

ഗ്രീനിന്റെ ബുദ്ധിയിൽനിന്നും നിരവധി പുതിയ നിർദ്ദേശങ്ങൾ മുന്നോട്ടു വന്നുതുടങ്ങി. അവ

അനുസരിച്ചുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്ന ജോലി റഡ്ജ് തന്റെ വഷ്ഷാപ്പിൽ താല്പര്യത്തോടെ നിർവ്വഹിച്ചുപോന്നു. ഒരു വേഗതയിൽ പടങ്ങൾ മാറി മാറി വരുന്നതുകൊണ്ട്, സ്ക്രീനിൽ അല്പസമയമെങ്കിലും ഒരു പടം പതിഞ്ഞു നില്ക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലായിരുന്നു. അങ്ങനെ അല്പം സമയം നിൽക്കുകയും, അതുകഴിഞ്ഞു അടുത്ത പടം അതേ സ്ഥാനത്തു വന്നു അതുപോലെ നിൽക്കുകയും ചെയ്യുകയും, ഈ പ്രവർത്തി ശീശ്രഗതിയിൽ മാറി മാറി നടക്കുകയും ചെയ്താൽ സ്ക്രീനിൽ കാണുന്ന ചലച്ചിത്രം കൂടുതൽ വ്യക്തതയുള്ളതാകുമെന്ന് ഗ്രീനിനു തോന്നി. ഒരു പടം മാറി, മറ്റൊരു പടം ലെൻസിന്റെ സമീപം വരുന്നതുവരെയുള്ള ചെറിയ സമയത്തേയ്ക്ക്, ലെൻസിന്റെ നേരെ വെളിച്ചം വരാതിരിക്കത്തക്ക രീതിയിലുള്ള ഒരു തകിടമറയെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുകയെന്നുള്ളതായിരുന്നു മറ്റൊരു നിർദ്ദേശം. അതുപോലെതന്നെ, വേറൊരു പടവും യഥാസ്ഥാനത്തു വന്നാൽ, ഒരു സെക്കൻറിന്റെ ചെറിയ ഭാഗം വരുന്ന സമയത്തേയ്ക്ക് അനങ്ങാതെ ആ സ്ഥാനത്തു നിൽക്കുകയും വേണം. പടം യഥാസ്ഥാനത്തു വരുമ്പോൾ, ആ ചിപ്പിൽകൂടെ വെളിച്ചം തടസ്സമില്ലാതെ കടക്കണം. എന്നിട്ട്, അതു മാറി അടുത്ത പടത്തിന്റെ ചിപ്പ് ആ സ്ഥാനത്തു വരണം. അപ്പോൾ വീണ്ടും വെളിച്ചം ചിപ്പിൽ പതിയണം. ഈ ക്രമം ആവർത്തിക്കപ്പെടണമെന്നതായിരുന്നു അവരുടെ പരിപാടിയുടെ ലക്ഷ്യം. ഇതു സാധി

ക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള ഓരോ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഗ്രീൻ കൊണ്ടുവരികയും, റഡ്ജ് അവ നടപ്പിലാക്കാൻ വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു. എണ്ണമറ്റ ഉപകരണങ്ങൾ അവർ ഉണ്ടാക്കി പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി.

രണ്ടുപേരുടേയും അംഗീകാരത്തോടുകൂടി ഒരു ഉപകരണം നിർവ്വധി പരീക്ഷണങ്ങൾക്കുശേഷം അവർ കൂട്ടിയിണക്കി. ഗ്രീനിന്റെ വീട്ടിൽതന്നെ വിജയകരമായി ഒരു പ്രദർശനം അദ്ദേഹം സംഘടിപ്പിച്ചു. തന്റെ സ്വന്തം മുഖഭാവം ഭേദപ്പെട്ടുവെത്തിയിട്ടുള്ള പുഞ്ചിരിയിലേക്കു മാറുന്നതായി കാണിക്കുന്ന ഒരു സെറു പടം എടുത്തു. മറ്റൊരു സെററിൽ, ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ കണ്ണു അടച്ച നിലയിൽനിന്ന്, തുറക്കുന്നതായും, തുടന്ന് കണ്ണിലെ കൃഷ്ണമണി കണ്ണിന്റെ ഒരറ്റത്തുനിന്നും, മറ്റേ അറ്റത്തേയ്ക്ക് നീങ്ങുന്നതായും കാണുന്നതായി ചിത്രീകരിച്ചു. ഇതു രണ്ടും വിജയകരമായി പരിശോധിച്ച സംഘടിപ്പിച്ചശേഷം, ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹം തന്റെ കൂട്ടുകാരെയും, അയൽക്കാരെയും ഈ പ്രദർശനം കാണുന്നതിന് വീട്ടിൽ ക്ഷണിച്ചു.

13. വീട്ടിലെ പ്രദർശനം.

അക്കാലങ്ങളിൽ മായാദീപം (Magic Lantern) എന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം ജനങ്ങൾക്കു വളരെ പരിചിത

മായിരുന്നു. ചായം പിടിപ്പിച്ച ഓരോ പടം, കണ്ണാടി ചില്ലുകളിൽ പതിച്ച്, ചില്ലുകളിൽകൂടി വെളിച്ചം കടത്തിവിട്ട് അവയുടെ രൂപം വലുതാക്കി ചുവരിൽ കാണിക്കുന്നതായിരുന്നു മായാദീപപ്രദർശനം. ചിത്രങ്ങളുടെ ചലനം അന്നു അറിയപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അതു പോലെ ഒരു മായാദീപപ്രദർശനം കാണാമെന്നു മാത്രമേ ഗ്രീനിന്റെ ക്ഷണപ്രകാരം വന്ന അതിഥികൾക്കു പ്രതീക്ഷ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

ഗ്രീനും, റഡ്ജും ചേർന്നു പ്രദർശനം ആരംഭിച്ചു. പ്രദർശനത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി അവർ യാതൊരു മുന്നറിയിപ്പും അതിഥികൾക്കു കൊടുത്തിരുന്നില്ല. ആദ്യം അവരും വെറും മായാദീപപ്രദർശനം തന്നെ നടത്തി. മലകൾ, വനങ്ങൾ, മണലാരണ്യങ്ങൾ, ബൈബിൾ കഥകളെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങൾ, എന്നിവതന്നെ അവർ കാണിച്ചുതൂടങ്ങി. ഈ ചിത്രങ്ങളെല്ലാംതന്നെ ഒരു വെള്ളത്തൂണിയിലാണു നിശ്ചയിച്ചു കാണിച്ചിരുന്നത്.

അതിനുശേഷം യാതൊരു മുന്നറിയിപ്പും കൊടുക്കാതെ, ഗ്രീൻ സംഘടിപ്പിച്ചിരുന്ന പെൺകുട്ടിയുടെ മുഖചിത്രം സ്ക്രീനിൽ പതിപ്പിച്ചു, അടച്ചിരുന്ന കണ്ണുകൾ സാവധാനം തുറക്കുന്നു; അതു കഴിഞ്ഞു കൃഷ്ണമണി അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും അനങ്ങുന്നു. ഇതൊരു ചിത്രമാണെന്നുതന്നെ കാഴ്ചക്കാർക്കു തോന്നിയില്ല. പല

ചിത്രങ്ങൾ മാറിമാറി വരുന്നതാണെന്ന് ആക്ഷം മനസ്സിലാവുകയുമില്ല. ചിത്രങ്ങൾ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുമെന്ന് അവർക്ക് ഉറപ്പാക്കാൻ സാധ്യമല്ലായിരുന്നു. “നിതൃണിയുടെ പിന്നിൽ ഒളിച്ചിരുന്നുകൊണ്ട് നിന്റെ കണ്ണുകൾ അനക്കി കാണിക്കുകയാണ്; ഞങ്ങളെ വിഡ്ഢികളാക്കേണ്ട കാര്യമില്ല; എണ്ണീററു ഇങ്ങോട്ടു പോരൂ” എന്ന് ചിത്രത്തെ നോക്കി കാഴ്ചക്കാരിൽ ഒരാൾ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. സ്ത്രീനിന്റെ പിന്നിൽ ഒരു പെൺകുട്ടി ഒളിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ് അയാൾ വിചാരിച്ചത്.

കാഴ്ചക്കാരുടെ ഇടയിൽ അതുവരെ ഉണ്ടായിരുന്ന ചിരികളും, സംസാരവും എല്ലാം നിലച്ചു. പ്രദർശനത്തിന്റെ ഉപകരണങ്ങളെ പ്രവർത്തിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഗ്രീനിന്റെ നേക്ക് അവരെക്കൊന്നോക്കി. ഗ്രീൻ പ്രദർശനം നിറുത്തി. മുറിയിൽ വീണ്ടും അദ്ദേഹം വിളാളം കത്തിച്ചു. തുണിക്കർട്ടന്റെ പിന്നിൽ ആരും ഇല്ലെന്ന് അദ്ദേഹം പാഞ്ഞു. കാഴ്ചക്കാർ വിശ്വസിച്ചില്ല. പോയിനോക്കി ബോധ്യപ്പെടാൻ അദ്ദേഹം അവരോടാവശ്യപ്പെട്ടു. എല്ലാവരും സീറ്റുകളിൽനിന്നും എണ്ണീററുപോയി നോക്കി. തുണിയുടെ പിന്നിൽ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വെറും തുണി മാത്രം അങ്ങനെ നിൽക്കുന്നു. ആളുകൾ വീണ്ടും അവരുടെ ഇരിപ്പിടങ്ങളിൽ ഇരുന്നു. വെറും ചിത്രങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് ഇതു കാണിക്കുന്നതെന്ന് ഒന്നുകൂടി അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്താനായിരുന്നു ഗ്രീനിന്റെ ശ്രമം.

14. വൃദ്ധയുടെ കോപം.

പ്രദർശനം വീണ്ടും ആരംഭിച്ചു. ഇത്തവണ ഗ്രീനിന്റെ മുഖഛായതന്നെയാണ് സ്ക്രീനിൽ കാണിച്ചത്. ഗ്രീനിന്റെ മുഖം ഒരു ദേഷ്യഭാവത്തിൽ നിന്നും പുഞ്ചിരിയിലേക്കു വരുന്നതായി സ്ക്രീനിൽ കണ്ടു. ഇപ്പോൾ സംശയത്തിന് വകയില്ലായിരുന്നു. കാരണം, ഗ്രീൻ കാഴ്ചക്കാരുടെ പിറകിൽനിന്ന്, തന്റെ പ്രദർശനത്തിന്റെ ഉപകരണം മുൻപത്തേപ്പോലെതന്നെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. കാഴ്ചക്കാർ അതൃപ്തരായിരുന്നു മതിമറന്നിരിക്കുകയാണ്. എന്നാലും വൃദ്ധയായ ഒരു സ്ത്രീക്ക് ഗ്രീനിന്റെ ദേഷ്യഭാവം അത്ര പിടിച്ചില്ല. അതിഥികളെ നോക്കി ഗ്രീൻ ദേഷ്യപ്പെടുന്നതോ പോകട്ടെ; അതു വെറും ചിത്രമാണെന്നു പറഞ്ഞു അവരെ കളിയാക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതെന്തിന്? എന്നായിരുന്നു വൃദ്ധയുടെ ചിന്താഗതി. മുൻവരിയിലായിരുന്നു അവരുടെ സീറദ്. “നിറത്തു നിന്റെ ദേഷ്യഭാവം” എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവർ ചാടിഎണ്ണീറദ് മുൻപോട്ടു ചെന്നു, ഗ്രീനിന്റെ മുഖത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു സ്ക്രീനിൽ കുടുകൊണ്ട് ഒരു കുത്തുകൊടുത്തു. അപ്പോഴേക്കും ഗ്രീനിന്റെ മുഖഭാവം പുഞ്ചിരിയായി മാറിയ വിധത്തിൽ സ്ക്രീനിൽ തെളിഞ്ഞു. മനുഷ്യശരീരത്തിൽ കുത്തുകൊണ്ടില്ല. വെറും തൂണിയിലാണ് കുത്തുകൊണ്ടത്. സ്ക്രീനിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗം പിന്നോട്ടു

വലിയുക എന്നതു മാത്രമായിരുന്നു ഫലം. രസത്തിൽ മുഴുകിയിരുന്ന മറ്റു കാഴ്ചക്കാർ, വൃദ്ധയെ പിടിച്ച് സീററിലിരുത്തി, നിശ്ശബ്ദമായിരിക്കാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. ആ ഹാർ മുഴുവനും അതുതന്നെ നിറഞ്ഞ അന്തരീക്ഷം തിങ്ങിനിന്നു.

ഗ്രീൻ ആദ്യമായി ജീവനുള്ള ചിത്രങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിച്ചത് അന്നായിരുന്നു. ഈ വിധം ഒരു പ്രദർശനം നടത്തുന്നതിന് കണ്ണാടിയില്ലാത്തവർക്കായി പിടിച്ച് പടർത്തുക ആശ്രയിക്കേണ്ടിവരുന്നത് പലതുകൊണ്ടും അസൗകര്യമായിരുന്നു. വളരെ വേഗത്തിൽ പടർത്തുക പഠിക്കുന്നതിനോ അവ വേഗത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനോ കണ്ണാടി സഹായകവുമാവുകയില്ല. വളരെ സമയം തുടർന്നിരിക്കുന്ന പ്രദർശനം നടത്തുന്നതിന് ഇതുകൊണ്ട് സാധിക്കുമായിരുന്നുമില്ല. പടം പിടിക്കുന്നതിന് മറ്റൊരുതരത്തിലും ഉപകരണംതന്നെ വേണമെന്നും, തന്റെ ശ്രദ്ധ ഇനി അങ്ങനെ ഒരു സാധനം കണ്ടുപിടിക്കുന്ന വഴിക്ക് തിരിക്കണമെന്നും ഗ്രീൻ തീരുമാനിച്ചു.

15. ലണ്ടനിലേക്കു പോകണം.

കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതിന് ലണ്ടൻ നഗരത്തിൽപോയി താമസിക്കണമെന്ന് ടാൽബർട്ട് തന്നെ ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യം അദ്ദേഹം ഓർത്തു. ഇതുവരെയുള്ള തന്റെ വിജയത്തിന് മുഖ്യ കാരണം

ക്കാരനായിരുന്ന റഡ്ജിനെ വിട്ടുപിരിയുന്നത് ഗ്രീനിന് സങ്കടകരമായിരുന്നു. എന്നാലും അതു സഹിക്കാതെ പുരോഗതിയുടെ മാർഗ്ഗം തെളിയിക്കാൻ ഒക്കുകയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. അതുകൊണ്ട് എന്തു ബുദ്ധിമുട്ടു സഹിച്ചും ലണ്ടനിലേക്കു താമസം മാറണമെന്ന് അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു.

കുടുംബത്തോടുകൂടി ലണ്ടനിൽപോയി താമസിക്കാനുള്ള കഴിവു തനിക്കില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് റെറയ്ക്കു ലണ്ടനിൽപോയി താമസസൗകര്യം ആരായാനാണ് അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചത്. ഒഴിവുദിവസങ്ങളിൽ വീട്ടിൽ വരാമെന്നും, കഴിയുന്നതും വേഗം ഭാര്യയേയും, കുഞ്ഞിനേയുംകൂടി ലണ്ടനിൽ കൂട്ടിച്ചുകൊണ്ടു പോകാമെന്നും വാഗ്ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ലണ്ടനിലേയ്ക്കു യാത്രയായി.

16. ലണ്ടനിലെ പ്രാരംഭജീവിതം.

1885 ജനുവരി മാസത്തിൽ ആരാലും അറിയപ്പെടാത്ത ഒരു ഫോട്ടോഗ്രാഫർ തൊഴിലാളിയായി ഗ്രീൻ ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ തലസ്ഥാനനഗരിയിൽ വന്നു. അന്ന് 30 വയസ്സായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രായം. ഏതാനും ദിവസം ജോലി അന്വേഷിച്ചു അലഞ്ഞു നടന്നു. 'ആർതർ' എന്നും, 'കോളിൻസ്' എന്നും പേരുള്ള രണ്ടു സഹോദരന്മാർകൂടി നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ഫോട്ടോ സ്റ്റുഡിയോ അദ്ദേഹത്തിനു അഭ

യം നൽകി. ഇവർ മൂന്നുപേരുംകൂടി ഒരു ചെരിപ്പു കടയുടെ മുകളിലത്തെ നിലയിലുള്ള രണ്ടു മുറികൾ വാടകയെടുത്ത് ഒരു സ്റ്റുഡിയോ സജ്ജീകരിച്ച് അവിടെ പ്രവർത്തനം തുടങ്ങി.

പക്ഷേ, ഈ കൂട്ടുകെട്ട് വളരെനാൾ നീണ്ടുനിന്നില്ല. കുറെ പണം മിച്ചം വരത്തക്കവിധത്തിൽ ഒരു വ്യാപാര ഏപ്പാട് എന്ന നിലയിൽ ഫോട്ടോ പിടിക്കുന്നതിൽ കവിഞ്ഞു് രണ്ടു സഹോദരന്മാർക്കും മറ്റു യാതൊരു ആഗ്രഹവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ മറാക്കും വേറെ ഒരുദേശവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലതന്നെ. ഗ്രീനിന്റെ ആഗ്രഹങ്ങളും, പ്രവൃത്തികളും അവർക്ക് പ്രായോഗികമായി തോന്നിയില്ല. സ്വപ്നലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവനെന്നു് അവർ അദ്ദേഹത്തെ പരിഹസിച്ചിരുന്നു. ഈ ചെറുപ്പക്കാരൻ തങ്ങളുടെ കൂടെ ചേർന്ന് പ്രവൃത്തി നടത്തിയാൽ തങ്ങളുടെ തൊഴിലിൽനിന്നും ലഭ്യമാകാൻ ഒക്കുകയില്ലെന്നും ഏതാനും നാളത്തെ അനുഭവം കൊണ്ട് അവർക്ക് സംശയം തോന്നി. ഏതായാലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപാരമായ ഫോട്ടോഗ്രാഫിക് വാസനയെ ഒന്നു പരീക്ഷിച്ചുനോക്കണമെന്നതെന്ന തീരുമാനിച്ചുകൊണ്ട് അവർ അദ്ദേഹത്തെ സ്റ്റുഡിയോയുടെ ചുമതലയിൽ വച്ചു. ഗ്രീൻ ഫോട്ടോ പിടിക്കുന്നതിൽ അവരെക്കാളും സമർത്ഥനായിരുന്നതിനാൽ സ്റ്റുഡിയോയിൽ കൂടുതൽ ആളുകൾ ഫോട്ടോ എടുക്കാൻ വന്നുതുടങ്ങി. എന്നാൽ, ആഴ്ചതോറും ഗ്രീൻ

സ്വന്തം വീട്ടിൽ പോകും. രണ്ടു മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞു വരികയുള്ളു. പട്ടണത്തിൽ ഉള്ളപ്പോൾപോലും അവരുടെ ആഗ്രഹംപോലെ എപ്പോഴും സ്റ്റുഡിയോയിൽതന്നെ കത്തിയിരിക്കുകയില്ല. ശാസ്ത്രീയ വിഷയങ്ങളെ പുസ്തകം വായിച്ചു ചർച്ചകൾ പട്ടണത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗത്തു് മിക്കവാറും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഗ്രീനിന് അതൊക്കെ കേൾക്കാൻ പോകണം. ഗ്രന്ഥശാലയിൽപോയി, വായനയിൽ മുഴുകി വളരെ സമയം ചെലവഴിക്കുന്നതിനും ഗ്രീൻ കൂടെക്കൂടെ സ്റ്റുഡിയോയിൽനിന്നും സ്ഥലം വിട്ടുകളയും. ഫോട്ടോ പിടിക്കാൻ, ഭൂരേഖനിർമ്മാണവും പലതും വരുമായിരുന്നു. ഗ്രീൻ ഇല്ലാത്ത അവസരത്തിൽ, തിരിഞ്ഞുനില്ക്കാതെ അവർ മടങ്ങിപ്പോകും. ഇതൊക്കെ ഒരു തരത്തിൽ സ്റ്റുഡിയോയുടെ നിലനില്പിനെ വല്ലാതെ ബാധിച്ചിരുന്നു.

ഇതിനിടെ ഫിസിക്സ്, കെമിസ്ട്രി, ഇലക്ട്രിക്കൽ എൻജിനീയറിംഗ് തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വിദ്യാലയത്തിൽ വൈകുന്നേരത്തോടും പഠിക്കുന്നതിനും ഗ്രീൻ ചേർന്നു. ചുരുക്കം പറഞ്ഞാൽ അവർ ഗ്രീനിനെ ആവശ്യത്തിന് കിട്ടാതെയായി. ഇങ്ങനെ തൊഴിൽ മുക്കിയാൽ, ശമ്പളം തരാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്ന് നമ്മുടെ രണ്ടു സഹോദരന്മാർ പറഞ്ഞു. കൂടുതൽ സമയം ഫോട്ടോസ്റ്റുഡിയോയിൽ ചെലവാക്കണമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ

നിർബന്ധം, ഏതായാലും ഗ്രീനിനെ പിണക്കി അയക്കുവാൻ അവർക്ക് മനസ്സില്ലായിരുന്നു. ഗ്രീനിന് മറ്റു പ്രവൃത്തികളുടെ ഇടയിൽ കൂടുതൽ സമയം തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നതിന് ലഭിക്കത്തക്കവണ്ണം മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേയ്ക്ക് സ്റ്റുഡിയോ മാറ്റി ഇട്ടുകൊടുക്കാമെന്നും അവർ നിർദ്ദേശിച്ചു. അതനുസരിച്ച് 'ഗ്രീൻ പാക്ക്' എന്ന തെരുവിൽ, 'പിക്കാഡല്ലി' (Pickadilly) എന്ന സ്ഥാനത്തു് അവർ മറ്റൊരു സ്റ്റുഡിയോ സ്ഥാപിച്ച് ഗ്രീനിനെ അവിടേക്കു മാറ്റി. അവിടെ ഗ്രീനിന് കൂടുതൽ സ്വാതന്ത്ര്യവും അവർ അനുവദിച്ചു കൊടുത്തു.

ഇക്കാലത്തിനിടയിൽ എഡിസിങ്ങ് എന്ന മഹാൻ ഇലക്ട്രിക് വിളക്ക് കണ്ടുപിടിച്ചിരുന്നു. അതു് ഇംഗ്ലണ്ടിലും പ്രചാരത്തിൽ വന്നു. ഗ്രീനിന്റെ പുതിയ സ്റ്റുഡിയോയിൽ, ഇലക്ട്രിക് വിളക്കുകൾ ഫോട്ടോഗ്രാഫിക്കുവേണ്ടി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ഇവിടെ ഗ്രീൻ കറേക്കൂടി തൊഴിലിൽ ശ്രദ്ധിച്ചു. എങ്കിലും, ചലിക്കുന്ന പടങ്ങൾ സംവിധാനം ചെയ്യുന്നതിൽ ഗ്രീൻ വളരെയേറെ ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

തൊഴിലിൽനിന്നും പണം സംഭരിക്കേണ്ടതു് പലതുകൊണ്ടും ഗ്രീനിന് ആവശ്യമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കറേനേർമെങ്കിലും, തന്റെ പതിവുകാരുടെ

സംരൂപിക്കുവേണ്ടി ചിലവാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ ധാരാളം പണം കിട്ടുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഗവേഷണത്തിന്റെ ഭാരം പിടിച്ചാൽ അദ്ദേഹം തൊഴിൽ മുടക്കും. വളരെയധികം ആളുകൾ ഗ്രീനിനെക്കൊണ്ട് ഫോട്ടോ പിടിപ്പിക്കുവാൻ കാത്തുനിൽക്കും. വല്ല വിധത്തിലും ഗ്രീനിനെ പ്രേരിപ്പിച്ച് ഫോട്ടോ പിടിപ്പിക്കാനായിരുന്നു അവരുടെ ശ്രമം. അദ്ദേഹത്തിന് ധാരാളം പണവും കിട്ടിത്തുടങ്ങി. പക്ഷേ, അതു മുഴുവനും മിക്കവാറും ചലിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങൾ സംവിധാനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള പരീക്ഷണങ്ങൾക്കായി അദ്ദേഹം ചെലവാക്കിയിരുന്നു. വീട്ടിലേയ്ക്കു പോകുന്നതിനു തലേദിവസം കിട്ടുന്ന തുകകൾ മാത്രം അദ്ദേഹം സൂക്ഷിച്ച് വീട്ടിൽ കൊണ്ടുചെന്നെത്തിച്ചിരുന്നു.

17. പുതിയ ക്ഷണം.

റായൽ ഫോട്ടോഗ്രഫി സൊസൈറ്റിക്ക് തന്റെ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളെപ്പറ്റി ഗ്രീൻ കൂടെക്കൂടെ എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരങ്ങളിൽ സൊസൈറ്റി ക്രമേണ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. 1885 നവംബർ മാസത്തിൽ തന്റെ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളെ പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ സൊസൈറ്റി ക്ഷണിച്ചു.

ഇതിനിടയിൽ നിരന്തരമായ ശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി ഫോട്ടോ പിടിക്കുന്നതിനു കണ്ണാടിക്കു പകരം

ഒരുതരം കടലാസുപയോഗിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം ഒരു വിദ്യ കണ്ടുപിടിച്ചിരുന്നു. ചില രാസദ്രവ്യങ്ങൾ (Chemicals) പുരട്ടുന്നതുകൊണ്ട് ആ കടലാസിനു സാധനങ്ങളുടെ മറയ ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. വെളിച്ചത്തിന്റെ രശ്മികൾ അതിലൂടെ കടക്കത്തക്കവണ്ണം ക്രമീകരിക്കുന്നതിന് ആവണക്കെണ്ണയിൽ അതിനെ മുക്കിയെടുത്താൽ മതിയെന്നും അദ്ദേഹം കണ്ടു. ഈ സാധനത്തിന്റെ സഹായംകൊണ്ട്, വാ തുറന്നടയ്ക്കുന്ന ഒരു മുഖരൂപം പന്ത്രണ്ടു ഫോട്ടോകളിലാക്കി പകർത്തി. തന്റെ വീട്ടിൽവെച്ച് പ്രദർശനത്തിനു തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന കണ്ണാടിയിലൂടെകൊണ്ടുള്ള ചിത്രങ്ങൾ ഏതായാലും റായൽ സൊസൈറ്റി മുന്പാകെ കൊണ്ടുപോകേണ്ട എന്ന് അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. ഫോട്ടോ പിടിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കാവുന്ന ഒരു നൂതന സാധനം കണ്ടെത്തിയ സാഹചര്യത്തെ കഴിയുന്നതും പ്രയോജനപ്പെടുത്തി, വികസിപ്പിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടോഎന്നു തിരക്കുന്നതിലായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനു കൂടുതൽ താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നത്. ഇത്തവണ എടുത്തതായ പന്ത്രണ്ടു ചിത്രങ്ങൾ, അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ചതായ കടലാസുപോലുള്ള സാധനത്തിലാണു സംവിധാനം ചെയ്തത്. തന്റെ വീട്ടിൽവെച്ച് അനങ്ങുന്ന ചിത്രം പ്രദർശിപ്പിച്ച് സാധാരണക്കാരെ അതൃപ്തപ്പെടുത്തിയതുപോലെ, വിദഗ്ദ്ധന്മാരും മഹാത്മാക്കളായ റായൽസൊസൈറ്റി അംഗങ്ങളെ ആകർഷിക്കുവാൻ തന്നിട്ടു സാധിക്കുകയില്ലെന്ന്

അദ്ദേഹം സംശയിച്ചു. നല്ല ഒരു സൈറു പടം സംവിധാനം ചെയ്ത് പ്രദർശനത്തിനു കൊണ്ടുപോയവൻ കറെസാമ്പത്തിക സഹായം നൽകണമെന്ന് അദ്ദേഹം റായൽ സൊസൈറ്റിയോട് അപേക്ഷിച്ചു. ഏതോ ഭ്രാന്തുകൾ പുലമ്പിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ഫോട്ടോ സ്റ്റുഡിയോയിലെ ജോലിക്കാരൻ അങ്ങനെയൊക്കെയുള്ള സഹായത്തിന് അർഹനാണെന്ന് റായൽ സൊസൈറ്റിക്കു തോന്നിയില്ല. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു അപ്രധാനമായ മനുഷ്യനെ തങ്ങളുടെ സദസ്സിൽ വരുത്തി തന്റേതെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന പുതിയ വിദ്യയെ പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ അവസരം നൽകുന്നതുതന്നെ, വലിയൊരു സൗജന്യവും മഹാമനസ്സുതയും ആണെന്നായിരുന്നു അവരുടെ വിധി.

ഗ്രീനിന്റെ പ്രദർശനവസ്തുക്കൾ തന്റെ ആഗ്രഹത്തിനൊത്തവണ്ണം തൃപ്തികരമായി എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് അഭിപ്രായം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാലും ലോകത്തിൽ അറിയപ്പെടാത്ത താൻ ഈ വിധം ആനന്ദവും അതൃപ്തകരവുമായ ഒരു പ്രദർശനം മഹാമാരുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ അവർ തന്നെ അഭിനന്ദിക്കുമെന്ന് ഗ്രീൻ ന്യായമായി പ്രതീക്ഷിച്ചു. അവരുടെ ബോധ്യം തനിക്കു സമ്പാദിച്ചെടുക്കാമെങ്കിൽ അവർ തന്റെ സാരങ്ങളുടെ പൊരുളമനസ്സിലാക്കി, തന്നെ വളരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നു. ഭാവിയിലുപരി

നിറഞ്ഞ പ്രതീക്ഷകളോടെ അദ്ദേഹം യാത്രതിരിച്ചു. താൻ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന സ്റ്റുഡിയോയുടെ ഉടമസ്ഥന്മാരിൽനിന്നും കുറെ പണം കടംവാങ്ങി യാത്രയ്ക്ക് തയ്യാറെടുത്തു. തന്റെ പ്രദർശനത്തിനു സഹായിക്കുവാൻ തന്റെ ഒരു സിങ്ബസ്സിയെകൂടി കൂട്ടിക്കൊണ്ടു അദ്ദേഹം റായൽ സൊസൈറ്റി മുമ്പാകെ ഹാജരായി. താമസിയാതെ തനിക്കുണ്ടാകുവാൻ പോകുന്ന ശ്രേയസ്സിനെ മുമ്പിൽ കണ്ടുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം തന്റെ കണ്ടുപിടിത്തത്തെ റായൽ സൊസൈറ്റി മുമ്പാകെ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും, പ്രദർശനത്തിന്റെ പൊരുളുകൾ അവർക്ക് വിശദീകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഗ്രീനിന്റെ പ്രദർശനം പ്രതീക്ഷയ്ക്കു വിരുദ്ധമായ പ്രതികരണമാണ് റായൽ സൊസൈറ്റിയിലെ വിദഗ്ദ്ധന്മാരിൽ ഉളവാക്കിയത്. ഫോട്ടോഗ്രാഫിയെ സംബന്ധിച്ച് അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന ധാരണകളിൽ പലതിനോടും പൊരുത്തപ്പെടാത്ത ആശയങ്ങളാണ് ഗ്രീൻ അവരുടെ മുൻപിൽ അവതരിപ്പിച്ചത്. ഗ്രീനിന്റെ പ്രദർശനത്തിന് പ്രായോഗികമായ കണ്ടുപിടിത്തത്തിന്റെ പദവി നിശ്ചയിക്കുകയാണെങ്കിൽ താങ്കളുടെ അറിവുകൾതന്നെ വിലയിടിഞ്ഞവയായി പോവുമെന്നും അവർക്കു തോന്നി. അവ എല്ലാം വിജയപ്രദമായ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളാണെന്നു സമ്മതിച്ചാൽ ഏതു നിലയിലുള്ള അംഗീകാരമാണ്, അവയ്ക്ക് റായൽ സൊസൈറ്റി നല്ലേണ്ടിവരിക! ഗ്രീനിന്

കൊടുക്കുന്ന സ്ഥാനം താങ്കളെക്കാൾ വളരെ ഉയർന്നതാകാനേ തരവുമുള്ളൂ. അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസമായി അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന അവരുടെ വിജ്ഞാനത്തെ അങ്ങനെ വിലയിടിച്ചു താഴ്ത്തിക്കെട്ടുവാൻ അനുവദിക്കുക എന്നത് അവർക്ക് സാധിക്കാൻ സാധ്യമല്ലാത്ത ഒരു സംഗതിയായിരുന്നു. അവർ ഗ്രീസിലെ പ്രദർശനം കണ്ടശേഷം അദ്ദേഹത്തെ പരിഹസിച്ചു തള്ളിക്കളഞ്ഞു. ചലനത്തെ ചിത്രത്തിൽ പകർത്താൻ സാധിക്കുമെന്നും, ഫോട്ടോ പിടിക്കുന്നതിന് കണ്ണാടിക്കുപകരം മറ്റൊരു സാധനം പ്രയോഗത്തിൽ കൊണ്ടുവരാമെന്നും മറ്റുമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശദീകരണങ്ങളെ അവർ ചെവിനൊളുത്താൻ പോലും ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം അവരെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയാണെന്ന് അവർ അദ്ദേഹത്തെ കുറപ്പെടുത്തി. “ഞങ്ങളെ നിങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയാണല്ലോ; ഞങ്ങളുടെ വിദ്യുതപം, രാഷ്ട്രം അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ചലനത്തെ ഫോട്ടോയിൽ ക്രമീകരിച്ച് ലോകത്തെ കബളിപ്പിക്കാമെന്നു നിങ്ങളല്ലാതെ ആരെങ്കിലും സ്വപ്നം കാണുമോ? അതുപോലെ ഫോട്ടോകൾ പിടിക്കുവാൻ കണ്ണാടിച്ചില്ലല്ലാതെ മറ്റൊരതെങ്കിലും ഉപയോഗിച്ച് മിടുക്കനാകാമെന്നു നിങ്ങൾ കരുതുന്നതും നിങ്ങളുടെ അല്ലതും കൊണ്ടല്ലേ? ഭ്രാന്തിനെ ബുദ്ധിശക്തിയായി അംഗീകരിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ തയ്യാറില്ല.” ഏതാണ്ട് ഈ വിധത്തിലായിരുന്നു അവരുടെ മറുപടി.

ഗ്രീനിന്റെ നവീനമായ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾക്കും ആശയങ്ങൾക്കും അവർ യാതൊരു തരത്തിലുമുള്ള അംഗീകാരവും കൊടുക്കുവാൻ തയ്യാറായില്ല. എന്നാലും ഒരു കാര്യം അവർ സമ്മതിച്ചുകൊടുത്തു. താൻ പിടിച്ചിരുന്ന നിരവധി ഫോട്ടോകൾ ഗ്രീൻ അവരുടെ മുൻപിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചു. അതുവരെയും തങ്ങൾ പരിശോധിച്ചിട്ടുള്ള ഫോട്ടോകളിലേയ്ക്കും മെച്ചപ്പെട്ടവയായിരുന്നു, അവ എന്നു അവർ സമ്മതിച്ചു. നല്ല ഫോട്ടോ പിടിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിനുള്ള കഴിവിനെ അവർ അംഗീകരിച്ചു. അത്രയും കഴിവുതന്നെയും റായൽ സൊസൈറ്റിയിൽ അംഗത്വം ലഭിക്കുന്നതിന് മതിയായ യോഗ്യതയാണെന്നും അവർ കരുതി. ഒരു വിദ്യാപിഹീനന് റായൽ സൊസൈറ്റിയിൽ അംഗത്വം നൽകുന്നത് ആനന്ദമാണെന്നിരിക്കിലും അവരെ വല്ലാത്ത ചിന്താക്ഷഴപ്പത്തിൽ എത്തിച്ച ഗ്രീനിന് മഹാമനസ്സുതയോടുകൂടി റായൽ സൊസൈറ്റിയിൽ അംഗത്വം നൽകാൻ അവർ തീരുമാനിച്ചു.

18. തുത്തംചെയ്യുന്ന അസ്ഥിപഞ്ജരം.

റായൽ സൊസൈറ്റി നല്ലീയ അംഗത്വം ഗ്രീനിനെ തൃപ്തനാക്കിയില്ല. ആ അംഗത്വത്തെ യാതൊരു വിധത്തിലും പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാനും അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. വികസിക്കുവാൻ സാധ്യതയുള്ള ഒരു നൂതന ആശയത്തെ അംഗീകരിക്കുവാൻ

അവർ മടികാണിച്ചതിൽ അദ്ദേഹത്തിന് കടുത്ത നിരാശയുണ്ടായി. ചലനത്തെ ചിത്രത്തിൽ പകർത്തുകയെന്നത് ഏതായാലും, ജനഹൃദയങ്ങളെ ആകർഷിക്കുവാൻ പോരുന്ന ഒരു പദ്ധതിയാണെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. കണ്ണാടിക്കു പകരം ചുരുളുകളായി സൂക്ഷിക്കത്തക്കവണ്ണം വളരെ നീളത്തിൽ സംഭരിക്കാവുന്ന ഒരു സാധനം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾക്ക് റായൽ സൊസൈറ്റി അംഗങ്ങൾ പ്രോത്സാഹനം നൽകാത്തത് അദ്ദേഹത്തെ കൂടുതൽ ദുഃഖിതനാക്കി. വിദ്യാഭ്യാസമെങ്കിലും മുൻപിൽ താൻ വിഡ്ഢിയാക്കിയെങ്കിലും, പൊതുജനങ്ങൾ തന്റെ കണ്ടുപിടിത്തത്തിൽ ആകൃഷ്ടരാകുമെന്നുള്ള ആശംഗ്രീനിൽ അവശേഷിച്ചു.

പിക്കാസെല്ലിയിലുള്ള സ്റ്റുഡിയോയിൽ മടങ്ങിവന്നശേഷം അദ്ദേഹം വളരെ പണിപ്പെട്ട് ഫോട്ടോ പിടിക്കാവുന്ന കട്ടിയുള്ള കടലാസ്സ് ഏതാനും വാരം നീളത്തിൽ നിർമ്മിച്ച ചുരുളാക്കി സൂക്ഷിച്ചു. ഒരു അസ്ഥിപഞ്ജരം ഴുത്തംവയ്ക്കുന്നതായി കാണിക്കുന്ന ഒരുസെറൂ പടം അദ്ദേഹം അതിൽ പിടിച്ചെടുത്തു. ഴുത്തത്തിന്റെ ഓരോ ചലനങ്ങളും വരത്തക്ക രീതിയിൽ അസ്ഥിക്കഷണങ്ങളെ പിടിച്ചുവെച്ച് അതാതിന്റെ ഓരോ പടങ്ങൾ എടുക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം ചെയ്തത്. അടുത്തടുത്ത രണ്ടു പടങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം വളരെചെറുതായിരിക്കുകയേ ഉള്ളൂ. എല്ലാ

പടങ്ങളും ഒന്നിനു പുറകേ ഒന്നായി ശീശ്രഗതിയിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, വേദവേദം പടങ്ങളാണ് സ്ത്രീനിൽ വരുന്നതെന്ന് കാണികൾക്ക് തോന്നുകയില്ല. ഒരു അസ്ഥിപഞ്ചരം കൈകളും കാലുകളും മടക്കുകയും നിവർക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട്, നൃത്തം ചെയ്യുന്നതുപോലുള്ള കാഴ്ച മാത്രമേ കാണികൾക്ക് അനുഭവപ്പെടുകയുള്ളൂ. അസ്ഥിപഞ്ചരത്തെ നൃത്തത്തിന്റെ ഓരോ ചലനത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഉറപ്പിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ട്, അതാതിന്റെ പടങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി ഫോട്ടോയിൽ പിടിക്കുന്നജോലി വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതായിരുന്നു. എന്നാലും ഒടുവിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചപ്പോൾ വിജയകരമായ ഒരു നൃത്തം സ്ത്രീനിൽ കിട്ടി.

പരിശോധനയിൽ വിജയകരമായി തോന്നിയ തോടുകൂടി ഈ ചിത്രം പൊതുജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. അതിനോടെ പൊതുസ്ഥലം അദ്ദേഹത്തിന് കിട്ടിയില്ല. പിക്കാഡെല്ലിയിലുള്ള തന്റെ സ്റ്റുഡിയോയിലെ തെക്കേ അറ്റത്തുള്ള മുറിയുടെ ജനാല റോഡിന്റെ തൊട്ടരികിലായിരുന്നു. ആ ജനാലയുടെ പാളി എടുത്തു മാറി അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു് വെള്ളത്തുണികൊണ്ടുള്ള സ്ത്രീൻ കെട്ടി, ഒരു ദിവസം സന്ധ്യ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, മുറിയ്ക്കുകത്തിരുന്നുകൊണ്ട് തന്റെ ഉപകരണങ്ങളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി അസ്ഥിപഞ്ചരം

ഗുരും ചെയ്യുന്നതായി കാണിക്കുന്ന ചലനചിത്രം അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. സ്റ്റുഡിയോയുടെ മുൻവശത്ത് തെളിച്ചിരുന്ന വിളക്കുകൾ അദ്ദേഹം അണച്ചു. ഇപ്രകാരം ചുറ്റുപാടും ഇരുട്ടു സൃഷ്ടിച്ചാൽ മാത്രമേ സ്ത്രീ നിലെ ചിത്രം തെളിഞ്ഞുകാണുകയുള്ളൂ.

റോഡിൽകൂടി കടന്നുപോയവർ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. പടങ്ങൾ പ്രവർത്തി ചെയ്യുന്നത് എങ്ങനെയാണ്. ജീവനുള്ള വസ്തുക്കൾ മാത്രമല്ലേ, ചലിക്കുകയുള്ളൂ. പോരെങ്കിൽ ഒരു അസ്ഥിപഞ്ജരം ഗുരും വയ്ക്കുന്ന പ്രവൃത്തി. കാഴ്ചയിൽ ചിത്രംതന്നെ. ഇതെങ്ങനെ സംഭവിക്കും! വൈകുന്നേരം നടക്കാൻ പോകുന്നവർ അവിടെ തങ്ങിനിന്നു. കമ്പോളത്തിൽനിന്നും പോകുന്ന സ്രീകൾ ജനാലയ്ക്കടുത്തു കൂട്ടംകൂടി. വണ്ടികളിൽകൂടി കടന്നുപോകുന്നവർ വണ്ടികളിൽനിന്നും ഇറങ്ങിനിന്നു കാഴ്ച കാണുകയായി. ഈ കാഴ്ചയ്ക്ക് എന്തെങ്കിലും വിശദീകരണം നല്ലാൻ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സ്റ്റുഡിയോയുടെ പ്രവേശനദാറും ബലമായി ബന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. കാഴ്ചക്കിരിൽ ഒരുത്തർക്കും ഈ കാഴ്ചയുടെ പൊരുൾ വിശദീകരിക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. ഏതാനും നിമിഷംകൊണ്ട്, വളരെ തിരക്കുള്ള ആ തെരുവിൽ ഗതാഗതം പൂർണ്ണമായി തടസ്സപ്പെടത്തക്കവണ്ണം സ്റ്റുഡിയോയുടെ നടയിൽ വലിയ ആൾക്കൂട്ടമുണ്ടായി. ഗതാഗതം നിയന്ത്രിക്കുന്ന പോലീസുകാർ ജനക്കൂട്ടത്തെ പിരിച്ചയയ്ക്കുവാൻ ഓടിയെത്തി. പക്ഷെ, അതുകൂടാ

സ്കൂൾധരായി നിന്ന ജനങ്ങളെ പിരിച്ചയക്കാൻ അവർക്കു തോന്നിയില്ല. അവരും ഈ അതൃപ്തിയെ കണ്ണിമയ്ക്കായെ നോക്കിനിന്നതേയുള്ളൂ.

19 താക്കീത്.

ഏതാനും ദിവസം ഈ പ്രദർശനം ഇങ്ങനെ തുടർന്നു. ലണ്ടൻ നഗരത്തിന്റെ ഏതു കോണിലും സംസാരവിഷയം ഇതിനെപ്പറ്റിയായി. വിശ്വ സിദ്ധാന്തമൊക്കെ ഈ കാഴ്ച കാണാൻ വളരെ ദൂരെ നിന്നുപോലും ആളുകൾ സന്ധ്യയാകുമ്പോൾ ഗ്രീനിന്റെ സ്റ്റാൻഡിയോയുടെ പുറത്തു് ധാരാളമായി തിങ്ങിക്കൂടിത്തുടങ്ങി. ഗതാഗതം മറുവഴിക്കു തിരിച്ചുവിടേണ്ട ഘട്ടമായി. രഹസ്യപോലീസ് വകുപ്പിന്റെ പ്രവർത്തന കേന്ദ്രമായ 'സ്കോട്ടലണ്ട്' യാർഡിൽ ഈ സംഭവം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടു. അവിടെ നിന്നും നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ഒരുയർന്ന ചേലിസുഭ്യാഗസ്ഥൻ ഗ്രീനിന്റെ സ്റ്റാൻഡിയോവിൽ വന്നു്, ഈ പ്രദർശനം മേലാൽ നടത്തരുതെന്നു താക്കീതു ചെയ്തു. ഇതു് രസകരമായ ഒരു കാഴ്ചയാണെന്നും ചേലിത്തറിക്കുള്ള ലണ്ടൻ നഗരവാസികൾക്കു ഇതു് വലിയ ശല്യമാണെന്നായിരുന്നു സ്കോട്ടലണ്ട്യാർഡിന്റെ വിധിയെന്നു് ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അറിയിച്ചു. അസ്ഥിമഞ്ജരത്തിന്റെ

നൃത്തം അതോടെ അവസാനിച്ചു. ലണ്ടൻ നഗരം ഇതൊക്കെ വളരെ വേഗം മറക്കുകയും ചെയ്തു.

ഗ്രീനിന്റെ സമയം മുഴുവനും പരീക്ഷണങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. സ്റ്റുഡിയോ സംബന്ധമായ ഏതൊരു പണികൾക്കും അദ്ദേഹത്തെ കിട്ടാതായി. ആർതർ സഹോദരന്മാരുമായി അദ്ദേഹം പിണങ്ങിപ്പിരിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ലണ്ടനിൽ തന്നെ മെയിഡാവാലേ (Maida Vale) എന്ന സ്ഥലത്തു് ഒരു കെട്ടിടം വാടകയ്ക്കുടുത്തു് കുടുംബത്തെ അവിടെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു താമസമായി. അതിനടുത്തു് ഹാർബോൺ (Holborne) എന്ന ഒരു സ്ഥാനത്തു് ഒരു കെട്ടിട വാടകയ്ക്കുടുത്തു് ഒരു ചെറിയ പരീക്ഷണശാലയും സംഘടിപ്പിച്ചു. താമസിയാതെ മെയിഡാവാലേയിലുള്ള കെട്ടിടത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശം അദ്ദേഹം സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തു.

20. ശ്രമം തുടരുന്നു.

പണത്തിനു് വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും പരീക്ഷണങ്ങൾ വിജയിച്ചാൽ ധാരാളം പണം ഉണ്ടാകുമെന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സാക്കി മന്ത്രിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു സെക്കൻറിൽ ഏഴുപ്രഹോട്ടോകൾവരെ എടുക്കത്തക്ക വിധത്തിലുള്ള ഒരു തരം ക്യാമറ നിരവധി പരീക്ഷണങ്ങൾക്കുശേഷം അദ്ദേഹം അതിനിടെ കണ്ടുപിടിച്ചിരുന്നു. അതിലും കൂടു

തൽ വേഗതയിൽ ഫോട്ടോ പിടിച്ചാൽ ഫോട്ടോ
 പിടിക്കുന്ന കടലാസ് കീറിപ്പോകുമായിരുന്നു. ഈ
 ക്യാമറയുടെ കണ്ടുപിടിത്തത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്ന
 തിനു മുമ്പ് അനേകം നിർമാതാക്കളുടെ സഹായ
 ത്തോടുകൂടി മൂന്നുവർഷം ക്യാമറാകൾ ഓരോ തരം
 യന്ത്രസംവിധാനങ്ങളോടുകൂടി അദ്ദേഹം പരീക്ഷി
 ക്കുകയും തൃപ്തികരമല്ലെന്നു കണ്ടു ഉപേക്ഷിക്കുകയും
 ചെയ്തിരുന്നു. അവസാനം കണ്ടെത്തിയ ക്യാമറ
 യിൽ ഫോട്ടോ പതിച്ചാനുള്ള ഓരോ ഭാഗവും ചെൻ
 സിന്റെ മുൻവശം വന്നു നില്ക്കുമ്പോൾ മാത്രം വെ
 ലിച്ചും കടത്തിവിടുന്ന ദ്വാരം തുറക്കുന്നതിനുള്ള ക്രമീ
 കരണം ശരിപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ആ ഭാഗം അതേ
 സ്ഥാനത്തു വരുന്നതുവരെ വെളിച്ചം കടത്തിവിടുന്ന
 ദ്വാരം അടഞ്ഞിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ വിധത്തി
 ലാണ് ഫോട്ടോ പിടിക്കുന്ന ഈ യന്ത്രം അദ്ദേഹം ശ
 രിപ്പെടുത്തിയിരുന്നത് ഓരോ ഫോട്ടോയ്ക്കും ഉള്ള ക
 ടലാസ്സ് ചെൻസിന്റെ മുമ്പിൽ വരുന്നത്, കട
 ലാസ്സ് മുരുളിന്റെ രണ്ടരകിലും ഉണ്ടാക്കിയിരുന്ന
 ചെറിയ സൂചിരങ്ങളിൽ കൊള്ളുന്ന ചെറിയ പല്ല
 കളുടെ പിടിത്തം കൊണ്ടായിരുന്നു. ഈ കടലാസി
 ന്റെ മേന്മയെ വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ തന്റെ പദ്ധതി
 മുമ്പോട്ടു കൊണ്ടുപോകാൻ സംഭ്യമല്ലെന്ന് അദ്ദേ
 ഫത്തിനുതോന്നി. അതിനുവേണ്ടിയുള്ള ശ്രമത്തിൽ

അദ്ദേഹം അനേകം ദിന രാത്രികൾ ഉറക്കമില്ലാതെ കഴിച്ചു. നിരവധി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ച് സഹായകരമായ അറിവുകൾ കിട്ടാൻ നിരന്തരം ശ്രമിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

21. ഹീലിം നിർമ്മാണം

ബർമിംഗ്ഹാമിലുള്ള അലക്സാണ്ടർ പാർക്സ് (Alexander Parks) എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞൻ മുപ്പതു കൊല്ലം മുമ്പു നടത്തിയിരുന്ന ഒരു കണ്ടുപിടിത്തം ഗ്രീനിന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചു. കണ്ടുപിടിച്ച ശേഷം, അതിനെപ്പറ്റി മറ്റാരും കാര്യമായി ശ്രദ്ധിക്കാതെ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടു കിടന്നിരുന്നു. പുസ്തകപാരായണത്തിന് നിന്നാണ് ഈ വിവരം ഗ്രീനിനു ലഭിച്ചത്. വളരെ കട്ടിയുള്ളതും വളയുന്നതും വഴങ്ങുന്നതും കണ്ണാടിപോലെ വെളിച്ചം കടത്തിവിടുന്നതുമായ ഒരു സാധനം പാർക്സ് നിർമ്മിച്ചിരുന്നു. തന്റെ ഫോട്ടോ പിടിത്തത്തിന് ഈ സാധനം വളരെപ്രയോജനപ്പെട്ടേയ്യെന്ന് ഗ്രീനനുതോന്നി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരീക്ഷണശാലയിൽ ഈ സാധനം സെല്ലുലോസ് (പളുക്) കൊണ്ട് നിർമ്മിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഇതിനിടെ 'ആൽഫ് റഡ്' എന്നും 'ഏണസ്' എന്നും പേരുള്ള രണ്ടുശിഷ്യന്മാരെ ഗ്രീനിനു കിട്ടി. മുൻപറഞ്ഞ സാധനം ഒരേകട്ടിയിൽ നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കി.

വീതികറഞ്ഞതും നീളമുള്ളതുമായ ഷിറകുളായ്ക്കു അവയെ വെട്ടിയെടുക്കുന്നതിന് ഗുരുവും ശിഷ്യന്മാരും പരീശീലിച്ചു. ചില പ്രത്യേക രാസസാധനങ്ങൾ പൂശിയാൽ അതിൽ ഫോട്ടോ പതിയുമെന്നും അവർ മനസ്സിലാക്കി ശീശ്രഗതിയിൽ ഫോട്ടോ പ്ടിക്കുവാൻ ഗ്രീനിനു നേരിട്ടിരുന്ന ദുർഘടം ഈ സാധനത്തിന്റെ ഉപയോഗംകൊണ്ടു പരിഹരിക്കാമെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. സിനിമാവ്യവസായത്തിലെ ഫിലിമിന്റെ പ്രാരംഭം ഇവിടെയാണ് നാം കണ്ടെത്തുന്നത്.

ഈ സാധനം ധാരാളം ഉണ്ടാക്കി ശേഖരിക്കാൻ ശിഷ്യന്മാരെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിട്ട് അവയെ ഉപയോഗിച്ചു വേഗതയിൽ ഫോട്ടോപ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ക്യാമറ നിർമ്മിച്ചെടുക്കുന്നതിൽ ഗ്രീൻ ശ്രദ്ധതിരിച്ചു. 1889-മാണ്ടു ജൂലൈമാസത്തിൽ അങ്ങനെ നിർമ്മിച്ച ക്യാമറായുടെ സഹായത്താൽ താൻ നൂതനമായി നിർമ്മിച്ച ഫിലിമിൽ ഫോട്ടോപ്ടിക്കാൻ സാധിക്കത്തക്ക സജ്ജീകരണങ്ങൾ അദ്ദേഹം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അൻപതു അടി നീളമുള്ള ഒരു ഒറ്റ ഫിലിം അദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ചു ഫോട്ടോപ്ടിക്കത്തക്കവണ്ണം രാസസാധനങ്ങൾ പൂശി തയ്യാറാക്കി. മരം കൊണ്ടുണ്ടാക്കി ലെൻസും മറ്റും ഘടിപ്പിച്ച ഒരു പെട്ടിയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുതിയ

ക്യാമറ. ആ പെട്ടിയുടെ ഒരുവശത്തു വച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കൈപിടി (handle) പിടിച്ചു തിരിക്കുമ്പോൾ ഫിലിമുകളിലെ ഓരോ ഖണ്ഡങ്ങൾ ലെൻസിന്റെ മുൻ വശത്തു മാറിമാറി വരികയും അപ്പോൾ ദ്വാരത്തിൽ കൂടി കിട്ടുന്ന വെളിച്ചത്തിന്റെ സഹായത്താൽ മുന്നിൽ കാണുന്ന വസ്തുക്കളുടെ മറയ രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. ഫിലിമിനെ പെട്ടിക്കകത്തു ഒരു വശത്തു ഒരു ചുരുളായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നു. മറയ ഗ്രഹിച്ച ഫിലിമിന്റെ ഭാഗങ്ങൾ പെട്ടിയ്ക്കകത്തു തന്നെ മറുവശത്തുപോയി മറൊരു ചുരുളായി ചുറ്റിക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യും. ഇതുവരെ അപ്പോഴപ്പോഴായി താൻ സമ്പാദിച്ചിരുന്ന സകല അറിവുകളുടെയും പ്രയോഗം ഈ ക്യാമറയുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽ അദ്ദേഹം സംഘടിപ്പിച്ചു.

22. ആദ്യത്തെ ഫിലിം

ഈ ക്യാമറയെ മൂന്നുകാലുള്ള ഒരു സ്റ്റാൻഡിൽ ഗ്രീൻ കയറ്റിവച്ചു. കാർട്ടർ എന്നു പേരുള്ള ഒരു ബന്ധു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ താമസമുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ കൊച്ചു കുഞ്ഞിന്റെ കൈയ്യുപിടിച്ചുകൊണ്ട് കാർട്ടർ ക്യാമറയുടെ ഉദ്ദേശം നാല്പതടി അകലെ ഗ്രീൻ നിറത്തി. ഗ്രീൻ ക്യാമറയുടെ അടുത്തു വന്നു നിന്നു. എന്നിട്ട് കാർട്ടറോടു അടുത്തുവന്നു

പറഞ്ഞു. യാതൊന്നും അറിയാതെ കാർട്ടർ കഞ്ഞി നേയും പീടിച്ചുകൊണ്ടു നടന്നു അടുത്തുവന്നു. കാർട്ടർ നടന്നു സമീപിക്കുന്നസമയം ഗ്രീൻ തന്റെ ക്യാമറായുടെ കൈപിടി പിടിച്ചു തിരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കാർട്ടർ ഇതൊന്നും കാര്യമാക്കിയില്ല ഫിലിം ചിത്രത്തിൽ ആദ്യമായി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടത് തന്റെ നടത്തയുടെ രൂപമായിരുന്നു എന്നു അയാൾ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഈ ക്യാമറയെ പിന്നീട് തെരുവീടുകൊണ്ടുപോയി തെരുവിന്റെ തിരക്കുള്ള ഒരു ഭാഗം ഫിലിമിൽ പിടിക്കാൻ ഗ്രീൻ ശ്രമിച്ചു. ഓടിപ്പോകുന്ന റിക്ഷകളുടേയും, കുതിരവണ്ടികളുടേയും, തെരുവിൽ അക്കോട്ടമിടേണ്ടും പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്ന ആളുകളുടെയും, മാർച്ചുചെയ്തിരുന്ന പട്ടാളക്കാരുടെയും പടങ്ങൽ പിടിക്കുന്നതിനു ശ്രേഷ്ഠ ഫിലിം വിനിയോഗിച്ചു. ഈ ശ്രമം ഫലിച്ചൊ ഇല്ലയോ എന്നൊന്നും ഗ്രീനിനു നിശ്ചയമില്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തുടിക്കുന്ന ഹൃദയത്തോടെ ഒരു പരീക്ഷണം നടത്തുകയാലിരുന്നു എന്നുമാത്രം. ലോകത്തിന്റെ വിനോദങ്ങളിൽ മുഖ്യസ്ഥാനം അർഹിക്കുന്ന ഒരു വ്യവസായത്തിന് അദ്ദേഹം വിജയകരമായി അസ്ഥിവാർമ്മിടുകയായ് തന്നുവെന്നും അദ്ദേഹം അപ്പോൾ അറിഞ്ഞില്ല.

ഇത് ഒരു ഞായറാഴ്ച ദിവസമായിരുന്നു നടന്നത്. ഞായറാഴ്ച ദിവസത്തെ അദ്ദേഹം തീരത്തെ

കുന്തിയുടെ മുമ്പാകെ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. "എന്നാൽ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യും? വിജയകരമാണെങ്കിൽ ധനവും ആരും സമ്മാനമില്ല. ഒരാൾ വെറിയായവന്റെ മുമ്പാകെ വെറിയായവനെപ്പോലെ" എന്നു കരയുന്നതിൽ കയ്യും മെയ്യും ഞായറാഴ്ച ഒഴിവുവെക്കണമെന്നു.

23. വിജയത്തെപ്പറ്റി ഉൽക്കണ്ഠ.

തന്റെ ഞായറാഴ്ച പരീക്ഷണം അല്ലെങ്കിൽ വിജയിച്ചിരിക്കുമെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു വിചാരിച്ചിരുന്നു. പരാജയം മാത്രം അനുഭവപ്പെടുന്ന ഒരു സാഹസിക ശ്രമത്തിന്റെ ഫലം പരീക്ഷിച്ചറിയാൻ അദ്ദേഹം ഫിലിപ്പിനെ ഇരുളിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു മറ്റൊരു ശരിയായി, അതിൽ എന്തൊരു പരിണിതിയിട്ടുണ്ടെന്നു കണ്ടു. അതിൽ നിന്നും പാസിററീച്ച് പ്രിൻററും നേത്തി ഫോട്ടോകൾ മറ്റൊരു ഫിലിമിൽ പകർത്തി വീണ്ടും ചുരുളാക്കി സൂക്ഷിച്ചു. എന്നിട്ട് അതിനെ രാത്രിയായി പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ഫലം അറിയാൻ ശ്രമമുണ്ടായി.

24. ആദ്യത്തെ ഫിലിം ചിത്രം.

പ്രദർശനത്തിനുള്ള പ്രൊജക്ടർ വിളക്കു അദ്ദേഹം കത്തിച്ചത് വീക്ഷണ കൈകളോടുകൂടെ

യായിരുന്നു. അനേക നാളത്തെ ശ്രമത്തിന്റെ അവ
 സാനം, സകലതും പരാജയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട്, പ്രദ
 ശ്ചിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ, സ്ത്രീനിൽ യാതൊ
 നും കാണാതിരിക്കാൻ പോകുന്ന അടുത്ത നിമിഷ
 ണെ നേരിട്ടയാൻ അദ്ദേഹം ഭയപ്പെട്ടു. ഹൃദയത്തു
 ടീപ്പും വർദ്ധിച്ചു. ഏറ്റവും വലിയ ഉൽക്കണ്ഠ
 മോടെ അദ്ദേഹം ഹാൻറിൽ പിടിച്ചു കറക്കി.
 ചുവരിൽ അദ്ദേഹം സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടാണ്
 അങ്ങനെ കറക്കിയത്. അതാ! കാർട്ടർ കഞ്ഞി
 നേയും കൈയ്ക്കു പിടിച്ചുകൊണ്ട് നടന്നുവരുന്ന
 ചിത്രം! തുടർന്ന് ഞായറാഴ്ച രാവിലെ തെരു
 വിലൂടെ നീങ്ങിയ റിക്ഷാകൂടം, കതിര വണ്ടികളും,
 അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന മനുഷ്യരും,
 മാർച്ചപെയ്തുപോയ പട്ടാളക്കാരും എല്ലാം തന്റെ ചുവ
 രിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ഫിലിം ചുരുൾ തീർന്നു;
 സകലതും അപ്രത്യക്ഷമായി. വെള്ളച്ചുവർ മാത്രം
 മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ ശേഷിച്ചു. സമയം പാതി
 രാത്രി കഴിഞ്ഞു രണ്ടരമണിയായിരുന്നു. താൻ കണ്ട
 കാഴ്ച വിശ്വസിക്കുവാൻ ശ്രീനിരന്തരനെ കഴി
 ഞ്ഞില്ല. ഫിലിമിനെ വീണ്ടും ചുറ്റിയെടുത്തു വീണ്ടും
 പ്രദർശനം പരീക്ഷിച്ചുനോക്കി. എല്ലാം വിജയകര
 മായിത്തന്നെയിരിക്കുന്നു. താൻ സ്വപ്നം കാണുക
 യല്ലെന്നും, തന്റെ ശാസ്ത്രീയ നിഗമനങ്ങൾ ശരി

യായി പ്രയോഗത്തിൽ വന്നുവെന്നും അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു.

25. സന്തോഷവായ്പ്.

ഗ്രീനിന്റെ സന്തോഷത്തിന് അതിരില്ലായിരുന്നു. ഹൃദയം പൊട്ടുന്നുവെന്നദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. ഈ സന്തോഷം ആർക്കെങ്കിലും പകർന്നുകൊടുക്കാതെ നില്ക്കുന്നതിലല്ലെന്ന് അദ്ദേഹം ചെട്ടെന്ന് തീരുമാനിച്ചു. നല്ല കൂരിരുട്ടത്ത് പുറത്തുപോയി അദ്ദേഹം തെരുവിലൂടെകാടി രാത്രി ബീറ്റ്ഫുററുന്ന് ഒരു പോലീസുകാരനെ കണ്ടു. ഒരു ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ പോലീസുകാരന്റെ കൈയ്ക്കു പിടിച്ചു കാണ്ട് അദ്ദേഹം തന്റെ പരീക്ഷണശാലയിലേയ്ക്ക് തിരിഞ്ഞു ഓടി എന്നോ അദ്ദേഹം പറയുന്നുമുണ്ടായിരുന്നു. പോലീസുകാരൻ പിൻതുടർന്നു. മുറിക്കകത്തു കയറാനുള്ള ക്ഷണം പോലീസുകാരൻ സ്വീകരിച്ചില്ല. ഒരു ഭ്രാന്തന്റെ മുറിക്കകത്തായിപ്പോയാൽ എന്തും സംഭവിക്കുമല്ലോ, എന്നായി. നു പോലീസുകാരന്റെ വിചാരം. ആ കാര്യമുള്ള വാതിലിന്റെ പടിയിൽനിന്നുകൊണ്ട് ആ ചലച്ചിത്ര പ്രദർശനം അയാൾ കണ്ടു. ആദ്യം സിനിമപ്രദർശനം കണ്ട വ്യക്തി ആ പോലീസുകാരനായിരുന്നു.

26. പരാധീനത.

ഗ്രീനിന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഈ വിജയം നിറഞ്ഞ അദ്ധ്യായത്തിന് നിർഭാഗ്യകരമായ മറ്റൊരു വശമുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കടത്തിന്റെ നടുക്കടലിൽ വീണുകഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം രാവിലെ ചായ കഴിച്ചുകൊണ്ട് രിക്കമ്പോൾ തപാലിൽ വന്ന ഒരു കത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയുടെ കയ്യിൽ തപാൽ ശിപായി ഏല്പിച്ചിട്ടുപോയി. ഫെലനാ കത്തു ചൊട്ടിച്ചു വായിച്ചു:

“സർ താങ്കൾ അയച്ചിരുന്ന ചെക്ക്, ബാങ്കിൽ താങ്കളുടെ അക്കൗണ്ടിൽ തുകയില്ലെന്ന കാരണം പറഞ്ഞ് ക്യാഷ് ചെയ്യാതെ മടങ്ങിവന്നിരിക്കുന്നു. ദയവുചെയ്ത് അക്കൗണ്ടിൽ പണമുള്ള ബാങ്കിലെ ഒരു ചെക്ക് ഉടനെ അയച്ചുതരണമെന്നപേക്ഷ ഇതായിരുന്നു കത്തു്. ഫോട്ടോ ക്യാമറാകൾ നിർമ്മിക്കുന്ന ഒരു കമ്പനിയിൽ നിന്നുള്ള കത്തായിരുന്നു അതു്. ഫെലനാക്ക് ദേപഷ്യവും നിസ്സഹായതയുമുണ്ടെന്നുവെച്ചതു്. മറ്റൊരു ക്യാമറാ കമ്പനിയിൽ ഗ്രീൻകൊടുക്കാനുണ്ടായിരുന്ന തുകയ്ക്കു് കോടതി മുഖാന്തിരം നടപടി വന്നപ്പോൾ അവരുടെ ആഭരണത്തിന്റെ അവസാന അംശംവരെ വിറ്റു് അവർ

കടം വീട്ടിയത് അടുത്ത കാലത്തായിരുന്നു. പ്നൊരു കമ്പനിയിൽ നിന്നും ക്യാമറ മുതലായ സാധനങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചുവെക്കിയതിനു കറെത്തുക കൊടുത്തുതീർക്കാനുണ്ടെന്നുള്ള വിവരവും അവർക്കു് യാഥാർത്ഥ്യമായിരുന്നു. തന്റെ അറിവുകൂടി ഇല്ലാതെ മറ്റൊരാൾക്കു് കടം വെക്കുവാനെന്നു അവർ അദ്ദേഹത്തോടു നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. ഇന്നുവന്ന കത്തു് മൂന്നാമതൊരു കമ്പനിയിൽ നിന്നായിരുന്നു. “നിങ്ങൾ എന്താണു് ഇങ്ങനെ മൂന്നാമതൊരു കമ്പനിയിൽനിന്നും ക്യാമറാ ഏർപ്പാടു ചെയ്തതു്?” എന്നായി ഹെലനായുടെ ചോദ്യം. ‘നിവർത്തിയില്ലാതെവന്നു; മറ്റൊരു കമ്പനിയിൽ കൊടുക്കാനുള്ള തുകയിൽ കുറെ എങ്കിലും കൊടുക്കാതെ അവർ യാതൊന്നും ചെയ്തതരികയില്ലെന്നു ശരിച്ചു. എന്നിങ്ങ പരീക്ഷണത്തിനു ക്യാമറാകൾ അവശ്യമായിരുന്നു; നിന്നോടു പറഞ്ഞാൽ നീ ദേഷ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യും” ഇതായിരുന്നു ഗ്രീനിന്റെ മറുപടി. “പക്ഷെ സാരമില്ല. നമ്മുടെ വിജയം സമീപിച്ചിരിക്കുകയാണു്. ഈ കടമെല്ലാം താമസിയാതെ തീർന്നു കൊള്ളും, സമാധാനമായിരിക്കുക” എന്നു് അദ്ദേഹം സാധു ഹെലനായെ സാന്ത്വനപ്പെടുത്തി.

ഗ്രീൻ ഇതിനിടെ തന്റെ ഓരോ മാസൽ ഉപകരണങ്ങൾക്കും ഓരോ ട്രെയിഡുമാർക്കുകൾ രജിസ്ട്രാർ ചെയ്തിരുന്നു. സെല്ലുലായിഡു് ഫിലിം ഉപ

യോഗിച്ച വേരതയിൽ ഫോട്ടോപിടിക്കുന്നതിനു
 വേണ്ടി വളരെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടവിധത്തിൽ സാഹിത്യം
 ചെയ്തിരുന്ന ഒരു "പേററൻറ്" ക്ലാമറയ്ക്ക്
 രജിസ്ട്രേഷൻ കിട്ടുന്നതിന് 1889-ജൂൺ 21-ാം
 തീയതി അദ്ദേഹം അപേക്ഷിച്ച സാമാന്യം വലിയ
 ഒരു തുക കെട്ടിറച്ചു അതിന്റെ രജിസ്ട്രേഷൻ
 സമ്പാദിച്ചു. 13 8-മാണ്ടു് കടലാസു് ഫിലിം
 ഉപയോഗിച്ചു പിടിച്ച ഒരു ചെറിയത്രപ്രദർശനം
 അദ്ദേഹം വിജയപ്രദമായി നടത്തി. സപ്തമെന്റൽ
 സമ്മാനംനേടി ഏടുത്തിരുന്നു ആ സമയത്തിനു
 വേണ്ടി ചിലവായ തുകയിൽ നല്ലൊരുഭാഗം പലി
 ശയ്ക്കായി കടംവാങ്ങിയതായിരുന്നു. പിക്കാഡെല്ലിയിൽ
 നടത്തിവന്നിരുന്ന സ്റ്റുഡിയോയ്ക്കു പുറമെ ഓരോ
 വ്യക്തികളോടു കൂട്ടബിസിനസ്സായി അദ്ദേഹം 'ലാഡു'
 ബ്രോക്ക് (lad broke) 'ആക്സ് ഫോർഡ് സ്ട്രീറ്റ്'
 (oxford street) 'ബ്രൂക്ക് സ്ട്രീറ്റ്' (Brook street)
 'സ്ലോവേൺ സ്ട്രീറ്റ്' (Sloaven stree) 'ബ്രൈറ്റൺ'
 (Brighton) എന്നിവിടങ്ങളിൽ ഓരോ സ്റ്റുഡിയോ
 കൾ തുടങ്ങി, ഓരോ സമയം പ്രവർത്തിപ്പിച്ചു
 കൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിലൊന്നിലും വ്യവസായ പരമയെ
 നോട്ടത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം തൊഴിൽ ചെയ്തിര
 ുന്നില്ല. ചിലതിൽ കൂട്ടുകാർ അദ്ദേഹത്തെ കബ
 ളിപ്പിച്ചു പണാപഹരണം നടത്തി, കടം വരുത്തി
 വെച്ചു. മറ്റുചിലതിൽ ഗ്രീൻതന്നെ വലിയ തുക

കൾ അധികപ്പറായി എടുത്തിരുന്നു. തന്റെ സമ
യത്തിന്റെ ഏറിയകൂറും വളരെ പണം ചിലവാ
ക്കുന്നതിലുള്ള പരീക്ഷണങ്ങൾക്കായി ചിലവഴിച്ചി
രുന്നു. എല്ലായിടത്തും കടമായി. ഈ ഘട്ടത്തിൽ മുൻ
വിവരിച്ച പിക്കാഡപ്പി സ്റ്റാൻഡിയോയിലെ അദ്ദേ
ഹത്തിന്റെ കൂട്ടബിസിനസ്സുകാരായ കോളിൻസ്
സഹോദരന്മാർ ഗ്രീനിനൊക്കണ്ടു പൊരുതിട്ടി
വിണങ്ങിപ്പിരിഞ്ഞു. അവർ ഗ്രീനിനെ പ്രതിയാക്കി
വ്യവഹാരം കൊടുക്കുകയും ഗ്രീനിനെതിരായി വിധി
സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഗ്രീനിനു കടംകൊടുത്ത നിരവധി ബിസിനസ്സു
കാർക്ക് അദ്ദേഹം നല്ല തുകകൾ വീട്ടുവാൻണ്ടായി
രുന്നു. തന്റെ ശിഷ്യസഹായികൾക്ക് ശമ്പളമാ
യി യാതൊന്നും കൊടുക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല
എന്നുള്ളതോ പോകട്ടെ; കടംബത്തിലെ ചെലവുകൾ
ക്കപ്പോലും കയ്യിൽ കാശില്ലാതെയായി. തന്റെ
പരീക്ഷണങ്ങളുടെ വിജയം തനക്കു പ്രശസ്തി കൈ
വരുത്തുകയും അവയുടെ പ്രയോഗത്തിലൂടെ ധാരാളം
പണം കയ്യിൽ വന്നുചേരുകയും ചെയ്യുമെന്ന്
അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചിരുന്നു. കടങ്ങൾ വീട്ടുവാൻ
തനിക്കു സാധിക്കുമെന്നു കരുതിയത് ഈ ആശ
യുടെ നേരിയ ബലം കൊണ്ടുമാത്രമായിരുന്നു. വിജ
യമാകുന്ന ഭാഗ്യമേവത അദ്ദേഹത്തെ അനുഗ്രഹി

ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതോടൊപ്പം ബാല്യതയും കട
വുമാകുന്ന ദുർഭാഗ്യദേവത അദ്ദേഹത്തെ നരകത്തി
ന്റെ അടിത്തട്ടുവരെ പിടിച്ചുതാഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു.

ഈ ചുരുപാടിൽ പുതിയൊരു സ്റ്റുഡിയോ
യോയുമായി ഗ്രീൻ ഒരു കരാറുണ്ടാക്കി. ഈ കരാറു
മൂലം കുറെ പണം ലഭിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രതീ
ക്ഷിച്ചു. അക്കാലത്ത് നാടകാഭിനയത്തിലും സംഗീ
തത്തിലും കീർത്തി സമ്പാദിച്ച താരങ്ങളുടെ ഫോട്ടോ
കൾ സംഭരിച്ച സൂക്ഷിക്കുക എന്നത് ഇംഗ്ലണ്ടി
ലെ ജനങ്ങൾക്കു വിനോദകരമായ ഒരു പതിവാ
യിരുന്നു. ചുരുങ്ങിയ ചെലവിൽ ഫോട്ടോകൾ എടു
ക്കുന്നതിനും അവയുടെ പകർപ്പുകൾ ഫോട്ടോ കട
ലാസുകളിൽ തന്നെ ചുരുങ്ങിയ ചെലവിൽ പകർത്തു
ന്നതിനും ഗ്രീൻ ഒരു വിദ്യ കണ്ടുപിടിച്ചു. അതി
ന്റെ സഹായകമാണ് താരങ്ങളുടെ ഫോട്ടോകൾ
നിർമ്മിച്ച ധാരാളമായി വിൽക്കുന്നതിനുള്ള ഏർപ്പാട്
ഈ പുതിയ ബിസിനസ്സേർപ്പാടിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെ
ട്ടിരുന്നു. വലിയ തുക മുടക്കിയാണ് ഈ
ബിസിനസ്സ് തുടങ്ങിയത് പക്ഷെ നന്മയിലേ
റെ തിന്മയാണ് ഇതുകൊണ്ടുണ്ടായ ഫലം. കൂട്ട
ബിസിനസ്സുകാരിൽ ചിലർ ശുദ്ധഗതിക്കാര
നായ ഗ്രീനിനേയും മറ്റുള്ളവരെയും കബളിപ്പിച്ച്
വലിയൊരു തുക അപഹരിച്ചുകളഞ്ഞു. കമ്പനി

പൊട്ടിത്തകൻ തരിപ്പണമായി. ഋണബാധ്യതയുടെ സിംഹഭാഗവും ഗ്രീനിന്റെ ചുമലിൽവന്നുവീണു. കോടതിയിൽ ഇതേസംബന്ധിച്ചു വ്യവഹാരമായി. ഗ്രീൻ നാലുവശത്തുനിന്നു ബന്ധിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു കടംവീട്ടാൻ നിവർത്തിയല്ലാതെ കോടതി വിധിയനുസരിച്ചു അദ്ദേഹം ജയിലിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ടു.

അദ്ദേഹത്തെ ജയിലിൽ നിന്നുംമോചിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ പണം കെട്ടിവയ്ക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രിയപത്നി ഫെലനാ, ഒരാഴ്ചത്തെ ശ്രമത്താൽ പണംഉണ്ടാക്കി കെട്ടിവെച്ച് അദ്ദേഹത്തെ ഒരാഴ്ചത്തെ ജയിൽവാസത്തിനു ശേഷം മോചിപ്പിച്ചു. അതിനുവേണ്ടി എല്ലാകമ്പനികളിലും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടാകുന്നു ഓഫീസുകളും വിൽക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വകയായി ഉണ്ടായിരുന്ന ക്യാമറാ മുതലായ സകല സാധനങ്ങളും തുല്യമായ തുകകൾക്കുവേണ്ടി കൈവെട്ടിയേണ്ടിവന്നു. മെഡിഡാവാലെയിൽ അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന ചെറിയ വേനവും അതിലേ വിലപിടിപ്പുള്ള വീട്ടുപകരണങ്ങളും ഈ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി ലേലം ചെയ്തുവീറ്റു. പോരാതെവന്ന തുകയ്ക്ക് ഫെലനാ പലരോടും കടംവാങ്ങുകയും യാചിക്കുകയും ചെയ്തേണ്ടിയും വന്നു. മനുഷ്യസന്ദേഹികളായ ആ രണ്ടു

വ്യക്തികളെ സഹായിക്കാൻ ആരും അന്നു മുന്നോട്ടു വന്നില്ല.

ജയിലിൽ നിന്നും വിമുക്തനായ ഭർത്താവിനെ പണ്ടേപ്പോലെ മുടിയനായി വിടുവാൻ പാടില്ലെന്ന ഫെലന നിശ്ചയിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ തന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ നിർത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു ഭാവി ജീവിത പരിപാടിയും അവർ തയ്യാറാക്കി. ചെൽസീയ് (Chelsea) എന്ന സ്ഥലത്തു ചെറിയ ഒരു മുറി വാടകയ്ക്കെടുത്ത് സ്വന്തം പേരിൽ ആ മഹതി ഒരു സ്റ്റുഡിയോ സ്ഥാപിച്ചു. അവിടെ ഭർത്താവിനെ ആഴ്ചയിൽ രണ്ടു പവൻ ശമ്പളത്തിൽ ഫോട്ടോഗ്രാഫർ തൊഴിലാളിയായി അവർ നിയമിച്ചു. അവരുടെ അനുവാദം കൂടാതെ അദ്ദേഹം പരിപാടികൾ യാതൊന്നും സ്വീകരിച്ചുകൂടാ. ഗവേഷണത്തിനു ഫെലനാ തടസ്സക്കാരിയായിരുന്നില്ല. വീട്ടുചെലവിനുള്ള തുക എങ്കിലും മിച്ചമെടുക്കാതെ ഗവേഷണത്തിനുവേണ്ടി യാതൊന്നും ചെലവഴിക്കരുതെന്നത് മാത്രം നിർബന്ധപൂർവ്വമായി ഏർപ്പാടുചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു.

അപരാധബോധത്തോടുകൂടി കുറേനാൾ ഗ്രീൻ ഈ ചട്ടമെല്ലാം ഭാര്യയുടെ മനസ്സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി പാലിച്ചുപോന്നു. പണത്തിന്റെയൊ കടത്തിന്റെയോ പ്രശ്നം ഒരിക്കലും അദ്ദേഹത്തെ അലട്ടിയിരുന്നില്ല എന്നതായിരുന്നു നേരു്. ക്രമേണ ഗവേഷണത്തിന്റെ നിർമ്മുഴിയിൽ അദ്ദേഹം വീഴുകയുംചെയ്തു. ജീവിത

തേയും അതിന്റെ സകല ചലനങ്ങളേയും അപ്പാടെ പകർന്നു ചിത്രങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച വിജയം കൈവരിക്കണമെന്നുള്ള ഏകലക്ഷ്യവും അതിനുവേണ്ടിയുള്ള പരിശ്രമവും മാത്രമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയെ പൂർണ്ണമായും ഗ്രസിച്ചിരുന്നത്. നിറങ്ങളും ശബ്ദങ്ങളും മുൻ-പിൻ അകലങ്ങളും (depth) സ്വാഭാവികതയോടെയും യാഥാർത്ഥ്യ രൂപത്തിലും ഫിലിമിൽ പകർത്തി പ്രദർശിപ്പിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി ആരായുന്നതിൽ അദ്ദേഹം തന്റെ ബുദ്ധിയുടെ കഴിവുകളെ അങ്ങേയറ്റം പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ശബ്ദായമാനമായി നാമിന്ന് കാണുന്ന ചലച്ചിത്രങ്ങൾ, അവ്യക്തമായ രൂപങ്ങളിൽ ഗ്രീനിന്റെ തലച്ചോറിൽ അന്നു നിരന്തരം ചുരുളഴിഞ്ഞുകൊണ്ടേയിരുന്നു. അവയെ യാഥാർത്ഥ്യമാക്കി പകർത്തുവാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധിയുടെ പോരുന്നോവ് അസഹനീയവുമായിരുന്നു.

27. ശബ്ദം കൂട്ടിയിണക്കുന്നു.

ഇക്കാര്യം അമേരിക്കയിൽ എഡിസിൻ എന്ന മഹാൻ ശബ്ദത്തെ റിക്കാർഡ് ചെയ്യുന്ന ഫോണോഗ്രാഫ് കണ്ടുപിടിച്ചിരുന്നു. ശാസ്ത്രീയ രംഗത്തുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന വികാസങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ലേഖനങ്ങളിലും അതീവതല്പരനായിരുന്ന ഗ്രീനിന്റെ ശ്രദ്ധ ഈ കണ്ടുപിടിത്തത്തിൽ ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു. ചലച്ചിത്രത്തിൽ ഇതിന് വലിയൊരു സ്ഥാനം ഉണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം വിഭാവനം ചെയ്തു. തങ്ങളുടെ ആശയ

ങ്ങളും അറിവുകളും പരസ്പരം കൈമാറാൻ ശ്രമിക്കണമെന്നു ഗ്രീൻ എഡിസിസ് എഴുതി. ഗ്രീനിന്റെ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളെ വിശദീകരിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങൾ അയച്ചുകൊടുക്കാൻ എഡിസിസ് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഗ്രീൻ ശ്രമപ്പെട്ടു കുറെ ചിത്രങ്ങൾ തയ്യാറാക്കി എഡിസിസ് അയച്ചു. അവ എങ്ങനെയോ എഡിസിന്റെ പരീക്ഷണശാലയിലെ ബഹുജ്ഞാനിയിൽ കൈമോശം വന്നുപോയി. ആ പരിശ്രമം അങ്ങനെ അവസാനിച്ചു.

ചലനങ്ങൾക്കൊത്തു അതാതു സമയം ഉള്ള ശബ്ദങ്ങളെ പ്രത്യേകമായി റിക്കാർഡ് ചെയ്ത ഫോണോഗ്രാം സംഘടിപ്പിച്ചു് സംസാരവും മറ്റു ശബ്ദങ്ങളും പ്രദർശനത്തോടു കൂട്ടിയിണക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു. പക്ഷെ ഇതു വളരെ അപൂർണ്ണവും ഇണങ്ങാത്തതുമായ ശ്രമമാണെന്നുകണ്ടു് ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി.

28. ശബ്ദത്തിന്റെ ചരിത്രം.

ശബ്ദം രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിൽ സാധുവായ ഗ്രീനിനു നേരിട്ട പരാജയത്തെപ്പറ്റി പരാമർശിക്കുമ്പോൾ, ആ വഴിക്കുള്ള സംരംഭങ്ങളുടെ മറുവശത്തെക്കുറിച്ച് ഏതാനും വാക്കുകൾ കുറിക്കുകയെന്നതു് ആവശ്യമാണെന്നു വരുന്നു. യാതൊരു പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളുടേയും സാമ്പത്തികസഹായമില്ലാതെയാണു് ഗ്രീൻ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ തന്റെ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിപ്പോന്നിതു്

നതു്. അതേ സമയം, അമേരിക്കയിൽ അനേകം
 കോടി ഡോളറുകൾ മൂലധനമുള്ള, വൻകിട പരീക്ഷണ
 കേന്ദ്രം എഡിസൻ എന്ന മഹാൻ സ്ഥാപിക്കുകയും,
 നിരവധി സാങ്കേതികവിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ സഹായ
 ത്തോടുകൂടി ഒന്നിനു പിറകെ ഒന്നായി നൂതന കണ്ടു
 പിടിത്തങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്യുകയായിരുന്നു.
 1804-ാമാണ്ടിടയ്ക്ക് ഫോട്ടോഗ്രാഫി പോലും കണ്ടു
 പിടിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, വരച്ചുവച്ച ചിത്രങ്ങൾ ശീശ്ര
 ഗതിയിൽ കാക്കി, അവയുടെ മായ സ്ക്രീനിൽ
 പതിപ്പിച്ചു് ചലനത്തിന്റെ പ്രതീതികാഴ്ചക്കാർക്കുണ്ടാ
 കാമെന്ന് സ്ഥാപിക്കുന്ന ഏതാനും പരീക്ഷണങ്ങൾ
 ചില ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അവർ്
 അതിനെ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകുവാൻ സാധിച്ചിരു
 ന്നില്ല. ചരിത്രത്തിന്റെ ഏടകളിൽനിന്നും എഡി
 സൻ അവയെപ്പറ്റി ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ഫോണോഗ്രാ
 മിന്റെ കണ്ടുപിടിത്തം പൂർത്തിയായതിനുശേഷം, മുൻ
 പറഞ്ഞ ശാസ്ത്രജ്ഞാനത്തെ പ്രയോഗത്തിൽ കൊണ്ടു
 വന്ന്, ചലച്ചിത്രം നിർമ്മിക്കുന്നതിന് എഡിസൻ
 ശ്രമിച്ചിരുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി ഫോട്ടോ പിടി
 കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഫിലിമിന്റെ സഹായത്തോടു
 കൂടി എഡിസൻ ഒരുതരം ചലച്ചിത്രം സംവിധാനം
 ചെയ്തു്, 'കൈനോട്ടോസ്കോപ്പ്' എന്ന ഒരു ഉപകരണ
 ത്തിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി 1894-ൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചു.
 1893-ൽ എഡിസൻ ഈ ഉപകരണത്തിന്റെ നിർമ്മാ
 ണം പൂർത്തിയാക്കിയെങ്കിലും അതിന്റെ പ്രദർശനം

1894-ൽ ചില പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഉത്പാദനം ചെയ്യപ്പെട്ടതേയുള്ളൂ. ഈ ഉപകരണത്തെപ്പറ്റി കറേക്കൂടി വിശദമായി ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മറ്റൊരു ഭാഗത്തു് പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ടു്.

ഫോണോഗ്രാഫിന്റെ പ്രയോഗത്തിൽ അന്തർലീനമായ തത്വത്തെ ചലനത്തോടൊത്തു് കൂട്ടിയിണക്കിയാൽ അതു് അത്യന്തം പ്രയോജനപ്രദമായിരിക്കുമെന്ന് ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടാണു്, ഭാവനാസമ്പന്നനായ എഡിസിൻ ചലച്ചിത്രനിർമ്മാണത്തിന്നുതന്നെ തുനിഞ്ഞതു്. സാമ്പത്തികമായും, സാങ്കേതികമായും അളവറ സൗകര്യങ്ങളും സാദ്ധ്യതകളും കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന എഡിസിനുപോലും, ഇന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന മാതിരി ചലനത്തിനൊത്തതന്നെ ശബ്ദത്തേയും ഫിലിമിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. സംസാരിക്കാത്ത ചലച്ചിത്രങ്ങളുടെ പ്രദർശനം വ്യാവസായികമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽതന്നെ ബ്രഹ്മത്തായി വളർന്നു കഴിഞ്ഞശേഷവും ഗ്രീനിന്റെയും എഡിസിന്റെയും സ്വപ്നത്തെ യാഥാർത്ഥ്യമാക്കിത്തീർക്കുവാൻ നിരവധി ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ വളരെ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിവന്നിരുന്നു. ഫോണോഗ്രാഫിന്റെ തത്വമനുസരിച്ചു് ഫിലിമിൽതന്നെ ഫോട്ടോയോടൊപ്പം ചലനത്തിനൊത്ത ശബ്ദവും രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ ആദ്യമായി സംഗതി വന്നതു് 1921-ൽ ആയിരുന്നു. അതുതന്നെയും

തിരിയെ കേൾക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ വിജയപ്രദമായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കുന്ന രീതിയിൽ സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു.

ഇന്നത്തെ മാതിരി, ഉച്ചഭാഷിണികളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി, ഫിലിമിൽ റിക്കാർഡു ചെയ്തിട്ടുള്ള ശബ്ദത്തെ തന്നെ പുറത്തു കേൾപ്പിക്കുവാൻ പഠറിയ സംവിധാനം സാധിച്ചത്, വൈദ്യുതശബ്ദസങ്കേതത്തിന്റെ (Electrical sound technique) വികസനത്തോടുകൂടി മാത്രമായിരുന്നു. അങ്ങനെയൊരു ശ്രമം വിജയപ്രദമായി ഫലിച്ചത് 1926-ലായിരുന്നു. ലണ്ടനിലുള്ള "Warner Bros. Picturers" എന്ന കമ്പനിക്കാരാണ്, അവരുടെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി ഈ സമ്പ്രദായം ആദ്യമായി പുറത്തിറക്കിയത്. തുടന്ന് 1927-28 എന്നീ കൊല്ലങ്ങളിലാണ് ഇന്നത്തെ മാതൃകയിൽ വൈദ്യുത ഫോട്ടോഗ്രാഫി (Electrical Photography) യുടെ തന്നെ തത്പരസരിച്ച് ഫിലിമിന്റെ അരികിൽ ശബ്ദം റിക്കാർഡു ചെയ്യുകയെന്ന പരിപാടി നടപ്പിലാക്കപ്പെട്ടത്.

29. ഭാഗുർ മെഡൽ.

വിയന്നായിലെ ഫോട്ടോഗ്രാഫിക് സൊസൈറ്റി (Photographic Society of Vienna) എന്ന സ്ഥാപനം ഏല്പിട്ടത്തിയിരുന്നതും, ഫോട്ടോഗ്രാഫിയെ സംബന്ധിക്കുന്നതായി പ്രസിദ്ധീകൃതമാകുന്ന മികച്ച

കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾക്കു അപൂർവ്വസരങ്ങളിൽ മാത്രം നൽകപ്പെടുന്നതുമായ 'ദാഗ്രർ മെഡൽ' സമ്മാനം 1888-ൽ ഗ്രീനിന് ലഭിച്ചു. ഈ മെഡൽസമ്മാനത്തെപ്പറ്റി ചില വിവരങ്ങൾ കുറിക്കുന്നത് ഈയവസരത്തിൽ രസകരമായിരിക്കുമെന്നു കരുതുന്നു.

'ദാഗ്രർ പ്ലയി ജാക്വി' (Daguerre Louis Jaeques) എന്ന ഫ്രഞ്ചുശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ പേരിലാണ് ഈ സമ്മാനം ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ടത്. "ദാഗ്രറിയോ ടൈപ്പ് പ്രാസസ്" (Daguerreotype process) എന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു സുപ്രധാന കണ്ടുപിടിത്തത്തിന്റെ ബഹുമതിക്കായിട്ടാണ് ഈ സമ്മാനം ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ടത്. 1786-ൽ ജനിക്കുകയും, 1851-ൽ മരിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു പാരീസുകാരൻ ശാസ്ത്രജ്ഞനാണ് ദാഗ്രർ. അദ്ദേഹം ആദ്യം ഒരു സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു. വിദഗ്ദ്ധനായ ഒരു ചിത്രമെഴുത്തുകാരനായി അദ്ദേഹം പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. 'ബൗണ്ടൻ' (Bounton) എന്നു പേരായ ഒരു സഹപ്രവർത്തകനും അദ്ദേഹവും ചേർന്ന് പാരീസിലും ലണ്ടനിലും, "ഡയോഡ്രാമ" (Diodrama) എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു ചിത്രപ്രദർശന സമ്പ്രദായം നടത്തി ധാരാളം പണം സമ്പാദിച്ചുപോന്നു. കരുതകരമായ ചിത്രങ്ങൾ സ്ത്രീനിൽ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുകയും, അവയിൽ, കലാവിരുതോടുകൂടി മാറിമാറി പതിപ്പിക്കുന്ന പലനിറത്തിലുള്ള വെളിച്ചത്തിന്റെ പ്രയോഗംകൊണ്ട്, കാണികളിൽ

അതുതകുമാര പ്രതികരണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമായിരുന്നു 'ഡയോഡ്രാമാ'. 1822-ലാണ് ഈ വിദ്യ അദ്ദേഹം ആദ്യം തുടങ്ങിയത്. ലണ്ടനിൽ റീജൻറത്തെ വില്പനയായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രദർശനശാലയും ഉപകരണങ്ങളും 1839-ൽ തീ പിടിച്ചു നശിച്ചുപോയി. എന്നാൽ അക്കാലംതന്നെ സഹലീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു സുപ്രധാനമായ കണ്ടുപിടിത്തം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നഷ്ടത്തെയും നിരാശയേയും പകരത്തിലേറെ പരിഹരിച്ചു.

1826-ൽ, "നയപ്സി" എന്ന ഒരു ഗവേഷണ വിദഗ്ദ്ധൻ ദാഗ്രറിന്റെ പരിചയം സമ്പാദിച്ചു. 1814-ാമാണ്ടുമുതൽ, സൂര്യപ്രകാശത്തിന്റെ സഹായത്താൽ, മാഞ്ഞുപോകാത്ത ചിത്രങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചെടുക്കാനുള്ള പരീക്ഷണങ്ങൾ തുടരെ നടത്തിവന്നിരുന്നയാളാണ് 'നയപ്സി'. വളരെ സമ്പന്നനായിരുന്ന അദ്ദേഹം വിജയം കാണാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഗവേഷണങ്ങളാൽ ദരിദ്രനായിത്തീർന്നിരുന്നു. താൻ ഉന്നം വയ്ക്കുന്ന സംരംഭത്തിൽതന്നെ ദാഗ്രറും ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി മനസ്സിലാക്കിയ നയപ്സി, ദാഗ്രറുമായുള്ള പരിചയം 1926-ൽ സമ്പാദിച്ചെടുക്കുകയാണുണ്ടായത്. സാമ്പത്തിക പരാധീനതമൂലം ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഗവേഷണങ്ങൾ തുടരുവാൻ നയപ്സിക്ക് ഈ പുതിയ കൂട്ടുകെട്ട് സഹായകരമായിരുന്നെങ്കിലും,

വിജയത്തിന്റെ മാധുര്യം അനുഭവിക്കാൻ ഇടവർത്തി അദ്ദേഹം 1833ൽ മരിച്ചുപോയി.

നയപ്സിയുടെ മരണത്തിൽ ഭാഗ്യർ അത്യധികം ദുഃഖിതനായെങ്കിലും, തന്റെ ശ്രമങ്ങൾ തുടൻ കൊണ്ടുതന്നെയിരുന്നു. എണ്ണമറ്റ പരീക്ഷണങ്ങൾക്കു ശേഷം, 1839ൽ സൂര്യരശ്മിയുടെ സഹായത്താൽ ലോഹത്തകിടുകളിൽ സാധനങ്ങളുടെ മായാത്ത മായ രേഖപ്പെടുത്തിയെടുക്കാനുള്ള വിദ്യ അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ചു.

വെള്ളി പൂശിയ ഒരു ചെമ്പുത്തകിടിലാണ് ആദ്യം ഈ വിധം ഒരു ചിത്രം അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടിയത്. ആ തകിടിനെ 'അയോഡിൻ' (Iodine) എന്ന സാധനം ഉപയോഗിച്ച് അദ്ദേഹം ആവി പിടിപ്പിച്ചിരുന്നു. അതിനുശേഷം മായാഗ്രഹണത്തിന് പര്യാപ്തമാകാൻ അതിനെ ബ്രോമിൻ (Bromine) ഉപയോഗിച്ച് അദ്ദേഹം ഗ്രഹണശക്തിയുള്ളതാക്കി. ഈ പേറ്റന്റ് ക്യാമറയിൽവെച്ചു സൂക്ഷിച്ച് സൂര്യപ്രകാശത്തിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി അതിൽ മായ പതിപ്പിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തത്. പ്രാരംഭഘട്ടങ്ങളിൽ ഏതാനും മിന്നിട്ടു നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന സൂര്യപ്രകാശസമ്പർക്കം ആവശ്യമായിരുന്നു. വിജയത്തിന്റെ തത്വം ഗ്രഹിച്ചതിനുശേഷം പരീക്ഷണങ്ങളിൽ പല ഉപാധികളേയും ക്രമീകരിച്ച്, ഏതാനും സെക്കൻറുകൾ മാത്രം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന പ്രകാശസമ്പർക്കംകൊണ്ട് വിജയകര

മായി ചടം വിടിച്ചെടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചു. ഇപ്രകാരം ഹായ ഗ്രഹിച്ചു തകിടിനെ, 70 ഡിഗ്രി ചൂടാക്കിയ രസത്തിന്റെ (Mercury) ആവിയിൽവെച്ചാണ് “ഡവലപ്പ്” ചെയ്തത്. ഹായ ശാശ്വതമായി പതിയുന്നതിനുവേണ്ടി, “തയോസൾഫേറ്റ്,” (Thiosulphate) എന്ന സാധനത്തെ മറ്റു ചില രാസദ്രവ്യങ്ങളുമായി പ്രത്യേക അനുപാതത്തിൽ കലർത്തി പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ഫോട്ടോ വിടിക്കുന്നതിന് ഈ മാതൃക, 1851 വരെ യാതൊരു ഭേദഗതിയും കൂടാതെ നടപ്പിലിരുന്നു. അതിനുശേഷമാണ്, കണ്ണാടി ഈ രംഗത്തു വന്നത്.

ഇത്രയും വിശദാംശങ്ങളിലേയ്ക്ക് ഒതുങ്ങിച്ചെല്ലുന്നതിന്, അവിശ്രമമായി പരിശ്രമിച്ചിരുന്ന ഓഗ്രൻ അനേകായിരം ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഓഗ്യവശാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമങ്ങൾ യഥാവിധി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. 1839 ജനുവരി മാസം 9-ാംതീയതി, പാരീസിൽവെച്ച് ഓഗ്രന്റെ കണ്ടുപിടിത്തത്തെ പരിശോധിക്കുന്നതിന് ‘സയൻസ് അക്കാഡമി’ യോഗം ചേർന്നു. അവിടെ, ഓഗ്രൻ തന്റെ നൂതനമായ കണ്ടുപിടിത്തം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. അക്കാഡമിയിലെ പ്രമുഖന്മാരിൽ ഒരാളായ “അറാഗോ” (Arago) എന്ന മഹാൻ ഈ നൂതനശാസ്ത്രീയ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം അപ്രമേയമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചു. താമസിയാതെ ഓഗ്രാറിനെ “ലീജിയൻ

ആഫ് ആണർ" (Legion of Honour) എന്ന സംഘടനയിൽ ഒരുയന്ന് ഉദ്യോഗസ്ഥനായി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു.

ബ്രജു പാർലമെന്റ് 1839ൽ ഒരു വിളംബരം മൂലം ഭാഗ്രറിന് പതിനായിരം ഫ്രാങ്കിന്റെ ഒരു പാരിതോഷികം നൽകി. തന്റെ സഹപ്രവർത്തകനായിരുന്നു മരിദ്നായി മരിച്ചുപോയ നയപ്സിയുമായി ഈ പാരിതോഷികം പങ്കിടാൻ ഭാഗ്രർ ഗവണ്മെന്റിനോട് അനുവാദം ആവശ്യപ്പെടുകയും, നയപ്സിയുടെ അനന്തരാവകാശികൾക്ക് അതിൽ നാലായിരം ഫ്രാങ്ക് നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ഭാഗ്രറിന് ലഭിച്ച വിഹിതത്തെ അദ്ദേഹം വിയനായിലെ ഫോട്ടോഗ്രാഫിക് സ്റ്റുഡിയോയിൽ ഏൽപ്പിച്ചു. ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും കിട്ടിയ തുകയ്ക്കു പുറമേ ഏതാനും തുകകൂടി അദ്ദേഹം സംഭാവന ചെയ്യുകയും, മികച്ച ഗവേഷകന്മാർക്ക് പാരിതോഷികം നൽകുന്നതിനുവേണ്ട ആദായം കിട്ടത്തക്കവണ്ണം അതിനെ ഒരു നിധിയായി പ്രസ്തുത സൊസൈറ്റി സൂക്ഷിക്കുകയും ഉണ്ടായി. ഭാഗ്രറിന്റെ പേരിൽ ഒരു മെഡൽ അവർ ഏല്പിച്ചു. ഫോട്ടോ പിടിക്കുന്നതിന് കണ്ണാടിക്കു പകരം ഉപയോഗിക്കാവുന്ന ഒരു സാധനം സംവിധാനം ചെയ്യുകയും, അനേകം വാരനീളത്തിൽ അതിനെ സംഭരിക്കുകയും, അതിന്റെ രണ്ടുവശത്തു മുളള സൂഷിരങ്ങളിൽ കോർന്ന പല്ലുകളുടെ സഹായ

ത്താൽ അനേകം ഫോട്ടോകൾ തുടരെ ചിടിക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ ക്രമീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക, എന്ന മറ്റു തനായ കണ്ടുപിടുത്തത്തിന് പാരിതോഷികമായി ഗ്രീനിന് 1888-ൽ വിയന്നായിലെ ഫോട്ടോഗ്രാഫിക് സൊസൈറ്റി സമ്മാനം നൽകുകയാണുണ്ടായത്.

ദാഗ്രറിന് ഫ്രഞ്ചുജനത നൽകിയ അംഗീകാരത്തെ, ഗ്രീനിന് ഇംഗ്ലീഷ് ജനത നൽകിയ അംഗീകാരത്തോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്നത് കൗതുകകരമായിരിക്കും.

30. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ അംഗീകാരം.

ഇതിനിടെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഗ്രീനിന്റെ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾക്കു സാവധാനത്തിൽ അംഗീകാരം കിട്ടിത്തുടങ്ങി. പല പത്രങ്ങളുടേയും മാസികകളുടേയും പ്രതിനിധികൾ ഗ്രീനിന്റെ പരീക്ഷണശാലയിൽ വന്ന് കാര്യങ്ങൾ കേൾക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രദർശനങ്ങൾ കാണുകയും ചെയ്തശേഷം വളരെ പ്രോത്സാഹനകരമായ റിപ്പോർട്ടുകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി തുടങ്ങി. 'മായാദീപമാസിക' (Optical magic lantern Journal) എന്ന പത്രത്തിന് അന്ന് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ വലിയ സ്ഥാനം കല്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ പത്രം അതിന്റെ പ്രതിനിധിയെ കാര്യങ്ങൾ നേരിട്ടു ഗ്രഹിച്ചു റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുവാൻ ഗ്രീനിന്റെ പരീക്ഷണശാലയിൽ അയച്ചു. പ്രതിനിധി അയച്ച റിപ്പോർട്ടിന്റെ

പ്രധാന ഭാഗത്തു് രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്ന വിവരണങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും, ഗ്രീനിന്റെ പരീക്ഷണശാല അദ്ദേഹത്തെ എത്രമാത്രം ആകർഷിച്ചു എന്നതിന് മതിയായ തെളിവാണ്. അതിപ്രകാരമാണ്.

“ഒരു സ്ക്രീനിൽ ഒരാളിന്റെ ഫോട്ടോയുടെ ഹായ പതിയുകയും, ആ ചിത്രം ജീവനുള്ള ഒരു വ്യക്തിയെപ്പോലെ വായ്തുറന്ന സംസാരിക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്യുക എന്നതു്, സങ്കല്പത്തെ കവച്ചു വയ്ക്കുന്നതാണല്ലോ. അതുപോലെതന്നെ, തെരുവിലെ ചലനാത്മകമായ ഒരു രംഗം കാണികൾക്കു ചലനത്തോടുകൂടിത്തന്നെ കാണത്തക്കവിധത്തിൽ ഒരു മുറിക്കകത്തുള്ള സ്ക്രീനിൽ ചിത്രീകരിക്കുന്നുവെന്നു വയ്ക്കുക. കുതിരകളും കുതിരവണ്ടികളും അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും ഓടുന്നതും, മനുഷ്യർ റോഡിൽ കൂടി രണ്ടു വശത്തേക്കും നടന്നു പോകുന്നതും, പട്ടികളും മറ്റു ജന്തുക്കളും അവരുടെയിടയിൽ കൂടി കടന്നു പോകുന്നതും, ഓരോന്നും അതാതിന്റെ വേഗതയിൽ തന്നെ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ ഒരു സ്ക്രീനിൽ കാണിയ്ക്കുന്നുവെന്നും കരുതുക. സംഭവങ്ങളുടേയും ചലനങ്ങളുടേയും ക്വാട്ട് ഒരു മുറിക്കകത്തു കസേരയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു്, ആ മുറിക്കകത്തുള്ള ഒരു സ്ക്രീനിൽനോക്കിയിരിക്കുന്ന ഒരാൾക്കു് ലഭിക്കുകയെന്നതു് അത്ഭുതകരമല്ലേ? ഇതൊക്കെ എത്രതന്നെ അവിശ്വസനീയമായിരുന്നാലും, ഇന്നൊരു കേവല യാഥാർത്ഥ്യമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. ‘ലാർഡ്

മേയേഴ്സ് ഷോ' (Lord Mayor's show-ഇത് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു ദേശീയ ചടങ്ങിനോടനുബന്ധിച്ച ഒരു ഘോഷയാത്രയാണ്-) ഏതെങ്കിലും ഒരു നിശ്ചിത സ്ഥാനത്തു നിന്നുകൊണ്ട് സന്ദർശിച്ച ഒരു വ്യക്തിക്ക് കററനാർ കഴിഞ്ഞു, അയാളുടെ മുറിയിൽ ഇരുന്നു കൊണ്ട് അതുപോലെതന്നെ സ്ത്രീനിൽ ചിത്രത്തിൽ കാണാൻ സാധിച്ചുവെന്നിരിക്കട്ടെ. എത്ര വലിയ വിസ്മയമാണ് അയാൾക്കു അതുമൂലം അനുഭവപ്പെടുന്നത്! തെരുവീഥിയുടെ രണ്ടു വശത്തുമുള്ള കെട്ടിടങ്ങൾ ആ ചിത്രപ്രദർശനത്തിൽ നിശ്ചലങ്ങളായി അയാൾ കാണുന്നു. ഘോഷയാത്രയുടെ പ്രാരംഭം മുതൽ അവസാനംവരെയുള്ള ഭാഗം ആ കെട്ടിടങ്ങളുടെ ഇടയിലുള്ള രാജപാതയിൽ ഒരു നിശ്ചിത സ്ഥാനത്തുകൂടി അതിന്റെ സുചിഹ്നമായ ചേഗതയിൽ തന്നെ കടന്നുപോകുന്നതും ആ ചിത്രത്തിൽ അയാൾ കാണുന്നു എന്നും സങ്കല്പിക്കുക. ഇതുപോലെ സകലതിന്റേയും ചലനവിശേഷം വെറുമൊരു സ്ത്രീനിൽ ചിത്രങ്ങൾ കൊണ്ട് പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം കണ്ടുപിടിച്ച മനുഷ്യനായി 'ഹെയിസ് ഗ്രീൻ' എന്ന ഫോട്ടോഗ്രാഫറെ ലോകം അറിയുവാൻ പോകയാണ്. ഈ മനുഷ്യൻ, പ്രത്യേക വിധത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു ക്യാമറ കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ ഒരു ഹാൻറിൽ തിരിയ്ക്കുമ്പോൾ ഒരു സെക്കൻറിൽ അനേകം ഫോട്ടോകൾവിതം പിടിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ ഫോട്ടോകൾ

വളരെ നീളത്തിലും, ചെറിയ വീതിയിലും കടലാസു
 പോലുള്ള പ്രത്യേകതരം ഒരു സാധനത്തിൽ നിർമ്മിച്ചു്
 രാസദ്രവ്യങ്ങൾ പുരട്ടി ശരിയാക്കി; ചുരുളാക്കി സൂക്ഷി
 ക്കുന്നു. ആ ചുരുളിന്റെ ചെറിയ ഭാഗങ്ങളിൽ ഫോട്ടോ
 കർക്കണെന്നായി തുടരെ മാറിമാറി പതിയുകയാണ്.
 ഈ സാധനം തന്നെ ഫോട്ടോപതിപ്പിക്കുന്നതിനുമുമ്പും,
 അതിനു ശേഷവും, ക്യാമറയുടെ ഉള്ളിൽ ചുരുളുക
 ഉായി ഇരിക്കത്തക്കവണ്ണമാണ്. ക്യാമറയിൽ സൂക്ഷി
 ക്കുന്നത്. സംഭവങ്ങളേയും ചലനങ്ങളേയും കുറിക്കുന്ന
 തിനായി എണ്ണമററ ഫോട്ടോകൾ ഈ ചുരുളിൽ അയാൾ
 പിടിക്കുന്നു. അവയെ യഥാവിധി, സാധാരണ ഫോ
 ടോകളെ ശരിപ്പെടുത്തിയെടുക്കുന്നതുപോലെ ഡവലപ്പു
 ചെയ്തും കഴുകിയും ശരിയാക്കി, പാസ്റ്റീവു പ്രിൻറുകൾ
 എടുക്കുന്നു. അയാൾ തന്നെ സംവിധാനം ചെയ്ത പ്രത്യേ
 കവിധത്തിലുള്ള ഒരു ഉപകരണത്തിലൂടെ അയാൾ
 അവയെ സ്ക്രീനിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. പ്രത്യേകം
 സജ്ജമാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരു ദീപത്തിന്റെ വെളിച്ചം
 കൊണ്ട് അയാൾ ഈ ചിത്രങ്ങളെ ഇരുട്ടുള്ള ഒരു മുറി
 യിൽ കെട്ടിയിട്ടുള്ള ഒരു സ്ക്രീനിൽ തെളിയിച്ചു
 പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. ചിത്രങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നതായി
 തോന്നിക്കുന്നതിനു് അയാൾ ഫോണോഗ്രാമാണ് ഉപ
 യോഗിക്കുന്നത്."

അമേരിക്കൻ പത്രങ്ങളും ഗ്രീനിന്റെ കണ്ടുപിടു
 തങ്ങളിൽ വലിയ താല്പര്യം കാണിക്കുകയും അവയെ

പുററി ധാരാളം പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്തു. യൂണിവേഴ്സിറ്റികളും ശാസ്ത്രീയ സ്ഥാപനങ്ങളും പ്രഭാഷണങ്ങൾ നൽകുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിച്ചു തുടങ്ങി. ചില സ്ഥാപനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് അവരുടെ ബഹുമതിയുള്ള അംഗത്വം നൽകി. ഈ കീർത്തിയെല്ലാം പെട്ടെന്നാണുണ്ടായത്. 1890-മാണ്ടിൽ ചെസ്റ്റർ (Chester) എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ച് ഫോട്ടോഗ്രാഫിയുടെ ഒരു കൺവെൻഷൻ നടന്നപ്പോൾ, അതിനെ അഭിമുഖീകരിച്ച് ഏറ്റവും മുഖ്യമായ പ്രസംഗം ചെയ്യുന്നതിന് ഗ്രീൻ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. സമ്മേളനസ്ഥലത്ത് അദ്ദേഹം ഹെലനായോടും 14 വയസ്സ് പ്രായമായിരുന്ന തന്റെ മകൾ എത്തലിനോടുംകൂടിയാണ് എത്തിച്ചേർന്നത്. രാജാചിതമായ ആദരവോടെ ആ കഡുംബം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. ആ സമ്മേളനം മുതൽ ഗ്രീനിനെ ആളുകൾ സംബോധന ചെയ്തത് “ബുദ്ധിമുട്ടുകാരൻ” എന്ന വിശേഷണ പദം കൂട്ടിച്ചേർത്തായിരുന്നു. വൈററ് ദ്വീപിന്റെ (Isle of white) മുകളിൽകൂടി ബലൂണിൽ പറന്ന്, അവിടത്തെ വിശേഷങ്ങളെ ചലച്ചിത്രത്തിൽ പകർത്തണമെന്ന് യുദ്ധകാര്യാലയം അദ്ദേഹത്തോടപേക്ഷിച്ചു. യുദ്ധതന്ത്രപരമായ ഈ നിദ്ദേശം മുൻപോട്ടു വയ്ക്കുകയും പ്രയോജനകരമായ ചലച്ചിത്രങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തതിന് യുദ്ധകാര്യാലയം അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു സമ്മാനം നൽകി. ഇതിലൂടെ

വിഞ്ഞ്, ഗ്രീനിന്റെ പ്രസ്ഥാനത്തെ ഏറ്റെടുത്ത് മുഖോട്ട കൊണ്ടുപോകവാൻ ദേശീയമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഗ്രീനിന് യാതൊരു പ്രോത്സാഹനവും ലഭിച്ചില്ല.

31. നിറവും ശബ്ദവും.

ഇത്രയുമൊക്കെയായിട്ടും ലോകത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ആളുകളെ ആകർഷിക്കുന്ന വിനോദമായി ഭാവിയിൽ വികസിക്കുവാനിരുന്ന ചലച്ചിത്രത്തെപ്പറ്റി സാധാരണക്കാർ അധികം അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഒരു വ്യാപാര സംരംഭമായി ചലച്ചിത്രം പരിണമിക്കുന്നതിന് പൂർണ്ണതകൾ പലതും എത്തിച്ചേരേണ്ടതായിട്ടാണിരുന്നത്. അതിനുവേണ്ടി തുടന്ന് പരിശ്രമം നടത്തുന്നതിന് വളരെ അധികം പണം ആവശ്യമായിരുന്നു. ഗ്രീനിന്റെ പ്രത്യേകതരമായ സ്വഭാവവിശേഷം കൊണ്ട്, ചലച്ചിത്രത്തെ വ്യാപാര നിലയിൽ കൊണ്ടുവരാൻ അദ്ദേഹം മുൻകൈ എടുത്തില്ല. മൂലധനത്തിന്റെ അഭാവത്തിനു പുറമേ, ഗ്രീനിന്റെ അശ്രദ്ധയും അലസമനോഭാവവുമായിരുന്നു ഈ പരാജയത്തിനു കാരണം. എത്തിയിടത്തോളം പുരോഗതിയെ അവിടെ നിറുത്തിയിട്ട്, പുതിയ പുതിയ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളിലേയ്ക്ക് അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധ തിരിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

സ്വാഭാവികമായ നിറവിശേഷങ്ങൾ ഫിലിമിൽ പകർത്തുകയും പ്രദർശനത്തിൽ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുകയും

ചെയ്യുന്നതിന് ഗ്രീൻ നിരവധി പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി, വളരെ ധനം വ്യയം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഈ രംഗത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് വിജയിക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. ഗ്രീനിന് അന്നുവരെ സ്വായത്തമായിരുന്ന ക്യാമറാ കൊണ്ട് എടുക്കാവുന്ന ഫോട്ടോ ഫിലിമിന് ഏതാനും വാർ മാത്രമേ നീളം ശരിപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഫിലിമിന് നാലിഞ്ച് വീതി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ നാം ഉപയോഗിച്ചു വരുന്ന ഫിലിമിന്റെ മുന്നിരട്ടിയിൽ കൂടുതൽ വരുന്ന വീതിയായിരുന്നു അത്. ചെറിയ വീതിയിലുള്ള പടം വിജയകരമായി പിടിക്കുന്നതിന് വളരെ ഏറെ ഭേദപ്പെട്ട ലൻസുകൾ വേണമായിരുന്നു. ഒരു സെക്കൻറിൽ പതിനാറിൽ കറയാതെ പടങ്ങൾ എടുത്തെങ്കിൽ മാത്രമേ പ്രയോജനകരമായ വിധത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കാവുന്ന ഒരു ഫിലിം ചിത്രം നിർമ്മിക്കാമായിരുന്നുള്ളൂ. ഗ്രീനിന്റെ ശ്രമ ഫലമായി സെക്കൻറിൽ പത്തു പടങ്ങൾവരെ മാത്രമേ എടുക്കുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ഇതിനെപ്പോലും വേണ്ടുന്ന രീതിയിൽ ഉപകരണങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ അതാതു ശാഖയിൽ നല്ല കഴിവുള്ള അനേകം സാങ്കേതിക വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ സഹായവും വളരെ അധികം പണവും വേണമായിരുന്നു. ഇത്രയും കാലത്തിനിടയിൽ ഗ്രീൻ സമ്പാദിച്ചിരുന്ന പൊതുജനാഭിപ്രായത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ഒരുപക്ഷേ ഗ്രീൻ

ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രമിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ ധാരാളം സഹായം കിട്ടുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഗ്രീൻ അതിനൊന്നും ശ്രമിച്ചില്ല. അതുവരെ കൈവരുത്തിയ നേട്ടങ്ങളെ അവിടെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് മറ്റു കാര്യങ്ങളിലേയ്ക്കാണ് അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധ തിരിച്ചത്.

ഗ്രീനിന്റെ ശ്രദ്ധ നൂതനമായ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളിലേയ്ക്ക് തിരിഞ്ഞു. പടങ്ങളിൽ സാധനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള മുൻ-പിൻ അകൽച്ച (Depth) ചിത്രീകരിക്കുന്നതിനുള്ള വഴി എന്താണെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്ത ചിന്ത. ഈ കാര്യം സാധിച്ചെടുക്കുന്നതിന് പ്രാഥമികമായി അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതത്വം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറിവിൽ പെട്ടിരുന്നില്ല. മനുഷ്യന്റെ ഇടത്തേയും വലത്തേയും കണ്ണുകളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഓരോ ക്യാമറാകൊണ്ട് പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം പടങ്ങൾ ഒരേ സമയത്ത് എടുക്കുകയും അവയെ പ്രദർശിപ്പിക്കുമ്പോൾ അതാതു കണ്ണിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ക്യാമറാകൊണ്ടെടുത്ത പടങ്ങൾ മാത്രം അതാതു കണ്ണുകൾക്ക് കാണാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് ഈ അകൽച്ച (Depth) യെ ചിത്രീകരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയിരുന്നത്. ഈ അറിവ് ഗ്രീനിന് സിദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല. ഈ വഴിക്കു അദ്ദേഹം വളരെ ശ്രമം നടത്തിയെങ്കിലും അവസാനം അതൊക്കെ അദ്ദേഹം ഉപേക്ഷിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഫിസിക്സ് ശാസ്ത്രത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഉന്നതമായ

അറിവോ വിദ്യാഭ്യാസമോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നതാണ് ഈ പരാജയത്തിന് കാരണം. ശബ്ദത്തെ കൂട്ടിയിണക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ചലനത്തോടു പൊരുത്തപ്പെടുന്ന രീതിയിൽ റിക്കാർഡു ചെയ്ത ശബ്ദത്തെ ഫോണോഗ്രാഫ് വഴി പ്രക്ഷേപണം ചെയ്യുക എന്ന ശ്രമകരമായ ഫലംവരെ മാത്രമേ ഗ്രീൻ എത്തിയിരുന്നുള്ളൂ. ഫിലിമുകളിൽ ചിത്രീകരിക്കുന്ന സാധനങ്ങളുടെ നിറം ഫിലിമിൽ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമവും വളരെ വിജയിച്ചില്ല.

32. ഉദാസീനത.

സിനിമാപ്രദർശനത്തിന്റെ മൗലികമായ സങ്കല്പങ്ങൾ പണ്ടേയും കോത്തിണക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു മാതൃകയ്ക്ക് അദ്ദേഹം: 1889-ൽ ഒരു ട്രെയിഡ് മാർക്ക് (Trade mark) രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിരുന്നു. ആ രജിസ്ട്രേഷൻ അനുസരിച്ച് അതിൽ ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്ന മാതൃകയെ ശരിയായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തി, പൊതുജനങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ പ്രദർശിപ്പിക്കാനുള്ള എന്തെങ്കിലും സംവിധാനം ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ തന്നെ ഗ്രീനിന് സമ്പന്നനാകുമായിരുന്നു. പക്ഷെ മറിച്ചാണ് സംഭവിച്ചത്. രജിസ്ട്രേഷൻ അനുസരിച്ച് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട മാതൃക അദ്ദേഹത്തിന്റെ കയ്യിൽ വന്നുചേർന്ന് 1890-ൽ ആയിരുന്നു. കടബാധ്യതയിൽ അദ്ദേഹം

മുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഒരു ഘട്ടമായിരുന്നു അത്. ഈ മാതൃകയേയും അതിന്റെ രജിസ്ട്രേഷൻ അനുസരിച്ചുള്ള സകലഅവകാശങ്ങളേയും, അതിന്റെ രേഖകളും സർട്ടിഫിക്കറ്റുകളും സഫിതം, അദ്ദേഹം ഒരു വലിയ വ്യാപാരിക്ക് 500 പവൻ പ്രതിഫലത്തിന് വില്പനയ്ക്കായി കൊടുത്തു. ആ വ്യാപാരിയാകട്ടെ, താൻ വാങ്ങിയതിനെ എല്ലാം തന്റെ അലമാരയിൽ പൂട്ടി വെച്ചു നിക്ഷേപിച്ചതല്ലാതെ അതിനെ പുറത്തെടുത്തതേയില്ല. നാലു കൊല്ലത്തിനുശേഷം നിയമപ്രകാരം 5 പവൻ അടച്ചു രജിസ്ട്രേഷൻ പുതുക്കേണ്ടിയിരുന്നു. ആരും തുകയടച്ചു രജിസ്ട്രേഷൻ പുതുക്കിയില്ല. 1894-ൽ അങ്ങനെ ആ മാതൃക അംഗീകാരരഹിതമായി. 1895-ൽ ആദ്യമായി പാരീസിൽ ഒരു വലിയ തിയേറ്ററിൽ ചരിത്രപ്രധാനമായ വിധത്തിൽ മറ്റൊരു വ്യവസായി ഫിലിംപ്രദർശനം ഉത്ഘാടനം ചെയ്തു, ഏതാനും ദിവസംകൊണ്ട് സമ്പന്നന്മാരും വന്നു. ലോകത്തു് ആദ്യമായി നടത്തിയ പ്രസ്തുത ഫിലിംപ്രദർശനത്തിൽ ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നത് ഗ്രീൻ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിരുന്ന മാതൃകയിലെ വിശദാംശങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു. ഈ സംഭവം ഗ്രീനിനെ അല്പംപോലും കണ്ണിതപ്പെടുത്തിയില്ല. അതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവം.

1893-ാമാണ്ടിൽ മറ്റൊരു വിശേഷ സംഭവം നടന്നു. വളരെ വേഗതയിൽ പടങ്ങുകയും അച്ചടിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്ത

ക്കാണുള്ള ഒരു വിദ്യ ഗ്രീൻ ഇതിനിടെ കണ്ടുപിടിച്ചിരുന്നു. ഈ വിദ്യകൊണ്ട് സിഗററ്റ് കാർഡുകൾ അച്ചടിച്ചു ഗ്രീൻ ധാരാളംപണവും ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. വളരെ പ്രചാരമുള്ള ഒരു മാസിക നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന സർ ജോർജ്ജ് ന്യൂൺസ് (Sir George-Neunes) എന്ന മഹാനെ അദ്ദേഹം സമീപിച്ചു മാസികയുടെ കവർപേജുകളും ചിത്രങ്ങളും അച്ചടിച്ചുകൊടുക്കാമെന്നുള്ള നിദ്ദേശം വച്ചു. ഈ സാഹസികൻ വേണ്ടുന്നത്ര പ്രോത്സാഹനം കൊടുക്കണമെന്ന് സർ ജോർജ്ജിന് തോന്നി. അദ്ദേഹം തന്നെ അതിവിദഗ്ദ്ധനായ ഒരു സംവിധായകനായിരുന്നു. ഏതാനും ആയിരം പവൻ ചിലവഴിച്ചു ഗ്രീനിന്റെ നിർദ്ദേശം നടപ്പിലാക്കാൻവേണ്ടി അദ്ദേഹം പുതിയൊരു പഠനവാങ്ങി, അതിൽ വലിയ കെട്ടിടങ്ങൾ കെട്ടി, വിലയേറിയ യന്ത്രസാമഗ്രികൾ സ്ഥാപിച്ചു. ജോലിയുടെ പുരോഗതി വീക്ഷിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പല തവണ അവിടെ വന്നു. എപ്പോഴും ഗ്രീൻ പുറത്തെവിടയോ ആയിരിക്കുകയായിരുന്നു പതിവ്. സംശയവും നിരാശയും സഹിക്കവയ്ക്കാതെ ഒരു ദിവസം സർ ജോർജ്ജ് വെർഷ്വർപ്പിൽനിന്നു പോകാതെ അവിടെ തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. കുറെ നേരം കഴിഞ്ഞു അലസനായി അവിടെ വന്നുകയറിയ ഗ്രീനിന്റെ നേക്കു് അദ്ദേഹം കോപത്തോടെ ചാടിവീണു. എന്നാലും ഗ്രീനിന്റെ യഥാർത്ഥ മഹിമയെപ്പറ്റി

മതിപ്പുണ്ടായിരുന്ന സർ ജാർജ്ജ്, ഒടുവിൽ സമാധാനപ്പെട്ട് ഗ്രീനമായി സ്നേഹത്തിൽ പിരിഞ്ഞു.

ഈ ബിസിനസ്സിലും പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെയുള്ള പ്രയോജനം ഉണ്ടായില്ല. ഗ്രീൻ അത്രയും മടിയനായിരുന്നു. അതിനുപുറമേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രിയപത്നി ഫെലനാ സുഖക്കേടുമൂലം ശയ്യാവലംബയായിത്തീർന്നു. അനേക മാസങ്ങൾതുടരെ രോഗശയ്യയിൽ കിടന്നശേഷം, ആ ഗുണവതിയായ സൂറി 1895-ൽ 43 വയസ്സ് പ്രായമിരിയ്ക്കെ മരിച്ചു.

33. എക്സ്പ്ലോറേഷോ.

അടക്കാനാവാത്ത ദുഃഖം ഗ്രീനിനെ ബാധിച്ചു. ശോകമൂകനായി അദ്ദേഹം പല ദിവസങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഏകാന്തതയിൽ പരീക്ഷണമുണ്ടായി അദ്ദേഹത്തെ വീണ്ടും ഗ്രസിച്ചു. സിനിമാ മേഖലയിലുള്ള സകല ഓർമ്മകളും ഉപേക്ഷിച്ചുപോലെ, അദ്ദേഹം നൂതനമായ ഒരു ശാസ്ത്രശാഖയിൽ ആകൃഷ്ടനായി. എക്സ്പ്ലോറേഷോകൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനുള്ള സംരംഭത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സ് പ്രവർത്തിച്ചു തുടങ്ങിയതോടുകൂടി ഭാര്യയുടെ മരണത്തിൽനിന്നുണ്ടായ ദുഃഖത്തിൽ നിന്നു അദ്ദേഹം ക്രമേണ മോചിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ഭാര്യയുടെ നിര്യാണത്തിൽ ദുഃഖാന്തനായ ഗ്രീൻ വീണ്ടും ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിൽ മുഴുകി. അക്കാലത്തു്

ശാസ്ത്രീയ രംഗത്തിൽ യൂറോപ്പിലൊട്ടാകെ വളരെയധികം ഉച്ചപ്പാടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കണ്ടുപിടിത്തത്തെ പറ്റിയുള്ള ലേഖനങ്ങളിൽ ഗ്രീനിന്റെ ശ്രദ്ധ ചെന്നു തറച്ചു. 1895-ൽ ജർമ്മനിയിൽ ബവേറിയയിലെ Wurzburg സൂചകലാശാലയിൽ, ഫിസിക്സ് പ്രൊഫസറായിരുന്ന “വിൽഹം കൊൺറാഡ് റോൻറജൻ” (Wilhelm Konrad Röntgen) എന്ന ദേഹം, ആശ്ചര്യകരമായ ഒരു ശാസ്ത്രീയ കണ്ടുപിടിത്തം നടത്തി. “ക്രൂക്ക്സ് ട്യൂബ്” (Crookes-tube) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു മാതിരി സ്പെട്രിക ബർബിൾ നിന്നും, അതിനകത്തുള്ള വായുവിനെ പൂർണ്ണമായും പുറത്താക്കിയശേഷം, അതിൽ ഫലിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വൈദ്യുത ടെർമിനനിൽ കൂടി വളരെ കൂടിയ വാർട്ടേജിൽ-അതായത്, ഒരു “ഇൻഡക്ഷൻ കോയിലിൽ” നിന്നും-വിദ്യുച്ഛക്തി കടത്തിവിട്ട് ഒരു പരീക്ഷണം അദ്ദേഹം നടത്തുകയായിരുന്നു. ബേരിയം പ്ലാറ്റിനോസൈനയിഡ് (Barium Platinocynide) എന്ന സാധനത്തിന്റെ ചില തരികൾ ഈ ബർബിളിന്റെ സമീപം ഉള്ള ഒരു തകിടിൽ പറ്റിപ്പിടിച്ചിരുപ്പുണ്ടായിരുന്നു. കറന്റു കടത്തി വിട്ടാലുടൻ ഈ തരികൾ അതുതകരമായി തിളങ്ങുന്നത് അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചു. ബർബിളിനും ഈ തരികൾക്കും ഇടയ്ക്ക് ഒരു കാർഡ് ബോർഡു മറ്റ് അദ്ദേഹം വച്ചിട്ടും, ഈ തിളക്കത്തിന് വ്യത്യാസമില്ല. കറന്റു കടത്തി വിടുന്നതു നിറത്തിയാൽ ഉടൻ തിളക്കവും അവസാനിക്കും. പല

സാധനങ്ങളും കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ നിരവധി മറകൾ വച്ചു പരീക്ഷിച്ചു. അല്ലാപ്പമായ ഭേദഗതികളോടെ തിളക്കം വിണ്ടും ആവർത്തിക്കുന്നതായി അദ്ദേഹം കണ്ടു. അദ്ദേഹത്തെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തിയ ഈ യാദൃശ്യിക അനുഭവത്തെ വിശകലനം ചെയ്യുവാൻ അദ്ദേഹം തുടങ്ങി. ഫിസിക് ശാസ്ത്രമനുസരിച്ചുള്ള കണക്കുകൂട്ടലുകൾകൊണ്ട് ഈ തിളക്കത്തിന്റെ ഉത്ഭവസ്ഥാനം തന്റെ സ്പെട്രിക ബർബാണെന്ന് തെളിഞ്ഞു. താൻ ഉപയോഗിച്ച മറകളിൽ കൂടി കടന്നു വരുന്നതും, എന്നാൽ മനുഷ്യദൃഷ്ടികൾക്ക് ഗോചരമല്ലാത്തതുമായ രശ്മികളാണ് ഈ തിളക്കത്തിന് കാരണമെന്ന് വ്യക്തമായി.

തുടന്ന്, ഈ രശ്മിയുടെ സ്വഭാവ ഗുണങ്ങളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം നിരവധി പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി. അല്ലാപ്പം വ്യത്യസ്തമായ തോതിൽ, ഈ രശ്മി സാധാരണ വെളിച്ചത്തിന്റെ രശ്മി കടക്കാത്ത ഏതു സാധനങ്ങളിലും കൂടി, കടന്നുപോകമെന്ന് അദ്ദേഹം ഗ്രഹിച്ചു. 'ബേരിയം പ്ലോറിനോ സൈനയിഡ്' പോലുള്ള അപൂർവ്വ ചില സാധനങ്ങളിൽ ഈ രശ്മി തട്ടിയാൽ അവ മേൽപ്രകാരം തിളക്കമുള്ളവയാകുമെന്നും, ഈ രശ്മികൾ, കാന്തശക്തികൾക്ക് അതീതമായി, ദുർജ്വരേഖകളിൽ തന്നെ സഞ്ചരിക്കുന്ന യാഥാർത്ഥ്യമെന്നും അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചു. രശ്മികൾ ദൃഷ്ടിക്ക് ഗോചരമല്ലാതിരുന്നതിനാൽ അവയെ "X-rays" എന്ന് റോൻറജൻ നാമകരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

ഈ കണ്ടുപിടിത്തത്തിൽ അന്തർലീനമായിരുന്ന തത്വങ്ങളെപ്പറ്റി 1895-ന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ സജീവമായ ചർച്ചകൾ യൂറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലും നടന്നു. അതിന്റെ സത്തയെപ്പറ്റി നിരവധി വ്യാഖ്യാനങ്ങളും പുറത്തു വന്നു. പ്രായോഗിക ജീവിതത്തിൽ ഈ കണ്ടുപിടിത്തത്തിന് വളരെ പ്രയോജനം നിവ്ഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന് കരുതി നിരവധി പരീക്ഷണങ്ങൾ പലരും നടത്തിത്തുടങ്ങി. ഇതിനിടെ, സാധാരണഗതിയിൽ കാഴ്ചയ്ക്ക് ലഭിക്കാത്ത സാധനങ്ങളുടേയും, അവയുടെ ഉള്ളടക്കങ്ങളുടേയും എക്സ്പോയുടെ സഹായത്താൽ സ്ക്രീനിലും മറ്റും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുവാനുള്ള വിദ്യ റോൻറജൻ തന്നെ കണ്ടുപിടിച്ചു.

ശാസ്ത്രലോകാന്തരീക്ഷത്തിൽ ഭയങ്കരമായ കൊടുങ്കാറ്റു സൃഷ്ടിച്ച ഈ നവീനാശയത്തിലാണ് ഗ്രീൻ തന്റെ ദുഃഖപൂർണ്ണമായ ദിവസങ്ങളിൽ ആശ്വാസം കണ്ടെത്തിയത്. അദ്ദേഹം ഈ ശാഖയെപ്പറ്റിയുള്ള എല്ലാ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും ശേഖരിച്ച് പഠിച്ചു. റോൻറജൻ നിർമ്മിച്ചിരുന്ന ഉപകരണസംവിധാനങ്ങളുടെ വിശദാംശങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഹൃദിസ്ഥമാക്കി. ഭാര്യയുടെ മരണത്താലുണ്ടായ ദുഃഖം അദ്ദേഹം പൂർണ്ണമായും മറന്നു. തന്റെ ഭാവനയ്ക്ക് വിഭവസമൃദ്ധമായ ഭോജനമേളയുടെ അനുഭവസുഖം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായി. സർ ജോജ്ജിന്റെ അച്ചടിശാലയിൽ നിന്നും അദ്ദേഹം പൂർണ്ണമായും വിരമിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ

പരിശീലനം ലഭിച്ച മറ്റൊരാളെ തന്റെ സ്ഥാനത്തു് അച്ചടിശാലയുടെ ചുമതലയിൽ നിയമിച്ചു. എക്സ്റ്റേയെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു നൂതന യന്ത്രസംവിധാനം നിർമ്മിക്കുവാൻ ഏകാഗ്രമായ ശ്രദ്ധയോടുകൂടിയ ശ്രമത്തിൽ അദ്ദേഹം മുഴുകുകയും ചെയ്തു.

ഏതാനും നാളത്തെ എണ്ണമറ്റ പരീക്ഷണങ്ങളുടെ ഫലമായി, അദ്ദേഹം ഒരു യന്ത്രം നിർമ്മിച്ചെടുത്തു. അതിൽ, ഒരു ബട്ടൺ അമർത്തുന്നതു കൊണ്ടുതന്നെ, എക്സ്റ്റേകൾ പുറപ്പെടുകയും, അവയുടെ സഹായത്താൽ ഒരു കണ്ണാടിത്തകിടിൽ ഉരായ പതിയുകയും ചെയ്യുന്ന രീതിയിൽ ഉള്ള സജ്ജീകരണങ്ങൾ കൂട്ടിയിണക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. എക്സ്റ്റേയെ സംബന്ധിക്കുന്ന നിരവധി പ്രായോഗിക വിജ്ഞാനശകലങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചു കൊണ്ടുള്ള ക്രമീകരണങ്ങൾ ആ യന്ത്രത്തിൽ സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഏറ്റവും നവീനവും, പുണ്യമായ തോതിൽ സ്വതന്ത്രവുമായിരുന്ന പ്രസ്തുത മാതൃകയ്ക്ക് അദ്ദേഹം ഉടൻതന്നെ രജിസ്ട്രേഷൻ അപേക്ഷിക്കുകയും, 1896-ൽ അതിന് രജിസ്ട്രേഷൻ നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

സാധാരണ ഗതിയിൽ ഗോചരമല്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ എക്സ്റ്റേകളുടെ സഹായത്താൽ കാണാൻ സാധിക്കുമെന്ന ആശയത്തിന് അത്യന്തം പ്രായോഗികവും പ്രയോജനകരവുമായ ഒരുപയോഗം, മനുഷ്യശരീ

രത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന അവയവങ്ങളെ കാണുക എന്ന ആശയഗതിയിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുവെന്ന് ഗ്രീൻ മനസ്സിലാക്കി. അതനുസരിച്ചു മനുഷ്യശരീരത്തെ എക്സ്റേ പരിശോധനക്കു വിധേയമാക്കാൻ വേണ്ടിയുംകൂടി ഉപകരിക്കുന്ന വിധത്തിലായിരുന്നു, ഗ്രീനിന്റെ പുതിയ എക്സ്റേ യന്ത്രം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. എന്നാൽ ഈ ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്താൽ ശരീരാവയവങ്ങളുടെ എക്സ്റേ ഫോട്ടോകൾ എടുക്കുന്ന പരിപാടിക്ക് ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ സ്വീകരണം കിട്ടിയില്ല. ഈ രശ്മികൾ ശരീരത്തിൽ കൂടിക്കടക്കുന്നത് ശരീരത്തിന്, വിശേഷിച്ചു അസ്തികൾക്ക്, അത്യന്തം ഹാനികരമാണെന്നായിരുന്നു ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ധാരണ. റോൻറജൻ എക്സ്റേ കണ്ടു പിടിച്ച കാലത്തുതന്നെയുണ്ടായിരുന്ന ഈ തെറ്റിദ്ധാരണയെ നീക്കം ചെയ്യുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ള പ്രചരണങ്ങൾ ആരും നടത്തിയിരുന്നില്ല. എക്സ്റേയ്ക്ക് പ്രായോഗികമായ ഉപയോഗം ഉണ്ടാകത്തക്കവിധം ആരും അതിനെ മുമ്പോട്ടു കൊണ്ടുവന്നതുമില്ല.

34. എക്സ്റേയ്ക്ക് അംഗീകാരം.

ജനസാമാന്യത്തിൽ കടന്നുകൂടിയിരുന്ന തെറ്റിദ്ധാരണയുടെ ഉത്തരവാദികൾ മുഖ്യമായും ചില ഡാക്ടർമാരായിരുന്നു. അവർക്ക് അറിയാമായിരുന്ന വിദ്യകളെക്കാൾ മെച്ചപ്പെട്ട ഉപാധികളിൽകൂടി രോഗപരി

ശോധന നടത്തുന്നതിനെതിരായി അവർ പ്രചാരണ വേല ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാലും ഗ്രീനിൽ എക്സ്റ്റേയുടെ ഭാവിയിെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രതീക്ഷ വളരെ വലുതായി അവശേഷിച്ചു. അദ്ദേഹം പലരോടും അതേപ്പറ്റി സംസാരിച്ചു മിരുന്നു.

“ബെത്തൽ ക്രോയിഡോൺ” (Mr. Bethel Croydon) എന്നപേരുള്ള ഒരു വ്യവസായി ഈ നവീന കണ്ടുപിടിത്തത്തിൽ ആകൃഷ്ടനായി. പൗരസ്ത്യദേശങ്ങളിലുള്ള സാധനങ്ങൾ വലിയ തോതിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഇറക്കുമതിചെയ്ത് വ്യാപാരം നടത്തി ധാരാളം പണം സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ക്രോയിഡോൺ അതിശയകരമായോ, നൂതനമായോ, ശ്രദ്ധയിൽപെടുന്ന വസ്തുതകളിൽ വലിയ താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും അവയുടെ പ്രോത്സാഹനത്തിനു വേണ്ടി വളരെ പണം ചെലവു ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന സ്വഭാവക്കാരനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വളരെ പണം ചെലവാക്കി എക്സ്റ്റേയുടെ ഒരു പരസ്യപ്രദർശനം ജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ നടത്തുവാൻ സൗകര്യം ഉണ്ടാക്കുകയും പ്രദർശനത്തിനുള്ള ഉപകരണങ്ങളുമായി വന്നുചേരുകയും ഗ്രീനിനെ ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്തു. ഓക്സ്ഫോർഡിലെ സംഗീത മന്ദിരത്തിലെ വലിയ ഹാൾ ഇതിലേയ്ക്കു വേണ്ടി ക്രോയിഡോൺ സമ്പാദിച്ചെടുത്തു. അവിടെ എക്സ്റ്റേയുടെ മാററിനി പ്രദർശനങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. മരംകൊണ്ടുള്ള ഒരു പെട്ടിയിൽ ആദരണങ്ങൾ നിക്ഷേപിക്കുകയും എക്സ്റ്റേയുടെ

പ്രവർത്തനം മൂലം ആഭരണങ്ങളുടെ ഹായ സ്ക്രീനിൽ പരിച്ഛിദധകയും ചെയ്തു.

എക്സ്റ്റേ ശരീരത്തിനുള്ളിൽ കടന്നാൽ യാതൊരുവിധ ദുഷ്ടവും സംഭവിക്കുന്നതല്ലെന്ന് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ സാക്ഷിപത്രങ്ങളോടെ നല്ല പ്രചരണവും അവിടെ നടത്തപ്പെട്ടു. ശരീരത്തിനുള്ളിലെ അസ്ഥികളുടെ രൂപം എക്സ്റ്റേയിൽ കൂടി കാണാമെന്ന ഗ്രഹിച്ച പൊതുജനങ്ങൾ, ആ കാഴ്ച കാണുന്നതിന് ധാരാളമായി അവിടെ വരികയും തങ്ങളുടെ കയ്യിലേയും പാദങ്ങളിലേയും അസ്ഥികളെ കൗതുകത്തോടെ കാണുകയും ചെയ്തു തുടങ്ങി. അക്രട്ടത്തിൽ ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുൻപ് യുദ്ധസേവനത്തിൽ നിന്നും വിരമിച്ച ഒരു അഡ്മിറൽ എക്സ്റ്റേ പ്രദർശനം കാണുന്നതിന് വന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈക്കുഴയിൽ ഏതാനും വാഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് ഒരു വെടിയുണ്ടയോറു ക്ഷതം പറ്റിയിരുന്നു. വെടിയുണ്ടയുടെ ഭാഗം അന്ന് എടുത്തുമാറ്റപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എങ്കിലും മുറിവേറാതെ ഇപ്പോഴും വേദനയുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈക്കുഴ എക്സ്റ്റേ പരിശോധനയ്ക്ക് വിധേയമാക്കപ്പെട്ടു. സൂചിപോലെ അല്പം നീണ്ടതും വളരെ നേർമ്മയുള്ളതുമായ ഒരു ചെറിയ ഇരുമ്പുകഷണം വേദനയുള്ള ഭാഗത്തു് ശരീരത്തിനുള്ളിൽ ഇരിക്കുന്നതായി കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടു. ഉടൻതന്നെ വിദഗ്ദ്ധനായ ഒരു ഡാക്ടർ ആപ്പറേഷൻ നടത്തി അതിനെ

എടുക്കുകയും, അഡ്മിറലിന്റെ വേദന അതോടെ തീരുകയും ചെയ്തു.

ഈ സംഭവം വലിയ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി. പ്രദർശനം പൂർത്തിയാക്കി വീട്ടിലേയ്ക്കു മടങ്ങിയ ഗ്രീനിന് പ്രസിദ്ധനായ ഒരു ഡോക്ടറിൽനിന്നും ഒരു ക്ഷണം ലഭിച്ചു. അഡ്മിറലിന്റെ കയ്യിലെ ഇരുമ്പു സൂചി കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ട കാര്യം ഈ ഡോക്ടർ അറിഞ്ഞിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചികിത്സയിലിരുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടിക്ക് ഒരു കാൽവിരലിൽ ഒരു സൂചി മുറിയുടെ അഗ്രം കടന്നുപോയിരുന്നു. സൂചികൊണ്ടു മുറിഞ്ഞ സ്ഥാനത്തുനിന്നും അതു നീങ്ങി തൊലിയുടെ അടിയിൽ ഏതോ രക്തക്കുഴലിൽ പ്രവേശിച്ചു് അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും മാറിമാറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പാദം മുഴുവനും നീരുകൊണ്ടു് വീർത്ത നിലയിലായി; ആകമാനം സഹിക്കാനാവാത്ത വേദനയും ഏതു സ്ഥാനത്താണ് സൂചിമുറി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്ന് ശരിയായി കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിക്കാതെ ഡോക്ടർ കഴിഞ്ഞുകയായിരുന്നു. ഒടുവിൽ ഗ്രീനിന്റെ എക്സ്പ്രെസ്സ് ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായം തേടാമെന്ന് തീരുമാനിച്ചു് ഗ്രീനിന് എഴുതുകയാണുണ്ടായതു്. എക്സ്പ്രെസ്സെത്തിരായി പ്രചാരവേലപോലും നടത്തിയിരുന്ന ഈ ഡോക്ടർ ഈ വിധം ഒരു ക്ഷണം അയച്ചതു് ഗ്രീനിന് വളരെ സന്തോഷകരമായി. അദ്ദേഹം തന്റെ ഉപകരണങ്ങളുമായി ഡോക്ടറുടെ ചികിത്സാലയത്തിലെത്തി.

പരിശോധനയിൽ രോഗിയുടെ കാലിൽ സൂചി ഇരുന്ന ഭാഗം വ്യക്തമായി തെളിയിക്കപ്പെട്ടു. നിമിഷനേരത്തിനുള്ളിൽ ചെറിയൊരു ഓപ്പറേഷൻമൂലം സൂചി മാററപ്പെടുകയും രോഗിക്ക് പൂർണ്ണമായ സുഖം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ രണ്ടു സംഭവങ്ങളും ബ്രിട്ടനിൽ വല്ലാത്ത കോളിളക്കം തന്നെയുണ്ടാക്കി. വൈദ്യമാസികകൾ ഈ വാർത്തയ്ക്ക് വളരെ വലിയ പ്രസിദ്ധീകരണം കൊടുത്തു. അതുമുതൽ രോഗപരിശോധനയ്ക്ക് എക്സ്പ്രെസ് വളരെ പ്രചാരത്തിൽ വന്നുതുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

എക്സ്പ്രെസുയുടെ ഉപയോഗം പലരും തേടിത്തുടങ്ങിയതോടുകൂടി, ഗ്രീനിന് പ്രാരംഭ ഘട്ടത്തിൽ ധാരാളം പണം കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ എക്സ്പ്രെസുയുടെ ഉപയോഗം പലരും സ്വീകരിക്കുകയും നല്ലൊരു വരുമാനത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗമായി പലരും അതിനെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. പീലക്കാലങ്ങളിൽ എക്സ്പ്രെസുയിൽ തന്നെ പുരോഗമനപരമായ നിരവധി പരിഷ്കാരങ്ങൾ പല വിദഗ്ദ്ധന്മാരും നടപ്പിൽ വരുത്തി. അതുവഴിക്കുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ഗ്രീൻ പിൻതുടർന്നില്ല. എക്സ്പ്രെസുയുടെ ഉപയോഗംകൊണ്ട് പ്രാരംഭഘട്ടത്തിൽ ഗ്രീൻ കുറെ പണം സമ്പാദിച്ചതോടുകൂടി അതുകൊണ്ട് വിനിയോഗിച്ചു പുതിയൊരു ശാസ്ത്രശാലയിൽ അദ്ദേഹം ചാടിവീണ്, ആ വഴിക്ക് പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിത്തുടങ്ങി. എക്സ്റേ കൊണ്ട് ധാരാളം സമ്പാദ്യമുണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള ഭാഗ്യവും മാറു

ഉളവക്കാൺ സിദ്ധിച്ചത്. ഗ്രീനിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഉടനീളം ഈ വിധമുള്ള സംഭവഗതിയാണ് നാം വീക്ഷിക്കുന്നത്.

35. മഷി കൂടാതെയുള്ള അച്ചടി.

എക്സ്പ്രസ്സിൽ നിന്നും ഗ്രീൻ സമ്പാദിച്ച പണവും സ്വയം സമ്പന്നനാകുന്നതിനു വേണ്ടി അദ്ദേഹം വിനിയോഗിച്ചില്ല. ശാസ്ത്രലോകം ഭാവിയ്ക്കൽ വളരെയേറെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയ ഒരു നൂതന നാശയന്ത്രത്തെ സഹലീകരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ആ തുക മുഴുവനും ചിലവഴിച്ചു തീർത്തു. മഷി കൂടാതെയുള്ള അച്ചടിയായിരുന്നു അടുത്ത ഗവേഷണ വിഷയം. ഒരു പ്രത്യേക വിധത്തിൽ സജ്ജമാക്കിയ കടലാസ്സിൽ മഷി കൂടാതെ വിദ്യുച്ഛക്തികൊണ്ട് രേഖകൾ ജനിപ്പിക്കുക എന്നുള്ളതായിരുന്നു ഗ്രീനിന്റെ നൂതന പരീക്ഷണങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം. അതിൽ അദ്ദേഹം ഏറക്കുറെ വിജയിക്കുകയും ചെയ്തു. പരീക്ഷണങ്ങൾ വിജയത്തിലെത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് നല്ലൊരു തുക കടബാധ്യതയായി ശേഷിച്ചു.

36. “എഡിത് ഫാരിസൺ”

ഗ്രീനിന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്ക്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലെ സകല രഹസ്യങ്ങളും വിശദാംശങ്ങളും അറിയാമെന്നായിരുന്നു എല്ലാവരുടേയും ധാരണ. ഈ ധാരണ തെറ്റാണെന്ന് തെളിയിച്ച ഒരു സംഭവം

ഉണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വകാര്യ ഉപയോഗത്തിലിരുന്ന മേശയുടെ ഒരു അറ്റ യാദൃച്ഛികമായി ശിഷ്യന്മാരിലൊരാൾ തുറന്നുനോക്കാനിടയായി. നൂറു പുത്തനായ പതിനെട്ടു ജോടി റബ്ബർ കയ്യറകൾ അതിന്റെ ഓരറത്തു് അടുക്കി വച്ചിരിക്കുന്നത് അയാൾ കണ്ടു. അതിനെപ്പറ്റി യാതൊരു വിശദീകരണവും ആർക്കും കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. അത്യന്തം രഹസ്യമായി സൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന ഏതോ സംഭവങ്ങൾ അതിന്റെ പിന്നിലുണ്ടെന്നു മാത്രം ശിഷ്യന്മാർ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ഗൗരവതരവും, ഹീനവുമായ ഏതോ കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ ഗുരുനാഥൻ ഉൾപ്പെട്ടവരെന്നുണ്ടായിരിക്കാമെന്ന് അവർ സംശയിച്ചു. എന്നാൽ ഗുരുവിനോടു് അതിന്റെ രഹസ്യം എന്താണെന്നു ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കാൻ ആരും ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല.

ഒരു ദിവസം, അപ്രതീക്ഷിതമായി, നാണക്കം ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരു യുവതിയെ കൈയ്യുപിടിച്ചുകൊണ്ടു് ഗ്രീൻ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലാബറട്ടറിയിൽ വന്നു കയറി, അവരെ അവിടെയുള്ളവർക്കു് പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു. “ഇന്ന് ഞങ്ങളുടെ വിവാഹം നടന്നിരിക്കുന്നു; ഇതു് എഡിത് ഹാരിസനാണു്” എന്ന ദ്വേഹം പരഞ്ഞതു കേട്ടു് എല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു പോയി.

ഗ്രീനിനെ അടുത്തറിയാമായിരുന്നവരിൽ നിന്നു പോലും ഗ്രീൻ മറച്ചുവച്ചിരുന്ന ഒരു രഹസ്യ

മായിരുന്നു എഡിത് ഹാരിസനുമായി ഉണ്ടായ പ്രണയം. എഡിത് ഒരു വലിയ വ്യാപാരശാലയിൽ, കയ്യറകൾ വില്ക്കുന്ന കൗണ്ടറിലെ വില്പനക്കാരിയായിരുന്നു. യാദൃച്ഛികമായി അവരെ കണ്ടുമുട്ടിയതു മുതൽ ഗ്രീനിന് അവരിൽ ഒരുഭിനിവേശം ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങി. ഇക്കാര്യം അവരോടു പറയുന്നതിന് ചില തടസ്സങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് തന്നെ തോന്നി. എഡിത്തിന് അദ്ദേഹത്തെക്കാളും ഇരുപതു വയസ്സിന് പ്രായം കുറവായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തേക്കാളും പൊക്കവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരെ കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനും, അവരോട് എന്തെങ്കിലും സംസാരിക്കാനുള്ള അവസരം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും വേണ്ടി, അദ്ദേഹം അവരുടെ പക്കൽനിന്നും കൂടെ കൂടെ കയ്യറ വാങ്ങുക പതിവായി സ്വീകരിച്ചു തുടങ്ങി. എഡിത്തും ക്രമേണ അദ്ദേഹത്തിൽ താല്പര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു.

ഏകദേശം ആറുമാസക്കാലം കൊണ്ടാണ് 18 സെററ് കയ്യറകൾ വാങ്ങിയത്. അപ്പോഴേയ്ക്കും തന്റെ ആഗ്രഹം എഡിത്തിനോട് തുറന്നു പ്രകടിപ്പിക്കുവാനുള്ള ധൈര്യം ഗ്രീനിനുണ്ടായി. അദ്ദേഹം അവരോട് വിവാഹാലോചന നടത്തുകയും, എഡിത്ത് അതിന് സന്തോഷപൂർവ്വം സമ്മതിക്കുകയുമാണുണ്ടായത്. അവർ തമ്മിലുള്ള വിവാഹം നടക്കുന്നതിന് രണ്ടാഴ്ചകൾക്കു മുമ്പ്, ഗ്രീനിന്റെ മൂത്ത പുത്രിയായ എത്തലിന്റെ വിവാഹം നടന്നി

അന്നു, ഗ്രീനിന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാൾ തന്നെയായിരുന്നു എത്തലിനെ വിവാഹം ചെയ്തത്. ഒരു ഭവനത്തിൽ താമസമായ എത്തലും, എഡിത്തും ഉററ സ്നേഹിതകളായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

37. വിവാഹത്തിനു ശേഷം.

മഷി കൂടാതെയുള്ള അച്ചടിസമ്പ്രദായത്തിന്റെ കണ്ടുപിടിത്തം ഗ്രീൻ പൂർത്തിയാക്കിയപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടാം വിവാഹം നടന്നത്. കഡുംബം പുലർത്തിപ്പോകുന്ന പ്രശ്നം അദ്ദേഹത്തെ വല്ലാതെ അലട്ടി. എന്നാൽ, വിദ്യുച്ഛക്തികൊണ്ടുള്ള അച്ചടിയേപ്പാടു് ഇതിനിടെ പ്രായോഗികമായി വളരെ വികസിക്കുവാൻ സംഗതിയായി. അച്ചടിശാലകളുടെ ഉപയോഗത്തിന് മഷി നിർമ്മിച്ചു വലിയ തോതിൽ വ്യാപാരം നടത്തിവന്നിരുന്ന ചില സ്ഥാപനങ്ങളെ സാരമായി ഉലയ്ക്കത്തക്ക തോതിൽ പോലും ഈ വ്യവസായം വളർന്നുവന്നു. അന്തർദ്ദേശീയ പ്രാധാന്യമുള്ള മൂലധനം മുടക്കോടുകൂടി ഈ വ്യവസായത്തിന് വലിയൊരു കമ്പനി ലണ്ടനിൽ സ്ഥാപിതമായി. ഇതിന്റെ സാങ്കേതിക വശങ്ങളെപ്പറ്റി ഉപദേശം നൽകുന്നതിനും, കമ്പനിയുടെ പ്രവർത്തനം ശരിപ്പെടുത്തുന്നതിനും വേണ്ടി ഗ്രീനിന് അനേകായിരം പവൻ പ്രതിഫലം ലഭിച്ചു. കമ്പനിയിലെ ഒരു ഡയറക്ടറായി അദ്ദേഹം നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഭാരിച്ച ഒരു തുകയ്ക്ക്

കമ്പനിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഓഫീസുകളും നീക്കിവെക്കപ്പെട്ടു. ഗ്രീൻ പെട്ടെന്ന് സമ്പന്നനായി. സുഖലോലുപമായ ഒരു ജീവിതം നയിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം തുടങ്ങി. തന്റെ ചെറുപ്പക്കാരിയായ ഭാര്യയുമായി വിനോദയാത്രകൾ ചെയ്തും, വിരുന്നു സല്ക്കാരങ്ങൾ നടത്തിയും അദ്ദേഹം ധാരാളം പണം ചെലവാക്കി. എസക്സിൽ “ഡോവർ കോർട്ട്” എന്ന സ്ഥലത്ത് അദ്ദേഹം ഒരു ഭവനം വാങ്ങുകയും, അവിടെ അത്യന്തം സുഖകരമായ ജീവിത സൗകര്യങ്ങൾ കൂട്ടിയിണക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ ജീവിത സുഖങ്ങൾ കഴിച്ച് ഒരു കൊല്ലം നീണ്ടുനിന്നതേയുള്ളൂ. സ്വാഭാവികമായ നിറവിശേഷങ്ങൾ ഫിലിമിലൂടെ സ്ക്രീനിൽ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള സാധ്യതകൾ ആരാഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള പരീക്ഷണങ്ങളിൽ വ്യാപൃതനാവുകയും, അതിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം തന്റെ സകല സമ്പത്തിനേയും ചുരുക്കിയ കാലംകൊണ്ട് വിനിയോഗിച്ച് അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. 1899-മാണ്ടായപ്പോഴേയ്ക്കും, പണം കടം വാങ്ങുന്നതിനു വേണ്ടി പലരോടും യാചിക്കുന്ന പരിതസ്ഥിതിയിലെത്തിച്ചേർന്ന് വിധത്തിലാണ് നാം അദ്ദേഹത്തെ കാണുന്നത്.

37. സിനിമയുടെ വികസനം.

ഗ്രീൻ 1889-ൽ പുത്തിയാക്കിയ ചലച്ചിത്ര ഗവേഷണത്തിന്റെ മാരൊലികൾ, ഗ്രീനിന്റെ

പരീക്ഷണശാലയുടെ അതിർത്തികളെ ഭേദിച്ചുകൊണ്ട് ഇംഗ്ലണ്ടിനു പുറത്തുള്ള ശാസ്ത്രീയ സങ്കേതങ്ങളിൽ കോളിളക്കമുണ്ടാക്കുകയും, അദ്ദേഹം വ്യാപാരിക്ക് 500 പവൻ വിലയ്ക്കു വിറ്റ പേറാൻറ്, വ്യാപാരിയുടെ അലമാരയിൽ വെച്ചിട്ടും കാണാതെ വിശ്രമിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ, പൗരാജ്യങ്ങളിൽ അനുകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു വന്നിരുന്നു. സിനിമയുടെ ആദ്യകാല ചരിത്രത്തിലേക്ക് രസകരമായ ഒരെത്തിനോട്ടമെന്ന നിലയ്ക്ക് അങ്ങനെയുള്ള സംഭവങ്ങളുടെ ഒരു ലഘുചിത്രം ഇവിടെ പകർത്താമെന്നാണു കരുതുന്നത്. അമേരിക്ക, ഫ്രാൻസ് എന്ന രണ്ടു രാജ്യങ്ങളിൽ കൂടിയാണ് നമുക്ക് മുഖ്യമായും കടന്നുപോരേണ്ടി വരുന്നത്.

38. കൈനട്ടോ സ്കോപ്പ്.

ചലച്ചിത്രങ്ങളെപ്പറ്റി തനിക്കു ലഭിച്ച അറിവുകളെപ്പറ്റി ഗ്രീൻ അമേരിക്കൻ ശാസ്ത്രജ്ഞനായ എഡിസൻ എഴുതിയിരുന്ന വിവരം നാം മുകളിൽ കണ്ടെല്ലോ. ആ വിവരങ്ങളെ എഡിസൻ എത്രകണ്ടു പ്രയോജനപ്പെടുത്തി എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി യാതൊരറിവും നമുക്കില്ല. അവയെ ശരിയായി പരിശോധിക്കാനിടവരുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ അവ എഡിസന്റെ ലാബറട്ടറിയുടെ ബഹളത്തിൽപെട്ട് നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയതായിട്ടാണ് ഊഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. സ്വതന്ത്രമായ പരീക്ഷണങ്ങളിലൂടെ, ചലനചിത്രത്തിന്റെ ഒരു പ്രയോഗം അദ്ദേഹം സംവിധാനം ചെയ്തു

“കൈനട്ടോസ്കോപ്പ്” എന്ന ഒരു യന്ത്രസാമഗ്രിയിലൂടെ പ്രയോഗിച്ചു. കേവലം അൻപതടിനീളം മാത്രമുള്ള ഫിലിമിലായിരുന്നു, “കൈനട്ടോസ്കോപ്പി” നാവശ്യമായ ചിത്രം നിർമ്മിച്ചിരുന്നത്. ഫിലിം നിർമ്മിക്കുന്നതിനുപയോഗിച്ച മേശയുടെ നീളത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് ഫിലിമിന്റെ നീളം അൻപതടിയാക്കിയതെന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത്. എഡിസൺ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഫിലിം, ഇന്നത്തെ സിനിമാ ലോകത്തിൽ ഉപയോഗത്തിലിരിക്കുന്ന ഫിലിമിനേളം മാത്രം വീതിയുള്ളതുമായിരുന്നു. ഫിലിമിന്റെ രണ്ടു വശത്തുമുള്ള ചെറു സൂഷിരങ്ങളിൽ കോർന്ന പല്ലുകളുടെ സഹായത്താലാണ്, ഫിലിം റോൾ പിരിഞ്ഞു വന്നു കൊണ്ടിരുന്നത്. ഏകദേശം ഒരു ടൺ തൂക്കം വരുന്നതായിരുന്നു പ്രദർശനയന്ത്രം. അതിനകത്താണ്, കാണികൾക്കു കാണാവുന്ന രീതിയിൽ ഛായ പതിയുന്ന സ്ക്രീനറുപെടെയുള്ള സകല സംവിധാനങ്ങളും ക്രോഡീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഒരു പ്രത്യേക സൂഷിരത്തിൽകൂടി യന്ത്രത്തിന്റെ ഉള്ളിലേയ്ക്ക് നോക്കുന്ന ഒരാളിനു മാത്രമേ ചലച്ചിത്രത്തെ കാണാൻ സാധിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ഒരു സെക്കൻറിൽ നാല്പത്തെട്ടു ചിത്രങ്ങൾ വീതം പ്രദർശിപ്പിച്ചാണ് ചലന ചിത്രത്തിന്റെ സംവിധാനം എഡിസൺ നിർമ്മിച്ചിരുന്നത്. അൻപതടി മാത്രം നീളമുണ്ടായിരുന്ന കൈനട്ടോസ്കോപ്പിലെ ഫിലിം, കേവലം പതിമൂന്നു സെക്കൻറു മാത്രം നീണ്ടു നില്ക്കുന്ന പ്രദർശനത്തിന്നേ വക നൽകിയിരുന്നുള്ളൂ.

1893-ൽ അദ്ദേഹം കൈനട്ടോസ്കോപ്പിനെ അമേരിക്കയിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത് പേറ്റൻറ് സമ്പാദിച്ചു. ഇതിൽ കവിഞ്ഞു, കൈനട്ടോസ്കോപ്പിനെ പ്രചാരത്തിൽ കൊണ്ടു വരുന്നതിന് അദ്ദേഹം യാതൊന്നും ചെയ്തില്ല. കൈനട്ടോസ്കോപ്പ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരീക്ഷണശാലയിൽ സൈപരമായി വിശുദ്ധം കൊണ്ടു തേയുളളു.

എഡിസിങ്ങ് കണ്ടുപിടിച്ചിരുന്ന ഫോണോഗ്രാഫിന്റെ പ്രചാരണം അത്യന്തം വാശിയോടെ നടത്തുകയും, അതിനെ ഒരു വ്യവസായമായി ഉയർത്തി ധാരാളം സമ്പാദ്യമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന കൊളംബിയൻ “തോമസ് ലംബാർഡ്” (Thomas R. Lombard) എന്ന ഒരാൾ എഡിസിന്റെ ഗവേഷണശാലയിൽ ഈ ഉപകരണം കണ്ടുമുട്ടി. പുറത്തു കൊണ്ടുവരാവുന്ന നല്ലൊരാശയം അയാൾ അതിൽ ദർശിച്ചു. ഇതു സംഭവിച്ചത് 1894-ൽ മാത്രമായിരുന്നു. താമസിയാതെ ചിക്കാഗോയിൽ നടക്കുവാനിരുന്ന “കൊളംബിയാ” പ്രദർശനത്തിൽ കൈനട്ടോസ്കോപ്പ് പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം അനുവാദം ആവശ്യപ്പെടുകയും, അതിനെപ്പറ്റി വലിയ പ്രസിദ്ധീകരണം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, തക്കസമയത്തിന് നല്ലൊരു യന്ത്രം തയ്യാറാക്കിയിട്ടാത്തതിനാൽ പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെ കൊളംബിയാ പ്രദർശനത്തിൽ കൈനട്ടോസ്കോപ്പിന്റെ പ്രദർശനം നടന്നില്ല.

1894 ഏപ്രിൽ 14-ാംനു കൈനൊട്ടോസ്കോപ്പ് പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി, ന്യൂയോർക്ക്സിറ്റിയിൽ ഒരു പ്രത്യേക പ്രദർശന സംഘടിപ്പിച്ച്, അവിടെ ആദ്യമായി അത് പൊതുജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയും, വളരെ അധികം ധനം അതിലൂടെ സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തു. മുരങ്ങിയ സമയംകൊണ്ട് അവസാനിക്കുന്ന ചെറിയ സംഭവങ്ങളുടെ ചിത്രീകരണം മാത്രമേ അതിൽ കാണിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. എങ്കിലും ചിത്രങ്ങൾ സ്വയം ചലിച്ച് പ്രവർത്തി ചെയ്യുന്നതായി കാണിക്കുന്ന അത്തരം സംഭവത്തെ അടക്കാനാവാത്ത കൗതുകത്തോടെ അനേകലക്ഷം ജനങ്ങൾ വീക്ഷിച്ചു തുച്ഛമായി.

ഇപ്രകാരം ജനങ്ങൾ കണ്ടത് ഏതാനും സെക്കൻഡുകൾമാത്രം നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന ലഘുചിത്രങ്ങളായിരുന്നു. കായികാഭ്യാസങ്ങൾ, ചെറിയ ഗൃത്തങ്ങൾ, കുട്ടികൾ “സ്കിപ്പ്” ചെയ്ത് കളിക്കുന്നത്, കുരങ്ങുകളുടെ കുട്ടികൾ തുടങ്ങിയ ചെറിയ സംഭവങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു ആ കാഴ്ചകളുടെ പ്രതിപാദ്യ വിഷയം. യന്ത്രത്തിന്റെ ഒരു വശത്തുള്ള ഭാഗത്തിൽ കാഴ്ചയുടെ റിക്കററിന്റെ വിലയുള്ള പ്രത്യേക നാണയം നിക്ഷേപിക്കുകയും, അതിനുശേഷം നോക്കാനുള്ള സൂഷിരത്തിൽകൂടി നോക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട്, ഒരു ഫാൻഡിൽ തട്ടുന്നതോടുകൂടി ഫിലിം പ്രവർത്തിക്കുകയും, യന്ത്രത്തിലുള്ള സ്ക്രീനിൽ ചലനചിത്രം കാണുകയും

ചെയ്യുമായിരുന്നു. വളരെ വ്യക്തമായ വിധത്തിൽ ചിത്രം കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. പഴയ സ്ത്രീനിൽ ചിത്രങ്ങൾക്ക് മുക്കാലടി പൊക്കം മാത്രമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ചിത്രങ്ങളുടെ ചലനത്തിനൊത്തു് ശബ്ദ വിശേഷം കേൾക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ കൈനട്ടോസ്ക്കോപ്പിനകത്തു് നല്ലൊരു ഫോണോഗ്രാഫ് ഘടിപ്പിച്ചും പ്രവർത്തിപ്പിച്ചിരുന്നു. നാണയങ്ങൾ വീഴുന്നപെട്ടി വളരെ വലുതായിരുന്നില്ല. ആ പെട്ടി പെട്ടെന്നു നിറയുകയും അതിനെ പ്രദർശകർ മാറുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ പ്രദർശനം രാത്രിയും പകലും തുടർച്ചയായി ഏതാനും മാസങ്ങൾ നടക്കുകയുണ്ടായി. ശേഷിച്ച സംഭവവികാസങ്ങൾക്ക് എഡിസിൻ ഉത്തരവാദിയിയിരുന്നില്ലെങ്കിലും ഈ പ്രദർശനത്തോടുകൂടി വൻതോതിലുള്ള സിനിമാപ്രദർശനവ്യവസായത്തിനു് അടിത്തറ പാകപ്പെട്ടു.

അതൊരു വസന്തകാലാരംഭമായിരുന്നു. ആ വസന്തകാലത്തു്, എഡിസിന്റെ ഉല്പാദനശാലയിൽ നിന്നും നിരവധി കൈനട്ടോസ്കോപ്പ് യന്ത്രങ്ങൾ കയറ്റുമതി ചെയ്യപ്പെട്ടു. അമേരിക്കയുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട എല്ലാ ഭാഗത്തുമുള്ള വിനോദ സ്ഥലങ്ങളിലും, വ്യാപാരകേന്ദ്രങ്ങളിലും, കൈനട്ടോസ്കോപ്പ് പ്രദർശന വ്യവസായപരമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽതന്നെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ഇംഗ്ലണ്ടിലും, യൂറോപ്പിലെ മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലും എത്തിച്ചേർന്ന കൈനട്ടോസ്കോപ്പുകൾ, ആ രാജ്യ

ങ്ങളിൽ പ്രത്യേകമായ യന്ത്രനിർമ്മാണത്തിന് വഴിതെളിച്ചു. എഡിസൻ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിരുന്ന 'പേററൻറ്' അമേരിക്കയ്ക്ക് മാത്രം ബാധകമായിരുന്നതിനാൽ മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ കൈനട്ടോസ്കോപ്പ് നിർമ്മിക്കുന്നതിന് യാതൊരു നിയമ തടസ്സവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആദ്യത്തെ കൈനട്ടോസ്കോപ്പ് വിജയകരമായി നിർമ്മിച്ച് സംയോജിപ്പിക്കുന്നതുവരെ, അതിന് എഡിസൻ വേണ്ടിവന്ന മൊത്തം ചെലവ് ഇരുപത്തിനാലായിരത്തിത്തൊറുപതിനെട്ട് (24,118) ഡോളറാണെന്ന് ഒരു കണക്കു കാണുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈനട്ടോസ്കോപ്പിനാവശ്യമായ ഫിലിമുകൾ നിർമ്മിച്ചുവന്നിരുന്നത് 'West Orange' എന്ന ഒരു സ്ഥലത്തു സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന ഒരു ചെറിയ സ്റ്റുഡിയോയിലായിരുന്നു.

ഭൂമിയിലെ ആദ്യത്തെ ഫിലിം സ്റ്റുഡിയോ എന്നറിയപ്പെടുന്ന പ്രസ്തുത സ്ഥാപനത്തെ "ബ്ലാക്കുമേരിയ" (Black Maria) എന്നാണ് ആളുകൾ വിളിച്ചുവന്നിരുന്നത്. കറക്കുമേശയുടെ തത്പരനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു പ്ലാറ്റ്ഫോമിൽ കയറി വയ്ക്കപ്പെട്ട ഒരു ഷെഡായിരുന്നു പ്രസ്തുത സ്റ്റുഡിയോ. അത് നല്ല കറുത്ത പെയിൻറുകൊണ്ട് നല്ലപോലെ പെയിൻറ് ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് 'Black Maria' എന്ന് അതിന് പേര് ലഭിച്ചത്. ഫോട്ടോകൾ പിടിച്ചിരുന്നത് സൂര്യപ്രകാശത്തിന്റെ സഹായത്തിലായിരുന്നു. സ്റ്റുഡിയോ കയറിയിരുന്ന പ്ലാറ്റ്

ഹാരത്തെ ചുറ്റിച്ച് സൂര്യപ്രകാശത്തിനഭിമുഖമായി വരുത്താൻ സാധിക്കത്തക്കവിധത്തിലായിരുന്നു അത് ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഈ സ്റ്റുഡിയോയുടെ അകത്തുകൊണ്ടു വന്നിരുന്ന രംഗസംവിധാനങ്ങൾ മാത്രമേ, ഫിലിമിൽ പകർത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ. സ്റ്റുഡിയോയ്ക്ക് വെളിയിലുള്ള സംഭവങ്ങളേയോ, സീനികളേയോ എഡിസിൻ ഫിലിമിൽ പകർത്തിയിരുന്നില്ല.

1894-ന്റെ അന്ത്യഘട്ടമായപ്പോഴേയ്ക്കും, ചലച്ചിത്രത്തെ പെട്ടിക്കകത്തുനിന്നും പുറത്തു കൊണ്ടുവരുന്നതിനുള്ള പരിപാടികളെപ്പറ്റി അമേരിക്കയിലെ ഗവേഷകന്മാർ ചിന്തിച്ചു തുടങ്ങി. എഡിസിന്റെ കൈനട്രോസ്കോപ്പു മാത്രമായിരുന്നു അവർക്ക് മാഗ്നീറ്റർനം നൽകിയിരുന്നത്. ഗ്രീനിന്റെ കണ്ടുപിടിത്തത്തിന്റെ പ്രാരംഭമുതൽതന്നെ ചിത്രം സ്ക്രീനിൽ പതിപ്പിച്ചിരുന്ന വിവരം ഈ ശാഖയിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന ആരും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഗ്രീനാണെങ്കിൽ, ചലച്ചിത്ര നിർമ്മാണ രംഗത്ത് എങ്ങുമേ കാണപ്പെട്ടിരുന്നുമില്ല. മുൻപറഞ്ഞ ആവശ്യത്തിന്റെ നിറവേറ്റലിനു വേണ്ടിയുള്ള പരിശ്രമങ്ങളിൽ നിന്നാണ്, ഇന്നറിയപ്പെടുന്ന പ്രൊജക്ടർ സമ്പ്രദായം ജന്മമെടുത്തത്. ഗ്രീൻ ഒരു ഫ്ലെൻസിന്റെ സഹായത്താൽ ചിത്രങ്ങളെ വലുതാക്കി സ്ക്രീനിൽ കാണിച്ചുവെന്നല്ലാതെ നവീനാശയമനുസരിച്ചുള്ള പ്രൊജക്ടർ അദ്ദേഹം സംവിധാനം ചെയ്തില്ല. അതിനു മുമ്പുതന്നെ സിനിമാരംഗം

അദ്ദേഹം ഉപേക്ഷിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. പ്രൊജക്ടർ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിന് എഡിസൻ ചില പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി. നിർഭാഗ്യവശാൽ, ഒരു പ്രത്യേക ചിന്താഗതിയാൽ പ്രേരിതനായി അദ്ദേഹം ആ വഴി ക്ഷുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. സമൂഹങ്ങൾക്ക് ഒന്നിച്ചു ചലനചിത്രം പ്രദർശിപ്പിച്ചാൽ ആ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പുതുതന്നെ നശിച്ചുപോക മെന്ന വിചിത്രമായ ചിന്താഗതിയിലാണു അദ്ദേഹം എത്തിച്ചേർന്നത്.

“വുഡ്വിൽ ലാതാം” (Woodvill Latham) എന്നു പേരായ ഒരു പെൻഷൻ പറ്റിയ സൈനിക ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കൈനട്ടോസ്കോപ്പും പ്രൊജക്ടറുമായി സംഘടിപ്പിച്ചു, കൗതുകകരമായ ഒരു യന്ത്രം 1895 ഫെബ്രുവരി 22-ാം നു ന്യൂയോർക്കിൽ വെച്ച് പത്രപ്രതിനിധികളുടെ ഒരു സമ്മേളനത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചു ചലച്ചിത്രത്തെ യന്ത്രത്തിനു വെളിയിലുള്ള സ്ക്രീനിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. അതിനെ അദ്ദേഹം “പാൻറോപ്റ്റിക്കോൺ” (Pantoptikon) എന്നാണു വിളിച്ചത്. അക്കാലം മേയ് മാസം 20-ാംനു ഈ യന്ത്രത്തിന്റെ പ്രയോഗം പൊതുജനങ്ങളുടെ മുമ്പിലും അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

39. ഹ്രാൻസിലെ അവതരണം.

പാൻറോപ്റ്റിക്കോൺ, ന്യൂയോർക്കിൽ പത്ര പ്രതിനിധികളുടെ സമ്മേളനത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിക്ക

പ്പെട്ടപ്പോൾ, ആ സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടിരുന്ന “അഗസ്റ്റി ലൂമറി” (Auguste Lumere) എന്ന ഒരു ഫ്രഞ്ചുകാരൻ അതിൽ അത്യന്തം ആകൃഷ്ടനായി. നാട്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തിയ ശേഷം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹപ്രവർത്തകനായിരുന്ന “ലോ” (Lows) എന്ന ഒരാളിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി, ലൂമറി, കൂടുതൽ പുണ്യതയെത്തിയ ഒരു യന്ത്രം സംവിധാനം ചെയ്തു. ലൂമറിയും ലോവും, ലയോൺസ് നഗരത്തിൽ പ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിച്ച ഫോട്ടോഗ്രാഫിക് ഉല്പാദകന്മാരായിരുന്നു. അവരുടെ നൂതനയന്ത്രത്തിന് അവർ 1895-ൽ ഒരു പേറ്റന്റ് രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത് പാരീസിലും, ലയോൺസ് നഗരത്തിലും വിജയകരമായി പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ നൂതന യന്ത്രത്തിന് “സിനിമാട്ടോഗ്രാഫ്” (Cinimatograph) എന്നായിരുന്നു അവർ പേരിട്ടത്. പാരീസിലെ ഒരു സുപ്രസിദ്ധ വിശ്രമമന്ദിരമായ “കഫേ ഡി പാരീസ്” (Cafe de Paris) എന്ന സ്ഥാപനത്തിന്റെ താഴത്തെ നിലയിൽ അവർ ഒരു പ്രദർശനശാല സംഘടിപ്പിക്കുകയും, അവിടെ ദിനപ്രതി അനേകായിരം സന്ദർശകരെ ആകർഷിക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ വളരെ ആദായകരമായി ചിത്ര പ്രദർശനം നടത്തുകയും ചെയ്തു.

40. തിയേറോഗ്രാഫ്

ഇന്നത്തെ മാതൃകയിലുള്ള പ്രൊജക്ടറിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രൊജക്ടർആദ്യമായി നിർമ്മിച്ചത് “തോമസ് അർമാന്ത്” (Thomas

Armat) എന്ന ഒരു വാഷിംഗ്ടൻ സപദേശി ആയിരുന്നു. ഫിലിമിലെ ഓരോ ചിത്രങ്ങളും, പ്രദർശനദീപത്തിനഭിമുഖമായി വരുമ്പോൾ അല്പസമയം വിശ്രമിക്കുന്നതിനും, അങ്ങനെ മാറിമാറി വരുന്ന ചിത്രങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായ വിധത്തിലുള്ള വെളിച്ചത്തിന്റെ നിയന്ത്രണം നൽകുന്നതിനും ഉള്ള സമ്പ്രദായങ്ങൾ ഇതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. 1895 സെപ്തംബർ മാസത്തിൽ കാട്ടൺ സ്റ്റേറ്റ് എക്സിബിഷൻ (Cotton states Exhibition) നിലാൺ ഇത് ആദ്യമായി പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. “വൈറാസ്കോപ്പ്” (Vitascope) എന്നായിരുന്നു ഇതിന് പേരിടപ്പെട്ടത്.

ഈ ശാഖയിലെ വിജ്ഞാനശകലങ്ങളെ സശ്രദ്ധം പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ശാസ്ത്രോപകരണ ഉല്പാദകൻ ലണ്ടനിലുണ്ടായിരുന്നു. “റോബർട്ട് പോൾ” (Robert W. Paul) എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര്. അന്നുവരെയുണ്ടായ വികാസങ്ങളെയെല്ലാം കോർത്തിണക്കിക്കൊണ്ട്, നാടകശാലകളിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള ഒരു പ്രൊജക്ടർ സമ്പ്രദായം അദ്ദേഹം നിർമ്മിക്കുകയും, 1896 ഫെബ്രുവരിയിൽ, അതിനെ വിജയകരമായും, വ്യവസായരീതിയിലും പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിന് തിയേറ്റോഗ്രാഫ്. (Theatrograph) എന്നാണ് അദ്ദേഹം നാമകരണം ചെയ്തത്. അനേകം ‘തിയേറ്റോഗ്രാഫ്’ യന്ത്രങ്ങൾ അദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ച് ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ പല പട്ടണങ്ങളിലും പ്രദർശനത്തിന് വില്പനയും ചെയ്തു.

41. വ്യാവസായികാടിസ്ഥാനം.

ചലച്ചിത്രത്തെപ്പറ്റി യൂറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലും ഉള്ള ജനങ്ങൾക്ക് വലിയ താല്പര്യമായി. ഈ താല്പര്യത്തെ വ്യാവസായികാടിസ്ഥാനത്തിൽ മുതൽ കൂട്ടുവാൻ ശ്രമങ്ങളും നടന്നുവന്നിരുന്നു. വൈറാസ്കോപ്പിന്റെ സംവിധായകനായിരുന്ന ‘അർമാന്തു’ എന്ന ദേഹമാണ് അമേരിക്കയിൽ ഈ മത്സരയോട്ടത്തിൽ മുൻപന്തിയിൽ വന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വൈറാസ്കോപ്പിന്റെ വിശദാംശങ്ങളെ സാരമായി പരിഷ്കരിച്ചും, അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തിയും, നവീന മാതൃകയിലുള്ള പ്രൊജക്ടറോടുകൂടി 1895 ഏപ്രിൽ മാസം 23-ാംനു ന്യൂയോർക്കിലെ ‘കോസ്റ്റർ’ സംഗീതശാലയിൽ അദ്ദേഹം ചലച്ചിത്ര പ്രദർശനം നടത്തി. ആദ്യത്തെ ചിത്രത്തിന്റെ ഫിലിമിന് 300 അടിയിലുപരം നീളമുണ്ടായിരുന്നു. ഏതാനും ആഴ്ചകൾക്കകം തന്നെ, ആയിരം അടി നീളമുള്ള ഫിലിം അദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ചെടുത്തു. ആയിരം അടി നീളമുള്ള ഫിലിമിന് “ഒരു റീൽ” എന്ന് അദ്ദേഹം കണക്കു കൂട്ടി നാമകരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഇന്നും, ‘ഒരു റീലിന്’ ആയിരം അടി’ എന്നത് യൂണിറ്റായ് അളവായി ഗണിക്കപ്പെട്ടു പോരുന്നു.

സിനിമാട്ടോഗ്രാഫിന്റെ ഉടമസ്ഥരായിരുന്ന “ലൂമിറി”, “ലോ” എന്നിവരും, വലിയ പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തി. അവർ നിർമ്മിച്ച ക്യാമറാ

കൊണ്ട് വിശാലമായ സീനറികളും മറ്റും വിജയപ്രദമായി ഫിലിമിൽ പിടിക്കാൻ സാധ്യമായിരുന്നു. അവരുടെ പരിഷ്കരിച്ച പ്രൊജക്ടർ, അനേകം അടി അകലത്തിലുള്ള സ്ക്രീനിൽ ചിത്രങ്ങളുടെ മായ വ്യക്തമായി പതിപ്പിക്കാൻ സഹായിച്ചു. സെക്കൻറിൽ 48 പടങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന എസിസൻ സമ്പ്രദായത്തെ അവർ പരിഷ്കരിച്ച്, സെക്കൻറിൽ 16 ചിത്രങ്ങൾ എന്ന നിരക്കിൽ കൊണ്ടുവന്നു. ഇതാണിന്നും നിലവിലുള്ള നിരക്ക്.

ലൂമറിയം, ലോറും, അനേകം യന്ത്രങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു. അവയിലൂടെ പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ അനേകം ചിത്രങ്ങളും അവർ സംവിധാനം ചെയ്തു. അത്യന്തം കൗതുകകരമായ ഈ കാഴ്ചയെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, പ്രദർശനസമ്പ്രദായത്തിൽ പ്രത്യേക പരിചയം നൽകപ്പെട്ട നിരവധി ദൗത്യസംഘങ്ങളെ അവർ ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലേയ്ക്കും നിയോഗിച്ചു. ഫ്രാൻസിന്റെ ദേശീയ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ചിത്രങ്ങളെ അന്യദേശങ്ങളിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനു പുറമേ, വിവിധ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും ഉള്ള സീനറികളും, ജീവിത ചിത്രീകരണങ്ങളും ഫിലിമിൽ പകർത്തി എടുക്കുന്ന പരിപാടികളും ഈ സഞ്ചാര പ്രതിനിധികളിൽ ചുമത്തപ്പെട്ടിരുന്നു. അമേരിക്കയിൽ, ഈനോക് റക്ടർ" (Enoch J. Rector) എന്ന ഒരു സുപ്രസിദ്ധ ഫോട്ടോസ്റ്റുഡിയോയുടെ മുമ്പൻ

1897-ൽ പതിനേരായിരം അടി നീളമുള്ള ഫിലിമിൽ, "The Corbet Fitzsimmons's fight at Carson-city" എന്ന ഒരു സൂപ്രധാന സംഭവം പകർത്തിയെടുത്ത് പ്രദർശിപ്പിച്ചു.

42. ട്രെയിനിലെ കൊള്ള.

ഏതാണ്ട് സമകാലീനമായി അമേരിക്കയിലും ഫ്രാൻസിലും, സിനിമയ്ക്ക് ഉണ്ടായിരുന്ന അഭിവൃദ്ധി, ഏതാണ്ട് ഒരേ കാലഘട്ടത്തിൽതന്നെ, ഈ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളിലും നേരിട്ട ചില പ്രത്യേക സംഭവവികാസങ്ങളാൽ താൽക്കാലികമായി നിലച്ചുപോകേണ്ടിവന്നു. 1897 മേയ് മാസം 4-ാം തീയതി, പാരീസിലെ ചാരിറ്റിബ സാർ തെരുവിൽ (Charity Bazaar Street) ഭയങ്കരമായ ഒരു തീ പിടിത്തമുണ്ടായി. അനേകം കോടി ഫ്രാങ്ക് വില പിടിപ്പിച്ച കെട്ടിടങ്ങളേയും സാധനങ്ങളേയും നശിപ്പിച്ച പ്രസ്തുത തീപിടിത്തത്തിൽ 180 ആളുകൾ അഗ്നിക്കിരയായി മൃതിയടഞ്ഞു. തീ പിടിത്തത്തിന്റെ ഉത്ഭവം അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ഫിലിം നിർമ്മാണ ഫാക്ടറിയിലായിരുന്നുവെന്നു അന്വേഷണത്തിൽ തെളിഞ്ഞു. ഫിലിം വ്യവസായം ഒരു പരീക്ഷണഘട്ടത്തിലൂടെ കടന്നുപോകുന്ന വസരത്തിൽ, അതിന്റെ പേരിൽ ഉണ്ടായ അത്യാഹിതം യൂറോപ്പ് ഒട്ടാകെ, ഫിലിം നിർമ്മാണവികസനത്തിന് ഒരു തടസ്സമായി വന്നു. അതേകൊല്ലംതന്നെ, അമേരിക്കയിലെ ഫിലിം വ്യവസായത്തെ സംബന്ധിച്ച് എഡിസിന്റെ അനു

യായികൾ ഒരു വശത്തും, അവരുടെ എതിരാളികൾ മറുവശത്തുമായി, സിനിമയുടെ “ട്രെയിഡ് മാർക്ക്”ന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശത്തെ സംബന്ധിച്ച് കോടതിയിൽ ഒരു വ്യവഹാരം ഉണ്ടായിട്ടു. കോടതിനിരോധനങ്ങളും, എതിർ നിരോധനങ്ങളുംകൊണ്ട് ഫിലിം വ്യവസായത്തിന്റെ സ്വച്ഛന്ദമായ പുരോഗതി സാരമായി തടയപ്പെട്ടു. ഈ വ്യവഹാരം അനേകവർഷങ്ങൾ നീണ്ടുനിൽക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വ്യവഹാരത്തിൽ എഡിസിന്റെ പക്ഷക്കാരാണ് അവസാനം തോറ്റു പോയത്.

ഈ പ്രതിസന്ധിഘട്ടത്തിന് അമേരിക്കയിൽ ഒരു വ്യതിയാനം വന്നത് 1903ൽ മാത്രമായിരുന്നു. എഡിസിന്റെ ആരാധകനും, ചലച്ചിത്രനിർമ്മാണത്തിൽ സാങ്കേതികപരിജ്ഞാനം ലഭിച്ചയാളുമായ “എഡ്വിൻ പോർട്ടർ” (Edwin Porter) എന്നു പേരായ മഹാൻ, അനുവരെയുണ്ടായിട്ടുള്ള പുരോഗതികളേയും സാങ്കേതിക ജ്ഞാനങ്ങളേയും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടും, ഏറ്റവും അസ്വാഭാവികമായ ചിലരംഗങ്ങളെ ഫിലിമിൽ പകർത്തിക്കൊണ്ടും, ഒരു ചിത്രം നിർമ്മിച്ചു. “The Life of an American fireman” എന്നായിരുന്നു ചിത്രത്തിന്റെ പേര്. ഈ ചിത്രം പ്രതീക്ഷയിലേറെ വിജയിച്ചു. അതിൽനിന്നും ലഭിച്ച ഭാരിച്ച ലാഭത്തിന്റെ ഒരു വിഹിതം ചെലവഴിച്ച് അദ്ദേഹം “The Great Train Robbery” (ട്രെയിനിലെ

കൊള്ള) എന്ന പേരിൽ ഒരു ചിത്രം നിർമ്മിച്ചു. അക്കാലത്തു് അമേരിക്കയിൽ ധാരാളം വിററഴിഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്ന, വിലകുറഞ്ഞ ഒരു ചെറിയ നോവലിന്റെ കഥയായിരുന്നു അതിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം. ഈ ചിത്രത്തിനു് പന്ത്രണ്ടു മിനിറ്റുനേരത്തെ പ്രദർശനദൈർഘ്യമുണ്ടായിരുന്നു. തുടർച്ചയായ സംഭവങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു കഥാരചന ഫിലിംചിത്രത്തിൽ പകർത്തപ്പെട്ടതിനു് ആദ്യത്തെ ഉദാഹരണം ഈ ഫിലിം ചിത്രമായിരുന്നു.

“ട്രെയിനിലെ കൊള്ള” എന്ന ചലച്ചിത്രത്തിന്റെ പകർപ്പുകൾ ലോകത്തിൽ സിനിമ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന എല്ലാ ദേശങ്ങളിലേയ്ക്കും അയയ്ക്കപ്പെട്ടു. ലണ്ടനിലും ഒരു പതിപ്പു് വന്നുചേർന്നു. അക്കാലം ഫെബ്രുവരി മാസത്തിൽ, റീജൻറു സ്റ്റീററിലുള്ള ഒരു വലിയ തിയേറ്ററിൽ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ പ്രാധാന്യത്തോടെ അതു പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

ഒരു വഞ്ചി പാറയിൽ മുട്ടി തകരുന്ന സംഭവവും, വീട്ടിലെ വേലക്കാർ തമ്മിൽ നടക്കുന്ന ശത്രുതയും, സമരങ്ങളും, കഡുംബാംഗങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂടി ഇരുന്നു പ്രാതൽ കഴിക്കുന്ന രംഗവുമൊക്കെ, സന്ദർഭത്തിനൊത്തു് ആ ഫിലിമിൽ ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ ഫിലിം പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ കാണികൾ അത്ഭുതസ്ഥബ്ധരായി. അതിലെല്ലാം ഉപരിയായി, അതിവേഗത്തിൽ ഓടിവരുന്ന ഒരു തീവണ്ടി

റയിൽവേസ്റ്റേഷനിൽവന്നു നില്ക്കുന്നതും, അവിടെയുള്ള തിരക്കും തിരക്കും, ആളുകൾ ട്രെയിനിൽ കയറുന്നതും ഇറങ്ങുന്നതുമെല്ലാം, സ്വാഭാവികതയോടുകൂടി സ്ത്രീനിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചു കണ്ടപ്പോൾ, ഒരു തിയേറ്ററി ലല്ല, തങ്ങൾ ഇരിക്കുന്നതെന്നുള്ള സംശയംപോലും കാണികളിലുണ്ടായി. ട്രെയിനിന്റെ വേഗതയിലുള്ള വരവ്, സീറ്റുകളിൽ ഇരിക്കുന്നവരുടെ മധ്യത്തിലേക്കുവന്നു സംശയിച്ചു, പലരും വാതലിൽകൂടി പുറത്തു ചാടി. ഓരോ പ്രദർശനത്തിലും അനേകംസ്രീജനങ്ങൾ ബോധരഹിതരായി വീണിരുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള സ്രീകൾക്ക് പ്രഥമശുശ്രൂഷ നൽകുന്നതിന് മൂന്നാമത്തെ പ്രദർശനം മുതൽ രണ്ടു നേഴ്സുമാരെ തിയേറ്ററിൽ ഔഷധസജ്ജീകരണങ്ങളോടെ ഡ്യൂട്ടിയിൽ നിർത്തി. ഈ പ്രദർശനം ലണ്ടനിൽ നടക്കുമ്പോൾ കടബാധ്യതയ്ക്കുള്ള വിധിപ്രകാരം ഗ്രീൻ ജയിലിൽ പാക്കുകയായിരുന്നു.

ക്യാമറാകളെ ഉപേക്ഷിക്കാതെ ഗ്രീൻ തന്റെ ശ്രമങ്ങളെ അനുസ്മൃതമായി മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോയി. രുന്നവെങ്കിൽ ഇത്രയുമോ, ഇതിലേറേയോ വിജയകരമായ പ്രദർശനം അദ്ദേഹത്തിനു 1890-മാണ്ടിടയ്ക്കുതന്നെ സംഘടിപ്പിക്കാമായിരുന്നതാണ്. ആദ്യത്തെ ഫിലിംചിത്രസംവിധാനത്തിന്റെ അന്ത്യം, ഇംഗ്ലണ്ടിനു സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്യാമായിരുന്നു. ഗ്രീൻ ഇക്കാലമത്രയും താൻ കണ്ടുപിടിച്ച മഷി കൂടാതെ

യുള്ള അച്ചടിസമ്പ്രദായത്തിൽനിന്നും തനിക്കു സിദ്ധിച്ച സമ്പാദ്യവും അതിലുപരി കടം വാങ്ങിയ തുകകളും മുടക്കി, കള്ളർഫിലിം നിർമ്മാണത്തിൽ ഗവേഷണം ചെയ്ത് ജ്ഞാതാഭ്യുതയിൽ മുങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. സിനിമയുടെ അടിസ്ഥാനപ്രമാണം നടപ്പിൽ വരുത്തിയത് ഗ്രീനായിരുന്നുവെങ്കിലും, വ്യവസായമെന്ന നിലയിൽ അതിനെ പ്രചാരത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനുള്ള നേതൃത്വം നൽകിയത് അമേരിക്കയായിരുന്നു. ഗ്രീനിന്റെ കണ്ടുപിടിത്തത്തിൽ നിന്നു സ്വതന്ത്രമായി എഡിസന്റെ കൈനട്ടോസ്കോപ്പിന്റെ സ്ഥാപനമാണ്, അമേരിക്കയിലെ ഫിലിംവ്യവസായത്തിന്റെ ഉറവയുടെ ആരംഭമായി ഭവിച്ചതെന്നും നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അമേരിക്കയിൽനിന്നാണ് ഫിലിം വ്യവസായം മറ്റു ദേശങ്ങളിലേയ്ക്കു പടർന്നുപിടിച്ചതെന്നു പറയുന്നതിലും വലിയ തെറ്റു കാണുകയില്ല.

43. വീണ്ടും കാരാഗൃഹം.

ബത്തൽ (Mr Bethel) എന്ന ഒരാളിനോടു് ഗ്രീൻ 250 പവൻ കടം വാങ്ങി ഗവേഷണത്തിനു ചെലവാക്കിയിരുന്നു. തുക തിരിയെ കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള അവധികൾ കേട്ടു സഹികെട്ട ബത്തൽ, ഗ്രീനിനെ പ്രതിയാക്കി കേസു കൊടുത്തു. കോടതിയിൽ വിസ്തരിച്ചതിനിടയിൽ രസകരമായ ചില സംഗതി

കരം വെളിവാക്കി. ഗ്രീനിന്റെ ഇൻഷുറൻസ് പാളിസി അനുസരിച്ചുള്ള 20 പവൻ അടയ്ക്കാതെ മുടങ്ങി കിടക്കുമ്പോഴും, 60 പവൻ അദ്ദേഹം ഒരു കൂട്ട കാരൻ വായ്പ കൊടുത്തിരുന്നു. “എന്തിനാണ് ഇത്ര നിരുത്തരവാദപരമായി നിങ്ങൾ പെരുമാറിയത്?” എന്ന ചോദ്യത്തിന് “അയാൾക്ക് അത്രയും തുക ആവശ്യമായിരുന്നു” എന്നു മാത്രമായിരുന്നു ഗ്രീനിന്റെ മറുപടി. തന്റെ പരാധീനതയെ വക വയ്ക്കാതെ, അദ്ദേഹം പലക്കും നല്ല തുകകൾ സംഭാവനയായും പാരിതോഷികമായും കൊടുത്തിരുന്നു. ഒരു ധനികനായ ബിസിനസ്സുകാരൻ അയാളുടെ സഹോദരൻ ഒരു ഗവേഷണത്തിനുവേണ്ടി കുറെ തുക ആവശ്യപ്പെട്ടതു കൊടുത്തില്ല. ആ സഹോദരൻ ഗ്രീനിനെ സമീപിച്ചു. ഗ്രീൻ ആ ബിസിനസ്സുകാരനിൽനിന്നും 200 പവൻ കടം വാങ്ങി, ബിസിനസ്സുകാരന്റെ സഹോദരൻ ഗവേഷണത്തിനായി സംഭാവന ചെയ്തു. ആ തുകയ്ക്കും ഇതിനിടെ കേസു വന്നിരുന്നു. ഏതായാലും, കോടതിച്ചെലവുസഹിതം നിരവധി കേസുകൾ ഗ്രീനിനെതിരായി വിധിക്കപ്പെട്ടു. ഒരു കാശുപോലും കൊടുത്തു തീക്കാൻ ഗ്രീനിന്റെ കൈയിൽ ഇല്ലാതെയും വന്നു.

നിയമത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഗ്രീൻ ഒരു കുറ്റം കൂടി ചെയ്തിരുന്നു. സാങ്കേതികമായി ‘നിർദ്ധന’നെന്നു (Bankrupt) കോടതി അദ്ദേഹത്തെ മുൻപു വിധിച്ചി

രുന്നതാണ്. ആ വിധി റദ്ദ് ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ആ വിവരം ചെളിപ്പെടുത്താതെ വീണ്ടും കടം വാങ്ങാൻ പാടില്ലെന്നാണ് നിയമം. ഈ നിയമം ഗ്രീൻ ലംഘിച്ചാണ് അതിനുശേഷമുള്ള തുകകൾ വായ്പ വാങ്ങിയത്. ഈ കുറവും കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു. അതിനുവേണ്ടി രണ്ടുമാസത്തെ തടവിന് അദ്ദേഹം ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ആ തടവുശിക്ഷ അദ്ദേഹം അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. ട്രെയിനിംഗ് കൊള്ള എന്ന ഫിലിംപിതും ചരിത്രപ്രധാനമായ ഗാർഭീര്യത്തോടെ ലണ്ടനിൽ പ്രദർശനം നടത്തപ്പെട്ടത് ഗ്രീൻ ജയിലിലായിരുന്നുപോഴാണ്. ആ ചിത്രം അദ്ദേഹത്തിനു കാണാൻ സാധിച്ചില്ല.

44. ജയിൽവാസത്തിനുശേഷം.

ഇത്തവണ കാലാവധി തീരുന്നതിനുമുമ്പ്, ജയിലിൽനിന്നും അദ്ദേഹത്തെ മോചിപ്പിക്കുവാൻ ആരും ശ്രമിച്ചില്ല. നിർലാഭനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയും നിസ്സഹായയായി നോക്കിനിന്നു. “ഡോർ കോട്ടിൽ” അവർ സമ്പാദിച്ചിരുന്ന് കെട്ടിടവും പഠനവും വളരെ നേരത്തേ വീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഗ്രീനിന്റെ ബന്ധുവായ കാട്ടുരുടെ ലണ്ടനിലുള്ള വീട്ടിലേയ്ക്കും ആ സ്ത്രീ താമസം മാറി. ജയിലിൽനിന്നും പുറത്തിറങ്ങിയ ശേഷം ഗ്രീൻ സ്വന്തനിലയിൽ ഒരു ചെറിയ ഫോട്ടോ സ്റ്റുഡിയോ തുടങ്ങി. ഒരു ഷിപ്പിംഗിന് ഒരു ഫോട്ടോ എടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായം കണ്ടുപിടിച്ച് അതനുസരിച്ച്

കുറെ ബിസിനസ്സ് നടത്തി. കുറെ പണം കയ്യിൽവന്ന തോടെ കള്ളർഫിലിം നിർമ്മാണത്തിനുള്ള ശ്രമം പിന്നെയും ആരംഭിച്ചു. ഇത്തവണത്തെ ശ്രമം ഒരു പരിധിവരെ വിജയിക്കുകയും, അതിന് ഒരു മാതൃക (Patent) രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

ഈ മാതൃകയെ പുരോഗമിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു കമ്പനി ആരംഭിച്ചു. മൂലധനം മുടക്കുന്നതിനും, ആ കമ്പനിയിൽനിന്നും നല്ല പാരിതോഷികം നൽകുന്നതിനും ചിലർ മുൻപോട്ടുവന്ന്, കമ്പനി തുടങ്ങി. ഈ കമ്പനി ഒരുവിധം മുൻപോട്ടു പോയതോടുകൂടി ഗ്രീനിന്റെ ശ്രദ്ധ മറ്റു ചില കാര്യങ്ങളിലേയ്ക്കു തിരിഞ്ഞു. റയിൽവേകളിൽ വണ്ടികൾ തമ്മിൽ കൂട്ടിമുട്ടുന്നത് അക്കാലത്തു സാധാരണമായിരുന്നു. അത്തരം കൂട്ടിമുട്ടലുകൾ ഒഴിവാക്കുന്നതിനു ഉപകരിക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം അദ്ദേഹം ആവിഷ്കരിക്കുകയും, അതിന് രജിസ്ട്രേഷൻമൂലം അംഗീകാരം സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തു. കള്ളർചിത്രനിർമ്മാണത്തിനുവേണ്ടി രൂപീകരിച്ച കമ്പനി ഇതിനിടയിൽ തകർന്നുപോകുകയും ഗ്രീൻ വീണ്ടും കടക്കാരനാവുകയും ചെയ്തു. 1910-ൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിൽ കിടന്ന ഫർണിച്ചർ സാധനങ്ങൾ ഒരു കടത്തിനുവേണ്ടി കോടതിയിൽ ജപ്തി ചെയ്തു കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ അന്ന് ഒരാൺകുഞ്ഞിനെ പ്രസവിച്ചു. ജപ്തിസമയത്തു ഭാര്യയ്ക്ക് പ്രസവവേദനയായിരുന്നു.

45. അമേരിക്കൻ യാത്ര.

എഡിസനുമായി കത്തിടപാടു നടത്തിയ കാലം മുതൽതന്നെ, പരിഷ്കാരത്തിലും, ശാസ്ത്രീയ ജ്ഞാനത്തിലും മുന്നണിയിൽ വന്നിരുന്ന അമേരിക്കൻ നാട്ട് സന്ദർശിക്കണമെന്ന് ഗ്രീനിന് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നതാണ്. അതിനുള്ള അവസരം അദ്ദേഹത്തിനു ചിൽക്കാലത്തു ലഭിച്ചു. ന്യൂയോർക്കിൽ “മൂവിംഗ് പിക്ക്ചർ ന്യൂസ്” (Moving Picture News) എന്ന പേരിൽ വളരെ പ്രചാരം സിദ്ധിച്ച ഒരു വാരിക ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ എഡിറ്റർ ഒരു കേസിൽ തെളിവു കൊടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഗ്രീനിന് അമേരിക്കയിൽ പോകാമോ, എന്നു അദ്ദേഹത്തോടു എഴുതി ചോദിച്ചു. ഗ്രീൻ 1889-ൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിരുന്ന മാതൃകയെപ്പറ്റിയുള്ള തെളിവു കൊടുക്കുക എന്നതായിരുന്നു ആവശ്യം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ യാത്രയെ സംബന്ധിക്കുന്ന സകല ചെലവുകളും കൊടുക്കുന്നതിനു പുറമെ, ആയിരം പവൻ പാരിതോഷികമായി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യാമെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്താണ് അദ്ദേഹത്തെ വാരികയുടെ പ്രസാധകൻ ക്ഷണിച്ചിരുന്നത്.

അമേരിക്കയിൽ ഏതാനും ആളുകൾ ചേർന്ന് ഒരു ട്രസ്റ്റ് രൂപീകരിച്ച് എഡിസന്റെ മാതൃകകളുടെ പകർപ്പവകാശം വിലയ്ക്കു വാങ്ങിയിരുന്നു. ക്യാമറായോ പ്രൊജക്ടറോ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന എല്ലാവ

രിലുംനിന്നു വലിയ തുകകൾ ലൈസൻസു ഫീസായി
 ട്രസ്റ്റും ഈടാക്കിയിരുന്നു. അവരുടെ ഈ നികുതി
 ചുമത്തൽ അസഹനീയമായിത്തീർന്നു. ഇപ്രകാരം ഒരു
 നികുതി ചുമത്തുവാൻ ട്രസ്റ്റിനു യാതൊരവകാശവുമില്ലെന്നും,
 അതിൽനിന്നും തങ്ങളെ ഒഴിവാക്കണമെന്നും
 കാണിച്ചു; ഫിലിംപ്രദർന്നവ്യവസായികൾ മുൻ
 പറഞ്ഞ വാരിക പ്രസാധകന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ
 സംഘടിച്ച് വ്യവഹാരം ബോധിപ്പിച്ചു. “കാൾ
 ലെംലി” (Carl Leammle) എന്ന ഒരു ഫിലിം പ്രദർന്ന
 കമ്പനി ഉടമസ്ഥനാണ്, എല്ലാവർക്കുംവേണ്ടി വ്യവ
 ഹാരം ബോധിപ്പിച്ചത്, ഇംഗ്ലണ്ടിലാണ് സിനിമാ
 നിർമ്മാണത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ മാതൃക (Patent) രജി
 സ്റ്റർ ചെയ്യപ്പെട്ടത് എന്ന വസ്തുത തെളിയിക്കുക
 എന്നത് മാത്രമായിരുന്നു ഈ വ്യവഹാരത്തിൽ
 അവർ വിജയിക്കാൻ മുന്നിൽ കണ്ട ഏകമാർഗ്ഗം.
 ഈ തെളിവ് യഥാവിധി ലഭിക്കാതിരുന്നാൽ അമേരി
 കയിലെ ട്രസ്റ്റിനു സിനിമാപ്രസ്ഥാനത്തിൽ കത്തകാ
 വകാശം നിയമപ്രകാരം ലഭിക്കുമായിരുന്നു. ഈ സംരം
 ഭത്തിൽ കേസിലെ വാദികൾക്കു നേതൃത്വം നൽകി
 യിരുന്ന മുൻപറഞ്ഞ വാരികയുടെ പ്രസാധകൻ വിജ
 യത്തിനുവേണ്ടി സകല തെളിവുകളും ശേഖരിക്കുകയാ
 യിരുന്നു. തന്റെ മാർഗ്ഗികയുടെ പല വാല്യങ്ങളിൽ
 ഗ്രീനിന്റെ കണ്ടുപിടിത്തത്തെയും മറ്റും പാറി ലേഖ
 നങ്ങളുണ്ടായിരുന്നത് അദ്ദേഹം ഓർത്തു. അവയിൽ

നിന്നും ഗ്രീനിന്റെ വിലാസം കണ്ടുപിടിച്ചു ഗ്രീനിനു അദ്ദേഹം എഴുതുകയാണുണ്ടായത്.

തന്റെ കണ്ടുപിടിത്തമാണു എഡിസിന്റെ കണ്ടുപിടിത്തത്തേക്കാളും നേരത്തേയുള്ളതെന്നു ലോകം അംഗീകരിക്കുകയും, അതിനുള്ള തെളിവു കൊടുക്കുന്നതിനു വലിയ പാരിതോഷികം തന്നിട്ടു ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്ന അപൂർവ്വമായ അവസരത്തെ ഗ്രീൻ അങ്ങേയറ്റം സ്വാഗതം ചെയ്തു. ഈ കേസു ന്യായാക്കു് തെക്കേ ഡിസ്ട്രിക്റ്റിലുള്ള ഒരു കോടതിയിലായിരുന്നു നടന്നുവന്നിരുന്നത്. തെളിവു പൂർത്തിയാകാതെ കേസു വളരുന്നൊരു നീണ്ടുനിന്നു. അതിപ്രധാനമായ സാക്ഷിയുടെ സുഖസൗകര്യങ്ങളിൽ അങ്ങേയറ്റം ശ്രദ്ധ പതിയ്ക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിച്ചവർ പ്രത്യേകം ഏർപ്പാടുകൾ അവിടെ ചെയ്തിരുന്നു. ഒരു ദിവസം രാത്രി, അദ്ദേഹം ഒരു തെരുവിലൂടെ നടക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ എതിരാളികൾ ശട്ടംകെട്ടിയിരുന്ന ഏതാനും തസ്തരന്മാർ ഒരു പാലത്തിൽ കാത്തുനിന്നു് അദ്ദേഹത്തെ ഉപദ്രവിക്കാൻവേണ്ടി ഓടിയടുത്തു. തന്റെ ആതിഥേയന്മാർ ഏർപ്പാട് ചെയ്തിരുന്ന അംഗരക്ഷകന്മാരുടെ സഹായത്താൽ ഗ്രീൻ യാതൊരു പകടവും കൂടാതെ രക്ഷപ്പെട്ടു.

ഗ്രീൻ യഥാവിധി കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കിയ തെളിവുകൾ കോടതി സ്വീകരിച്ചു. അതനുസരിച്ചു അവയെ സ്ഥാപിച്ചു കേസു വിധിച്ചു. ഇക്കാലത്തി

നിടയ്ക്കും അമേരിക്കയിൽ വലിയൊരു വ്യവസായമായി മാറിയിരുന്ന സിനിമാ പ്രദർശനംഗത്തു് ഈ വ്യവഹാരത്തിന്റെ തീർച്ചയ്ക്കും വലിയ പ്രാധാന്യം വന്നു. കേസിൽ തോറ്റ ട്രസ്റ്റ് മുരടിയ കാലത്തിനുള്ളിൽ അമേരിക്കയിലെ സിനിമാരംഗത്തുനിന്നും തിരോധാനം ചെയ്തു.

ഈ സംഭവം ഗ്രീനിൻ്റെ അഖിലലോകപ്രശസ്തി കൈവരുത്തിക്കൊടുത്തു. അമേരിക്കയിൽനിന്നും മടങ്ങി ഇംഗ്ലണ്ടിൽ എത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് കിട്ടിയിരുന്ന ആയിരം പവൻ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടു് അദ്ദേഹത്തോടു അർഹപ്പെട്ട കൂറ കാണിച്ചില്ല. കറഞ്ഞ വിലയ്ക്കു ഫോട്ടോകൾ എടുത്തുകൊടുക്കുന്ന ഒരു സാധാരണ ഫോട്ടോഗ്രാഫറായി ഗ്രീൻ വീണ്ടും ജീവിതം ആരംഭിച്ചു. അദ്ദേഹം നിരവധി പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുകയും നൂതനമായ പലേ മാതൃകകൾ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇടയ്ക്കിടെ വലിയ തുകകൾ അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അത്രയും തുകകളും അതിനു പുറമെ കടം വാങ്ങിയ തുകകളുമെല്ലാം ചെലവാക്കി, അദ്ദേഹം ഗവേഷണം തുടന്നുവന്നതേയുള്ളൂ. അദ്ദേഹം ആകെ 70 പേററൻറുകൾ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.

അമേരിക്കയിൽനിന്നും ഗ്രീൻ മടങ്ങിവന്ന സംഭവം പത്രങ്ങളിൽ മുഖ്യവാർത്തയായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും, അതിൽ കവിഞ്ഞു് ദേശീയമായ അടി

സ്ഥാനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധിശക്തിയെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ രാജ്യം മുന്നോട്ടു വന്നില്ല. വനാന്തരത്തിൽ വികസിച്ചു, പ്രയോജനരഹിതമായി സമരഭ്യം വിതറിക്കൊണ്ട് വാടിവീഴുന്ന പുഷ്പം പോലെ, ഗ്രീൻ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ മാറിക്കപ്പെടാത്ത വൃത്തിയായി കഴിഞ്ഞുകൂടി. ഇപ്രകാരമുള്ള സ്വീകരണത്തിൽ അദ്ദേഹം കണ്ഠിതപ്പെട്ടില്ല. എന്തെങ്കിലും തുക കൈവശം കിട്ടിയാൽ അതിനെ നൃത്തനായി എന്തെങ്കിലും കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമത്തിൽ അദ്ദേഹം വിനിയോഗിക്കുകയും, ശോചനീയമായ ദാരിദ്ര്യത്തിൽ വീണ്ടും ആണ്ടുപോവുകയും ചെയ്യുകയായിരുന്നു പതിവ്. അമേരിക്കയിൽനിന്നും കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന ആയിരം പവനം അദ്ദേഹം മൂന്നു മാസത്തിനകം തീർത്തുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഡംബ ജീവിതം, പണത്തിന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൊണ്ട് അത്യന്തം ക്ലേശകരമാവുകയും ചെയ്തു.

46. സക്കാരുദ്ദോഗം.

ഗ്രീനിന്റെ ഈ വിധമുള്ള ജീവിതദർഘടം പലരിലും അനുകമ്പ ഉളവാക്കി. എത്രയേറെ സമ്പത്തു കൈവശമായാലും അതെല്ലാം ഞൊടിയിടയിൽ തീർത്തു ദീപാളി കളിയ്ക്കുന്ന ഒരു പ്രകൃതക്കാരനായി അദ്ദേഹം അറിയപ്പെട്ടു. ശാസ്ത്രീയമായ കണ്ടുപിടത്തങ്ങൾക്കാണ് ഈ തുകകളെല്ലാം വിനിയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതെന്ന

കാരണത്താൽ ഗ്രീനിനെ കുറും പറയാനും അവർ
 വഴിയില്ലാതായി. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഫിലിം നിർമ്മാ
 ണത്തെ വലിയൊരു വ്യവസായമായി ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു
 വരണമെന്നു അമേരിക്കയിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്ന നാൾ
 മുതൽ ഗ്രീൻ പരയാറുണ്ടായിരുന്നു. അതിനുവേണ്ടി
 പ്രചരണം നടത്തുവാൻ തുടങ്ങിയ കാലഘട്ടത്തിൽ
 ഒന്നാംലോകമഹായുദ്ധം പൊട്ടി പൂർപ്പെട്ടു. ചെറിയ
 തോതിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ഫിലിം
 നിർമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങൾപോലും അതോടെ പാടെ
 ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. രാജ്യത്തിന്റെ മുഴുവൻ ശ്രദ്ധയും
 യുദ്ധസജ്ജീകരണങ്ങൾക്കും മറ്റുമായി തിരിഞ്ഞു.
 അതോടുകൂടി ഗ്രീനിന് അല്പമായിട്ടെങ്കിലും കിട്ടിക്കൊ
 ണ്ടിരുന്ന ആദായവും നിലച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചില
 സ്നേഹിതന്മാർ അദ്ദേഹത്തിനു സംഭാവന ചെയ്യുവാൻ
 പണപ്പിരിവുകൾ നടത്തിയ അവസരങ്ങൾപോലും
 ഉണ്ടായി. ഗവണ്മെന്റിൽ സ്വാധീനമുണ്ടായിരുന്ന
 അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരുഭൂതയകാംക്ഷി അദ്ദേഹത്തിനു
 നല്ല ശമ്പളമുള്ള ഒരു ഗവണ്മെന്റുദ്യോഗം “നാഷ
 നൽ ലാബട്ടറിയിൽ സമ്പാദിച്ചുകൊടുത്തു. കുറെനാൾ
 ജോലി ചെയ്തപ്പോൾ ക്ലിപ്തയുള്ള ഒരു ദിനപര്യയിൽ
 പറ്റിപ്പിടിച്ചിരിക്കുവാൻ തനിയ്ക്കു കെല്പില്ലെന്നു
 ഗ്രീൻ വെളിപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹം നീയമപ്രകാരമുള്ള
 നോട്ടീസു കൊടുത്തു് ഉദ്യോഗം രാജിവയ്ക്കുകയും കള്ളർ
 ഫിലിം നിർമ്മിയ്ക്കുന്ന ഒരു ഫോട്ടോഗ്രാഫറുടെ കൂടെ
 ജോലി നോക്കുന്നതിനു പോവുകയും ചെയ്തു.

ഈ രാജി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയ്ക്കു സമീപിച്ചു. ദീർഘനാളത്തെ ക്ലേശത്തിനുശേഷം പ്രതിമാസം നിശ്ചിതമായ വരവുള്ള ഒരു ചുരുപാട്ടു വന്നപ്പോൾ ഒരുവിധം സമാധാനത്തോടുകൂടി അവർ നൃത്തനമായ ഒരു ഭവനസംവിധാനം തുടങ്ങിയതാണ്. കാര്യങ്ങൾ ഏതാണ്ടു നേരേയായപ്പോൾ ഭർത്താവ് ജോലിയെ വലിച്ചെറിഞ്ഞു വീണ്ടും ദാരിദ്ര്യത്തിലേയ്ക്കു മടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ലണ്ടനിൽചെന്നു് അവിടെ ഒരു ഹോട്ടലിൽ ജോലി ചെയ്തു്, തനിക്കു ജീവിക്കുവാനെങ്കിലും മതിയാവുന്ന വേതനം സമ്പാദിക്കുവാൻ താൻ നിർബ്ബന്ധിതയായിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് അവർ അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞു പോവുകയും ചെയ്തു. അതോടെ ഗ്രീൻ ഏകനായി. ഇതു സംഭവിച്ചതു് 1916-ൽ ആയിരുന്നു.

47. വ്യവസായികളുടെ അലംഭാവം.

1918-ൽ ലോകമഹായുദ്ധം അവസാനിച്ചു. അമേരിക്ക, ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ കെട്ടുതീകൾ അനുഭവിച്ചിരുന്നില്ല. സിനിമാവ്യവസായം അവിടെ വലിയ തോതിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഹോളിവുഡ് ഡിപ്പോ മറ്റുമായി നിരവധി ഫിലിം ചിത്രങ്ങൾ വലിയ മൂലധനം മുടക്കി നിർമ്മിക്കുകയും, അവ ധാരാളമായി യൂറോപ്പിലെ രാജ്യങ്ങളിൽ പ്രദർശനത്തിനു് അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തുവന്നിരുന്നു. ആ

ദ്യകാലങ്ങളിൽ തിയേറ്ററുകളിലെ അരികിലുള്ള ചെറിയ കൂടാരങ്ങളിലും കമ്പോളങ്ങളുടെ സമീപത്തുള്ള താല്ക്കാലിക വിനോദശാലകളിലും മറ്റും മാത്രമായിരുന്നു സിനിമയ്ക്കു സ്ഥാനം ഉണ്ടായിരുന്നത്. 1915നോടടുത്ത കാലങ്ങളിൽതന്നെ സിനിമയ്ക്കു വേണ്ടി ഏറ്റവും വലിയ തിയേറ്ററുകൾ കൊട്ടാര സമാനമായ വിധത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. സിനിമാവ്യവസായത്തിന്റെ വിവിധരംഗങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിച്ചെത്തു്, അനേകംപേർ വലിയ ധനികന്മാരുമായിത്തീർന്നിരുന്നു. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക ഘടനയിൽതന്നെ വിപ്ലവകരമായ പരിവർത്തനം വരുത്തിക്കൊണ്ടു്, ഒരു നൂതനവ്യവസായം അങ്ങനെ വളർന്നുവന്നു.

ഗ്രീൻ ഇക്കാലങ്ങളിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ വേട്ടയാടപ്പെട്ട ഒരു വൃകതിയെപ്പോലെ കഴിയുകയായിരുന്നു. സിനിമയെ ഇംഗ്ലണ്ടിലും വലിയ വ്യവസായമായി ഉയർത്തണമെന്നു് യുദ്ധാനന്തരകാലഘട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹം ശക്തിയായി വാദിച്ചുതുടങ്ങി. പക്ഷെ, അന്യുനാടുകളിൽനിന്നും ഇറക്കുമതി ചെയ്ത ഫിലിമുകൾ പ്രദർശിപ്പിച്ചതന്നെ ധാരാളം പണം സമ്പാദിച്ചിരുന്ന വ്യാവസായികർ, ഇംഗ്ലണ്ടിൽതന്നെ ഫിലിം നിർമ്മിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു ശ്രദ്ധയും കാണിച്ചില്ല. സിനിമയുടെ ആദ്യത്തെ ചരിത്രത്തെപ്പറ്റി വലിയ അറിവൊന്നും ഇല്ലാതിരുന്ന ആ വ്യവസായികർ ഗ്രീനിനെ

പുശ്ചിക്ഷകപോലും ചെയ്തിരുന്നു. യാതൊരു പ്രോത്സാഹനവും ആരിൽനിന്നും കിട്ടാതെ അദ്ദേഹം വളരെ സങ്കടപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമ്പത്തികപരായീനതയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങളെ ഒരു ഭ്രാന്തന്റെ ആശയങ്ങളോടുപമിച്ചു. അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പൊങ്ങിവാരുതെന്നു മനഃപൂർവ്വമായ ഉദ്ദേശം ഉണ്ടായിരുന്ന ചില അസൂയാലുക്കൾ ഈ വിധമുള്ള വ്യവസായികളെ ബോധപൂർവ്വം തൊറിലുരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഫിലിം വ്യവസായികളെ വിമർശിച്ചുകൊണ്ടു ഗ്രീൻ പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്ന അവകാശവാദങ്ങളും ഉന്നയിച്ചിരുന്ന ആരോപണങ്ങളും അവരെ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും വളരെ അകറ്റിക്കളയുകയും ചെയ്തു.

48. ഫിലിം വ്യവസായ സമ്മേളനം - 1921.

അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽ നിർമ്മിച്ചിരുന്ന ഫിലിമുകളാണ് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. ഹോളിവുഡ്യിലെ ചലച്ചിത്രങ്ങൾ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ സിനിമാ കാഴ്ചക്കാർക്ക് അത്യന്തം തൃപ്തികരമായിരുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ അപൂർവ്വം ചില നിർമാതാക്കൾ ഫിലിം പിടിക്കാൻ നടത്തിയ ശ്രമങ്ങൾ വിജയകരമായിരുന്നുമില്ല. ഫിലിം ഉല്പാദനം എന്നത് സാക്ഷാത്കരിക്കാവുന്ന ഒരു പരിപാടിയായി നടത്താമെന്ന് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ആരും വിശ്വസിച്ചില്ല. അമേരിക്ക

യിൽനിന്നും ഇറക്കുമതിചെയ്ത ഫിലിംചിത്രങ്ങളെ പ്രദർശിപ്പിച്ച് അവർ തൃപ്തിപ്പെടാത്തതേയുള്ളൂ. ഈ നില തുടർന്നുപോകുന്നത് ആശാസ്യമല്ലെന്ന് ഗ്രീൻനിരന്തരം പ്രചാരണം നടത്തിവന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശശുദ്ധിയെപ്പറ്റി ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്ന ചിലർ, അദ്ദേഹത്തിനു നല്ല പ്രോത്സാഹനവും കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ദീർഘകാലംകൊണ്ടു ഗ്രീൻ നടത്തിയ പ്രചാരണത്തിന്റെ ഫലമായി 1921-ൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഫിലിംവ്യവസായികളുടെ ഒരു സമ്മേളനം ലണ്ടനിൽ ചേർക്കപ്പെട്ടു. ചലച്ചിത്രനിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ആരംഭമെങ്കിലും ഈ സമ്മേളനത്തിൽ നടത്തണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു മുഖ്യമായ ഉദ്ദേശം. സമ്മേളനത്തിന്റെ തീയതി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞതോടു കൂടി, അതുവരെ ഗ്രീനിനെ കുററു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന നിരവധിയാളുകൾ സമ്മേളനം സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ ഓടിയെത്തി. സമ്മേളനത്തിന്റെ വിജയം തങ്ങളുടെ സാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടാണെന്നു വരുത്തി കൂട്ടുവാനായിരുന്നു അവരുടെ ശ്രമം. ഗ്രീൻ അവരെ പൊളിച്ചുകാട്ടുവാൻ ശ്രമിച്ചില്ല. എങ്ങനെയെങ്കിലും കാൺ ഫറൻസു നടക്കട്ടെയെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിചാരം.

1921 മേയ് 5-ാം തീയതിയായിരുന്നു കാൺ ഫറൻസു “ബീവർ ബ്രൂക്കപ്രഭു” (Lord Beaver-

Brook) ആയിരുന്നു സമ്മേളനത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ. ഗ്രീനിന് പരിചയമുള്ളവരും ഇല്ലാത്തവരുമായി നിരവധി ഫിലിം വ്യവസായികളും തിയേറ്റർ ഉടമസ്ഥന്മാരും സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുത്തു. സമ്മേളനത്തിലെ പ്രസംഗങ്ങളിൽ ആർക്കും ആവേശക്കുറവുണ്ടായിരുന്നില്ല. അഭിപ്രായവ്യത്യാസവും ആർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഫിലിം വ്യവസായം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്യണമെന്നു തന്നെയായിരുന്നു എല്ലാവരുടേയും ആഗ്രഹം.

അങ്ങനെയിരിക്കേ, ഒരു വൃദ്ധൻ സീറ്റിൽനിന്നും ചാടിയെണീറ്റു സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി. അപ്പൂവും ചിലക്കു മാത്രമെ അതാരാണെന്ന് അറിയാമായിരുന്നുള്ളൂ. അത് ഗ്രീനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് അന്ന് 66 വയസ്സ് പ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. ക്ലേശപൂർണ്ണമായ ജീവിതത്തിന്റെ അടയാളമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം, ചടച്ചു ക്ഷീണിതമായിരുന്നു. തലമുടിയും നീണ്ട താടിമീശയും നല്ലപോലെ നരച്ചതുമായിരുന്നു.

49. അവസാനം.

തായ്ക്കുന്ന ശൈലികളോടുകൂടി ആ വന്യവയോധികനിൽനിന്നും ഉഴക്കോടെ പ്രവഹിച്ച വാക്യോരണി അന്നത്തെ സമ്മേളനത്തിന്റെ ഗൗരവത്തെ നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ വാനോളം ഉയർത്തി. വലുതായ

സാമ്പത്തിക താല്പര്യങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന
 വരും, വിദ്യാസമ്പന്നനുമായ ആയിരക്കണക്കിനാളു
 കളെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്ന ആ സഭസ്സു ഗ്രീനിന്റെ
 വ്യക്തിപ്രഭാവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ മായാവിദ്യയാലെന്ന
 പോലെ, നിഷ്പ്രഭമായിത്തീർന്നു. ആരാണ് ഈ
 സംസാരിക്കുന്നതെന്ന്, സമീപത്തിരിയ്ക്കുന്നവരോടു
 ചോദിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചവർപോലും, നാവനക്കാ
 തേയും, കണ്ണിമയ്ക്കാതേയും, നിവർന്നിരുന്ന് ഗ്രീനിന്റെ
 പ്രസംഗം ശ്രദ്ധിച്ചതേയുള്ളൂ. ഫിലിംവ്യവസായത്തിൽ
 ലോകത്തിനുതന്നെ നേതൃത്വം കൊടുക്കുവാൻ കെൽ
 പുള്ള തന്റെ നാടു, അതിനുള്ള അവസരത്തെ
 നിഷ്കരുണം ചവിട്ടിത്തേച്ചു വലിച്ചെറിഞ്ഞതിനെ
 ഉഗ്രമായ ഭാഷയിൽ അദ്ദേഹം അപലപിച്ചു. ഇങ്ങിനി
 വരാത്തവണ്ണം ആ ദേശീയസന്ദർഭം നഷ്ടപ്പെടുപോയതു്,
 നിറയുന്ന കണ്ണുകളോടെ അദ്ദേഹം ചിത്രീകരിച്ചു. സി
 നിമാലോകത്തിൽ കഴിഞ്ഞ 30-ൽപരംകൊല്ലങ്ങളായി
 താൻ നടത്തിയിട്ടുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളേയും, ഓരോ ഘട്ട
 ങ്ങളിൽ തനിയ്ക്കു കിട്ടിയിട്ടുള്ള തണുത്ത സ്വീകരണ
 ങ്ങളേയും, നിഷേധാത്മകം മാത്രമായ പ്രോത്സാഹന
 ങ്ങളേയും, അദ്ദേഹം എണ്ണിയെണ്ണി വിവരിച്ചു. വികാ
 രത്തുള്ളതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം തേങ്ങിത്തേങ്ങി കരഞ്ഞു
 തുടങ്ങി. കരച്ചിലിനിടയിൽ വാക്കുകൾ തടയപ്പെട്ടു.
 അത്രയും സമയംകൊണ്ടുതന്നെ, ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ സാമ്പ
 ത്തികഘടനയിൽ അന്നുമുതൽ സാരമായ പ്രത്യാഘാ

തങ്ങളുണ്ടാക്കാൻ പര്യാപ്തമായ ഒരു പ്രസംഗം അദ്ദേഹം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരുന്നു.

സംസാരിക്കുന്നവാരെ രണ്ടു കൈകൾകൊണ്ടും മുഖം പൊത്തിപ്പിടിച്ച് ഏങ്ങിയേങ്ങി കരഞ്ഞുകൊണ്ടു നിന്ന ആ വൃദ്ധനെ അദ്ധ്യക്ഷപീഠത്തിൽ ഇരിപ്പുറപ്പിച്ചിരുന്നവർ താങ്ങിപ്പിടിച്ച് അടുത്തു കിടന്ന കസേരയിൽ ഇരുത്തി. ആ ഇരുപ്പിൽ കനിഞ്ഞിരുന്നു ഏതാനും നിമിഷംകൂടി അദ്ദേഹം കരഞ്ഞു. പിന്നെ അദ്ദേഹം ശബ്ദിച്ചില്ല; അദ്ദേഹം മരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. 5-5-1921.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴയിൽ ഒരു ഷിപ്പിംഗും പത്തു പെനിയും മാത്രം ഉണ്ടായിരുന്നു. ആരുടെയറിവിലും, വേറെ യാതൊരു സമ്പാദ്യവും അദ്ദേഹത്തിനു ഈ ലോകത്തിൽ ശേഷിച്ചിരുന്നില്ല. അടുത്ത ദിവസം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഹാരത്തിനുള്ള വഴിയെന്തായിരുന്നു എന്നും ആർക്കും ഉറപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

ഫിലിം വ്യവസായം അദ്ദേഹത്തിന് അഹ്മായ തരത്തിൽ ഒരു ശവസംസ്കാരം നൽകി. സിനിമാ നിർമ്മാണരംഗത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അതുല്യമായ സ്ഥാനത്തെ അത്രയും വൈകിയ വേളയിൽ അവർ ആദരിച്ചതു്, അതിമനോഹരമായ ഒരു ശവകുടീരം “ഹൈഗേറ്റ് സിമിത്തേരി”യിൽ (High Gate

Cemetery) നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടാണ്. അതിൽ ഇപ്രകാരം മുദ്രണം ചെയ്യപ്പെട്ടു. “വിലും ഫ്രീസ് ഗ്രീൻ — സിനിമാട്ടോഗ്രാഫിയുടെ കണ്ടുപിടിത്തക്കാരൻ” (WILLIAM FRAISE-GREENE—THE INVENTOR OF KINEMATOGRAPHY).

ഇന്നും നമുക്കതു കാണാം. ഇന്ന് ഫിലിം വ്യവസായം ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ സാമ്പത്തികഘടനയിൽ സാരമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്ന പ്രസ്ഥാനമായി ഉയർന്നുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

50. സമാപനം.

ഗ്രീനിന്റെ ജീവിതകഥ, വിദ്യാർത്ഥികൾ, വ്യവസായികൾ, ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ, ഭരണകർത്താക്കൾ മുതലായി വിവിധ ജീവിതാന്തസ്സുകളിൽ പ്രവൃത്തിയെടുക്കുന്നവരെ, ഇരുത്തിച്ചിന്തിപ്പിക്കുന്ന അനേകം ഗുണപാഠങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. എന്തൊക്കെയാണ്, ആ ഗുണപാഠങ്ങൾ എന്നത്, ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പേജുകളിൽ കൂടി കടന്നുപോന്നിട്ടുള്ള വായനക്കാരുടെ തീർച്ചയ്ക്കു വിട്ടുകൊണ്ട്.

(1) The first of these is the fact that the
 "Lancet" has been a constant source of
 information for the public mind. It is
 the only journal which has been able to
 do this.

(2) The second of these is the fact that the
 "Lancet" has been a constant source of
 information for the public mind. It is
 the only journal which has been able to
 do this.

(3) The third of these is the fact that the
 "Lancet" has been a constant source of
 information for the public mind. It is
 the only journal which has been able to
 do this.

(4) The fourth of these is the fact that the
 "Lancet" has been a constant source of
 information for the public mind. It is
 the only journal which has been able to
 do this.

(5) The fifth of these is the fact that the
 "Lancet" has been a constant source of
 information for the public mind. It is
 the only journal which has been able to
 do this.

സിനിമയുടെ
ജനനം